

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1627 ze dne 14. září 2016 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středoze­m­ním moři a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 302/2009** 1
- ★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES ⁽¹⁾** 53

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES** 118

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1627

ze dne 14. září 2016

o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 302/2009

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem společné rybářské politiky, jak je stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽³⁾, je zajistit využívání živých vodních zdrojů zajišťující udržitelné hospodářské, environmentální a sociální podmínky.
- (2) Unie je smluvní stranou Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku ⁽⁴⁾ (dále jen „úmluva“).
- (3) Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „ICCAT“ nebo „komise ICCAT“), zřízená na základě uvedené úmluvy, přijala na svém 15. zvláštním zasedání v roce 2006 doporučení 06-05, jímž stanovila víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, jehož platnost končí v roce 2022 (dále jen „plán obnovy“). Toto doporučení vstoupilo v platnost dne 13. června 2007.
- (4) Plán obnovy zohledňuje specifika různých typů lovných zařízení a technik rybolovu. Při jeho provádění by Unie a členské státy měly usilovat o podporu pobřežních rybolovných činností a využívání lovných zařízení a technik rybolovu, které jsou selektivní a mají menší dopad na životní prostředí, včetně zařízení a technik využívaných při tradičním a drobném rybolovu, a přispívat tak k dobré životní úrovni v rámci místních ekonomik.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.11.2015, s. 100.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. června 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. července 2016.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Mezinárodní úmluva na ochranu tuňáků v Atlantiku (Úř. věst. L 162, 18.6.1986, s. 34).

- (5) Doporučení ICCAT 06-05 bylo provedeno do práva Unie nařízením Rady (ES) č. 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) Na svém 16. zvláštním zasedání v roce 2008 přijala komise ICCAT doporučení 08-05 pozměňující doporučení 06-05. Za účelem obnovy populace tuňáka obecného stanovilo doporučení 08-05 postupné snížení úrovně celkových přípustných odlovů od roku 2007 do roku 2011, omezení rybolovu v některých oblastech a obdobích, novou minimální velikost tuňáka obecného, opatření týkající se sportovního a rekreačního rybolovu, opatření související s kapacitou chovu a lovnou kapacitou, jakož i posílení programu ICCAT pro společné mezinárodní inspekce.
- (7) Doporučení ICCAT 08-05 bylo provedeno v právu Unie nařízením Rady (ES) č. 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) Na svém 17. zvláštním zasedání v roce 2010 přijala komise ICCAT doporučení 10-04 pozměňující doporučení 08-05. V zájmu obnovy populace tuňáka obecného doporučení 10-04 stanovilo, že mají být dále snižovány celkové přípustné odlovy a lovná kapacita a posílena kontrolní opatření, zejména v souvislosti s přemísťováním a umístováním do klecí. Doporučení rovněž stanovilo, že v roce 2012 poskytne Stálý výbor ICCAT pro výzkum a statistiku (dále jen „SCRS“) další doporučení ohledně zjišťování míst tření ryb a zřizování přírodních rezervací.
- (9) Za účelem provedení revidovaných mezinárodních opatření na zachování zdrojů uvedených v doporučení 10-04 do práva Unie bylo nařízení (ES) č. 302/2009 změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 500/2012 ⁽³⁾.
- (10) Na svém 18. zvláštním zasedání v roce 2012 přijala komise ICCAT doporučení 12-03 pozměňující doporučení 10-04. Za účelem posílení účinnosti plánu obnovy zavedlo doporučení 12-03 technická opatření týkající se přemísťování živého tuňáka obecného a jeho umístování do klecí, nové požadavky na hlášení úlovků, provádění programu regionálních pozorovatelů ICCAT a změny rybolovných období. Kromě toho posílil tento plán úlohu SCRS, pokud jde o hodnocení populace tuňáka obecného.
- (11) Na svém 23. řádném zasedání v roce 2013 přijala komise ICCAT doporučení 13-07, pozměňující doporučení 12-03 zavedením drobných změn rybolovných období, jež se loďstva Unie netýkají. Navíc bylo přijato doporučení 13-08, které doplňuje plán obnovy. Doporučením 13-08 se ustavuje společný postup pro používání systémů stereoskopických kamer pro odhad množství tuňáka obecného při umístování do klecí a zavádí se pružné datum začátku rybolovného období pro návnadové čluny a čluny lovicí na vlečnou šňůru ve východním Atlantiku.
- (12) Za účelem provedení zásadních opatření z doporučení 12-03 a 13-08, jako jsou opatření týkající se rybolovných období, v právu Unie bylo nařízení (ES) č. 302/2009 dále změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 544/2014 ⁽⁴⁾.
- (13) Na svém 19. zvláštním zasedání v roce 2014 přijala komise ICCAT doporučení 14-04 pozměňující doporučení 13-07 a zrušující doporučení 13-08. Současně s racionalizací některých stávajících ustanovení o kontrole byly podrobněji specifikovány postupy pro používání stereoskopických kamer při umístování do klecí a do plánu obnovy byla začleněna zvláštní opatření pro vypuštění ryb a zpracování mrtvých ryb.
- (14) Doporučení 14-04 je pro Unii závazné.
- (15) Všechny změny plánu obnovy přijaté komisí ICCAT v letech 2012, 2013 a 2014, které dosud nebyly provedeny, by měly být provedeny v právu Unie. Jelikož se takové provedení týká plánu obnovy, jehož cíle a opatření byly definovány komisí ICCAT, toto nařízení nezahrnuje veškerý obsah víceletých plánů podle článků 9 a 10 nařízení (EU) č. 1380/2013.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1559/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se stanoví víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři a kterým se mění nařízení (ES) č. 520/2007 (Úř. věst. L 340, 22.12.2007, s. 8).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 302/2009 ze dne 6. dubna 2009 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, o změně nařízení (ES) č. 43/2009 a o zrušení nařízení (ES) č. 1559/2007 (Úř. věst. L 96, 15.4.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 500/2012 ze dne 13. června 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 302/2009 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři (Úř. věst. L 157, 16.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 544/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 302/2009 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři (Úř. věst. L 163, 29.5.2014, s. 7).

- (16) Nařízení (EU) č. 1380/2013 zavádí pojem minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů. V zájmu zajištění soudržnosti by pojem ICCAT týkající se minimálních velikostí měl být proveden v právu Unie v podobě minimálních referenčních velikostí pro zachování zdrojů. V důsledku toho by se odkazy v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 ⁽¹⁾ na minimální velikosti tuňáka obecného měly chápat jako minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů uvedené v tomto nařízení.
- (17) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení tohoto nařízení, pokud jde o přemísťování, umístování do klecí a zaznamenávání a hlášení činností souvisejících s plavidly a lapadly, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (18) Některá ustanovení nařízení (ES) č. 302/2009 jsou zastaralá, zejména protože jsou nyní uvedena v jiných aktech Unie. Další ustanovení by měla být aktualizována, aby odrážela změny právních předpisů, zejména změny vyplývající z přijetí nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (19) Aby bylo zajištěno dodržování všech pravidel společné rybářské politiky, nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽³⁾ stanoví zejména režim Unie pro kontrolu, inspekci a vynucování na základě globálního a integrovaného přístupu a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ⁽⁴⁾ stanoví podrobná prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1224/2009. Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽⁵⁾ zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu. Tyto akty se nyní vztahují na některé záležitosti upravené v nařízení (ES) č. 302/2009, a zejména v jeho článku 33 o donucovacích opatřeních a v příloze VIII týkající se sdělování hlášení systému pro sledování plavidel. Proto není nutné tato ustanovení začleňovat do tohoto nařízení.
- (20) V souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 404/2011 se přepočítací koeficienty přijaté výborem SCRS použijí na výpočet ekvivalentu zaokrouhlené hmotnosti zpracovaného tuňáka obecného, a to i pro účely tohoto nařízení.
- (21) V souladu s článkem 95 nařízení (ES) č. 1224/2009 bylo navíc přijato prováděcí rozhodnutí Komise 2014/156/EU ⁽⁶⁾. Toto prováděcí rozhodnutí stanoví mimo jiné cílové standardy a cíle pro kontrolu rybolovu tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři.
- (22) Doporučení ICCAT 06-07 zavádí v rámci chovu tuňáka obecného program odběru vzorků pro odhad počtu jedinců podle věku. Toto ustanovení bylo provedeno článkem 10 nařízení (ES) č. 302/2009. Není nutné, aby toto nařízení konkrétně stanovovalo program odběru vzorků, neboť potřeby tohoto programu odběru vzorků jsou nyní plně zajištěny prostřednictvím programů stanovených v bodu 83 doporučení 14-04, které má být provedeno tímto nařízením.
- (23) Z důvodu jasnosti, zjednodušení a právní jistoty by proto nařízení (ES) č. 302/2009 mělo být zrušeno.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 ze dne 18. listopadu 2014 o provádění mezinárodních závazků Unie v souladu s čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 v rámci Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku a Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severozápadním Atlantiku (Úř. věst. L 16, 23.1.2015, s. 23).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/156/EU ze dne 19. března 2014, kterým se stanoví zvláštní kontrolní a inspekční program pro rybolov populací tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři, mečouna obecného ve Středozezemním moři a pro rybolov populací sardinky obecné a sardele obecné v severní oblasti Jaderského moře (Úř. věst. L 85, 21.3.2014, s. 15).

- (24) Za účelem plnění mezinárodních závazků podle úmluvy ze strany Unie zavádí nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 odchylky od povinnosti vykládky úlovků tuňáka obecného, která je stanovena v článku 15 nařízení (EU) č. 1380/2013. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 provádí některá ustanovení doporučení ICCAT 13-07, která v některých situacích zavádí povinnost vyměťů a vypuštění pro plavidla a lapadla lovící tuňáka obecného ve východním Atlantiku a ve Středozemním moři. Není proto třeba, aby toto nařízení uvedenou povinnost vyměťů a vypuštění upravovalo, a tudíž se nedotkne odpovídajících ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/98,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví obecná pravidla, jimiž se řídí Unie při používání plánu obnovy vymezeného v čl. 3 bodu 1.
2. Toto nařízení se vztahuje na populace tuňáka obecného (*Thunnus thynnus*) ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

Článek 2

Cíl

Cílem tohoto nařízení v souladu s plánem obnovy vymezeným v čl. 3 bodu 1 je dosáhnout do roku 2022 biomasy tuňáka obecného odpovídající maximálnímu udržitelnému výnosu, a to s dosažením tohoto cíle s pravděpodobností nejméně 60 %.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „plánem obnovy“ víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného, který platí pro období 2007 až 2022 a který doporučila ICCAT;
- 2) „rybářským plavidlem“ plavidlo s vlastním pohonem používané nebo určené k použití pro účely obchodního využívání zdrojů tuňáka obecného, včetně plavidel provádějících odlov, zpracovatelských plavidel, podpůrných plavidel, vlečných plavidel, plavidel zapojených do překládky a přemístovacích plavidel vybavených pro přepravu produktů z tuňáka a pomocných plavidel, s výjimkou kontejnerových lodí;
- 3) „plavidlem provádějícím odlov“ plavidlo používané pro účely obchodního odlovu zdrojů tuňáka obecného;
- 4) „zpracovatelským plavidlem“ plavidlo, na jehož palubě rybářské produkty procházejí před balením jednou nebo více z těchto operací: filetováním nebo plátkováním, mražením nebo zpracováním;
- 5) „pomocným plavidlem“ plavidlo používané pro přepravu mrtvého tuňáka obecného (nezpracovaného) z přepravní/ chovné klece, sítě košelkového nevodu nebo lapadla do určeného přístavu nebo na zpracovatelské plavidlo;
- 6) „vlečným plavidlem“ plavidlo používané pro vlečení klecí;
- 7) „podpůrným plavidlem“ jakékoli jiné rybářské plavidlo ve smyslu bodu 2;
- 8) „aktivním rybolovem“ v případě plavidla provádějícího odlov a lapadla skutečnost, že se v průběhu daného rybolovného období zaměřuje na odlov tuňáka obecného;

- 9) „společnou rybolovnou operací“ operace mezi dvěma nebo více plavidly lovícími košelkovými nevodami, při níž se úlovek jednoho plavidla lovícího košelkovými nevodami připisuje jednomu dalšímu plavidlu lovícímu košelkovými nevodami či více dalším plavidlům lovícím košelkovými nevodami v souladu s klíčem pro rozdělení odlovů;
- 10) „přemístěním“ se rozumí:
 - i) přemístění živého tuňáka obecného ze sítě plavidla provádějícího odlov do přepravní klece;
 - ii) přemístění živého tuňáka obecného z přepravní klece do jiné přepravní klece;
 - iii) přemístění klece s tuňákem obecným z vlečného plavidla na jiné vlečné plavidlo;
 - iv) přemístění živého tuňáka obecného z jednoho hospodářství do jiného hospodářství;
 - v) přemístění živého tuňáka obecného z lapadla do přepravní klece;
- 11) „kontrolou přemístění“ další přemístění prováděné na žádost hospodářských subjektů působících v rybolovu/chovu nebo kontrolních orgánů pro účely ověření množství ryb, které se přemísťují;
- 12) „lapadlem“ upevněné zařízení zakotvené ke dnu, obvykle obsahující naváděcí síť, která navede tuňáka obecného do uzavřeného prostoru nebo řady uzavřených prostorů, kde je uchováván před výlovem;
- 13) „umístěním do klecí“ přemístění tuňáka obecného z přepravní klece nebo lapadla do chovných klecí;
- 14) „chovem“ umístění tuňáka obecného do klecí v hospodářstvích a následné krmení, jehož účelem je výkrm a zvýšení celkové biomasy jedinců;
- 15) „hospodářstvím“ zařízení používané pro chov tuňáka obecného odloveného lapadly nebo plavidly lovícími košelkovými nevodami;
- 16) „výlovem“ usmrcení tuňáka obecného v hospodářstvích nebo lapadlech;
- 17) „překládkou“ vyložení všech nebo jen některých ryb, které se nacházejí na palubě jednoho rybářského plavidla, na jiné rybářské plavidlo. Vykládka mrtvého tuňáka obecného ze sítě košelkového nevodu nebo vlečného plavidla do pomocného plavidla se za překládku nepovažuje;
- 18) „sportovním rybolovem“ neobchodní rybolov, jehož účastníci jsou členy vnitrostátní sportovní organizace nebo jsou držiteli vnitrostátního sportovního průkazu;
- 19) „rekreačním rybolovem“ neobchodní rybolov, jehož účastníci nejsou členy vnitrostátní sportovní organizace ani držiteli vnitrostátního sportovního průkazu;
- 20) „stereoskopickou kamerou“ kamera se dvěma nebo více objektivy, se samostatným obrazovým snímačem nebo filmovým okénkem pro každý objektiv, která umožňuje trojrozměrné obrazy;
- 21) „kontrolními kamerami“ stereoskopické kamery nebo konvenční videokamery pro účely kontroly stanovené tímto nařízením;
- 22) „dokumentací úlovků tuňáka obecného“ nebo „elektronickou dokumentací úlovků tuňáka obecného“ doklad o úlovcích tuňáka obecného. Odkaz na dokumentaci úlovků tuňáka obecného se případně nahradí odkazem na elektronickou dokumentaci úlovků tuňáka obecného;
- 23) „odpovědným členským státem“ nebo „členským státem odpovědným za“ členský stát vlajky nebo členský stát, v jehož pravomoci se lapadlo nebo hospodářství nachází, nebo v případě, že se lapadlo nebo hospodářství nachází na volném moři, členský stát, v němž je usazen provozovatel lapadla nebo hospodářství;
- 24) „úlokem II“ úkol II vymezený komisí ICCAT v „Terénní příručce pro statistiku a odebrání vzorků tuňáka obecného a tuňákovitých v Atlantiku“ (Třetí vydání, ICCAT, 1990);
- 25) „smluvními stranami úmluvy“ smluvní strany úmluvy a spolupracující státy, organizace nebo rybářské subjekty, které nejsou smluvními stranami;
- 26) „oblastí úmluvy“ zeměpisná oblast působnosti opatření ICCAT stanovená v článku 1 úmluvy.

Článek 4

Délka plavidel

Délkami plavidel uvedenými v tomto nařízení se rozumí jejich celková délka.

KAPITOLA II

OPATŘENÍ NA ŘÍZENÍ ZDROJŮ

Článek 5

Podmínky související s opatřeními na řízení zdrojů

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že intenzita rybolovu jeho plavidel provádějících odlov a intenzita rybolovu jeho lapadel odpovídá rybolovným právům na tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři, jimiž daný členský stát disponuje.
2. Převádění nevyužitých kvót se zakazuje.
3. Pronájem rybářských plavidel Unie pro lov tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři je zakázán.

Článek 6

Předkládání ročních plánů rybolovu, plánů řízení rybolovné kapacity a plánů řízení chovu

1. Každoročně do 31. ledna předloží každý členský stát, který má kvótu na tuňáka obecného, Komisi:
 - a) roční plán rybolovu pro plavidla provádějící odlov a lapadla lovící tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři;
 - b) roční plán řízení rybolovné kapacity, jímž se zajistí, že rybolovná kapacita členského státu odpovídá jeho přidělené kvótě.
2. Komise shromáždí plány uvedené v odstavci 1 a začlení je do plánu Unie pro řízení rybolovu a kapacit. Komise předloží každoročně do 15. února tento plán sekretariátu ICCAT k projednání a schválení komisí ICCAT.
3. Každoročně do 15. dubna každý členský stát, který má v úmyslu pozměnit plán ICCAT, pokud jde o platnou chovnou kapacitu, předloží roční plán řízení chovu Komisi, která jej předá sekretariátu ICCAT.

Článek 7

Roční plány rybolovu

1. Roční plán rybolovu předkládaný každým členským státem, který má kvótu na tuňáka obecného, určí kvóty přidělené každé skupině lovných zařízení uvedených v článcích 11 a 12 včetně údajů týkajících se:
 - a) v případě plavidel provádějících odlov delších než 24 metrů, uvedených na seznamu plavidel podle čl. 20 odst. 1 písm. a), individuálních kvót přidělených těmto plavidlům a opatření zavedených k zajištění dodržování jednotlivých kvót a povolení vedlejších úlovků;
 - b) v případě plavidel provádějících odlov kratších než 24 metrů a lapadel alespoň kvóty přidělené organizacím producentů nebo skupinám lapadel nebo plavidel, které loví s podobným druhem lovného zařízení.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) může být individuální kvóta přidělená každému plavidlu provádějícímu odlov delšímu než 24 metrů předložena nejpozději 30 dnů před zahájením rybolovné sezóny každého takového plavidla.
3. Veškeré následné úpravy ročního plánu rybolovu nebo individuálních kvót přidělených plavidlům provádějícím odlov delším než 24 metrů, jež jsou uvedena na seznamu podle čl. 20 odst. 1 písm. a), předloží dotčený členský stát Komisi nejpozději tři dny před provedením činnosti související s touto úpravou. Komise předá tyto úpravy sekretariátu ICCAT nejpozději 48 hodin před provedením činnosti související s touto úpravou.

Článek 8

Přidělování rybolovných práv

V souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1380/2013 členské státy při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici, uplatňují transparentní a objektivní kritéria, včetně kritérií environmentální, sociální a ekonomické povahy, a snaží se rovněž spravedlivě rozdělit vnitrostátní kvóty mezi různé části loďstva při zohlednění tradičního a drobného rybolovu a poskytovat pobídky rybářským plavidlům Unie, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí.

Článek 9

Plány řízení rybolovné kapacity

1. Roční plán řízení rybolovné kapacity předkládaný každým členským státem, který má kvótu na tuňáka obecného, musí splňovat podmínky stanovené v tomto článku.
2. Maximální počet lapadel zaregistrovaných v členském státě a rybářských plavidel plujících pod vlajkou členského státu, které mohou tuňáka obecného lovit, uchovávat na palubě, překládat, přepravovat nebo vykládat, se stanoví v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
3. Maximální počet a celková odpovídající hrubá prostornost rybářských plavidel plujících pod vlajkou některého členského státu a provozujících rybolov tuňáka obecného se omezí na počet rybářských plavidel – a jejich celkovou odpovídající hrubou prostornost – plujících pod vlajkou daného členského státu, která lovila, uchovávala na palubě, překládala, přepravovala či vykládala tuňáka obecného od 1. ledna 2007 do 1. července 2008. V případě plavidel provádějících odlov se toto omezení použije podle druhu lovného zařízení.
4. Pro plavidla, která jsou oprávněna lovit tuňáka obecného v rámci odchylky podle čl. 14 odst. 2, jsou k určení maximálního počtu rybářských plavidel stanoveny dodatečné podmínky v příloze I.
5. Maximální počet lapadel, které členský stát pro lov tuňáka obecného používá, je omezen na počet lapadel povolených daným členským státem ke dni 1. července 2008.
6. Odchylně od odstavců 3 a 5 tohoto článku pro roky 2016 a 2017 platí, že může-li členský stát prokázat, že jeho rybolovná kapacita zřejmě neumožní využití celé kvóty, může rozhodnout, že do svého ročního plánu rybolovu podle článku 7 zahrne vyšší počet plavidel a lapadel.
7. Pro roky 2016 a 2017 každý členský stát omezí počet svých plavidel lovicích košelkovými nevodami na počet plavidel lovicích košelkovými nevodami, jimž vydal oprávnění v roce 2013 nebo 2014. Toto ustanovení se nevztahuje na plavidla lovicí košelkovými nevodami provozovaná v rámci odchylky uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. b).
8. Při sestavování plánů řízení rybolovné kapacity vychází výpočet rybolovné kapacity každého členského státu z nejlepší míry úlovků na plavidlo a zařízení, jak ji odhadl výbor SCRS ve své zprávě z roku 2009 a odsouhlasila komise ICCAT na jednání Výboru pro kontrolu dodržování pravidel ICCAT konajícím se mezi zasedáními v roce 2010⁽¹⁾. Jakmile SCRS zreviduje uvedenou míru úlovků, členské státy vždy používají nejnovější míru úlovků schválenou komisí ICCAT.

⁽¹⁾ Zpráva z jednání Výboru pro kontrolu dodržování pravidel konajícím se mezi zasedáními (Madrid, Španělsko, 24. až 26. února 2010), bod 5 and dodatek 3 k příloze 4.2.

Článek 10

Plány řízení chovu

1. Roční plán řízení chovu předkládaný každým členským státem musí splňovat podmínky stanovené v tomto článku.
2. Maximální kapacita chovu a výkrmu tuňáka obecného pro každý členský stát a maximální míra vysazení uloveného volně žijícího tuňáka obecného, které každý členský stát může přidělit, se určí v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
3. Maximální kapacita chovu a výkrmu tuňáka obecného pro členský stát je omezena na kapacitu chovu a výkrmu tuňáka obecného v hospodářstvích daného členského státu, která byla registrována v evidenci ICCAT pro chovná zařízení či povolena a oznámena komisi ICCAT k 1. červenci 2008.
4. Maximální vysazení uloveného volně žijícího tuňáka obecného v hospodářstvích členského státu se omezí na míru vysazení, kterou hospodářství daného členského státu registrovala u ICCAT v letech 2005, 2006, 2007 či 2008.
5. V rámci maximálního množství vysazení uloveného volně žijícího tuňáka obecného podle odstavce 4 přidělí každý členský stát svým hospodářstvím maximální roční míru vysazení.

KAPITOLA III

TECHNICKÁ OPATŘENÍ

ODDÍL 1

Rybolovná období

Článek 11

Pravidla pro rybolov na dlouhou lovnou šňůru, pravidla lovicí pomocí košelkových nevodů, pravidla pro pelagický rybolov, lapadla a sportovní a rekreační rybolov

1. Lov tuňáka obecného velkými plavidly provádějícími pelagický odlov na dlouhou lovnou šňůru delšími než 24 m ve východním Atlantiku a Středozemním moři se povoluje od 1. ledna do 31. května, s výjimkou oblasti západně od 10° z. d. a severně od 42° s. š., jakož i výlučné hospodářské oblasti Norska, kde je uvedený rybolov povolen od 1. srpna do 31. ledna.
2. Lov tuňáka obecného košelkovými nevodými ve východním Atlantiku a Středozemním moři se povoluje od 26. května do 24. června, s výjimkou výlučné hospodářské oblasti Norska, kde je uvedený rybolov povolen od 25. června do 31. října.
3. Lov tuňáka obecného prostřednictvím trawlerů pro pelagický rybolov ve východním Atlantiku se povoluje od 16. června do 14. října.
4. Sportovní a rekreační rybolov tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři se povoluje od 16. června do 14. října.
5. Lov tuňáka obecného pomocí jiných zařízení, než která jsou uvedena v odstavcích 1 až 4 tohoto článku a článku 12, včetně pastí, je povolen během celého roku v souladu s opatřeními ICCAT na zachování a řízení zdrojů.

Článek 12

Návnadové čluny a čluny lovicí na vlečnou šňůru

1. Lov tuňáka obecného návnadovými čluny a čluny lovicími na vlečnou šňůru ve východním Atlantiku a Středozemním moři se povoluje od 1. července do 31. října.

2. Pokud není ohrožena ochrana oblastí, kde dochází ke tření, a celková délka rybolovného období pro uvedené druhy rybolovu nepřesáhne čtyři měsíce, může každý členský stát pro návnadové čluny a čluny lovcí na vlečnou šňůru plující pod jejich vlajkou a provozující činnost ve východním Atlantiku stanovit jiné datum začátku rybolovného období.
3. Každý členský stát ve svém ročním plánu rybolovu podle článku 7 upřesní, zda byla změněna data začátku těchto rybolovů, jakož i souřadnice dotčených oblastí.

ODDÍL 2

Minimální referenční velikost pro zachování zdrojů, náhodné úlovky, vedlejší úlovky

Článek 13

Povinnost vykládky

Ustanovení tohoto oddílu se použijí, aniž je dotčen článek 15 nařízení (EU) č. 1380/2013, včetně veškerých použitelných odchylek.

Článek 14

Minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů

1. Minimální referenční velikost pro zachování zdrojů tuňáka obecného odloveného ve východním Atlantiku a Středozemním moři je 30 kg nebo 115 cm vzdálenosti od konce rypce po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve.
2. Odchylně od odstavce 1 se minimální referenční velikost pro zachování zdrojů tuňáka obecného 8 kg nebo 75 cm vzdálenosti od konce rypce po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve použije na tyto druhy rybolovu:
 - a) lov tuňáka obecného ve východním Atlantiku návnadovými čluny a čluny lovcími na vlečnou šňůru;
 - b) lov tuňáka obecného v Jaderském moři za účelem chovu;
 - c) lov tuňáka obecného ve Středozemním moři v drobném pobřežním rybolovu čerstvých ryb provedeném návnadovými čluny, plavidly pro rybolov na dlouhou lovnou šňůru a plavidly lovcími pomocí ručních šňůr.
3. Zvláštní podmínky vztahující se na odchylku podle odstavce 2 jsou stanoveny v příloze I.
4. Dotčené členské státy vydají plavidlům zvláštní oprávnění k rybolovu na základě odchylky podle odstavce 2 tohoto článku. Dotčená plavidla se uvedou na seznamu plavidel provádějících odlov podle čl. 20 odst. 1 písm. a). Za tímto účelem se použijí ustanovení uvedená v článcích 20 a 21.

Článek 15

Náhodné úlovky

1. Aniž je dotčen čl. 14 odst. 1, povolují se pro všechna plavidla a lapadla provádějící aktivně odlov tuňáka obecného náhodné úlovky nejvýše 5 % tuňáka obecného o hmotnosti 8 až 30 kg nebo vzdálenosti od konce rypce po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve 75 až 115 cm.
2. Podíl ve výši 5 % uvedený v odstavci 1 se vypočítá na základě celkových úlovků tuňáka obecného v počtu ryb uchovávaných na palubě plavidla nebo uvnitř lapadla kdykoli po každé rybolovné operaci.
3. Náhodné úlovky se odečtou od kvóty členského státu, který je odpovědný za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo.

4. Na náhodné úlovky tuňáka obecného se vztahují články 25, 30, 31 a 32.

Článek 16

Vedlejší úlovky

1. Každý členský stát přijme opatření pro vedlejší úlovky tuňáka obecného v rámci své kvóty a při předložení svého plánu rybolovu o nich informuje Komisi. Takové opatření musí zajistit, aby veškeré uhynulé ryby byly odečteny z kvóty.
2. Rybářská plavidla Unie, která neloví tuňáka obecného aktivně, zamezí tomu, aby vedlejší úlovky tuňáka obecného překročily kdykoli po rybolovné operaci 5 % celkového úlovku na palubě vyjádřeného hmotností nebo počtem ryb. Výpočet uvedeného procentního podílu vyjádřeného počtem ryb se použije pouze pro tuňáka a tuňakovité spravované komisí ICCAT. Každý členský stát odečte ze své kvóty všechny uhynulé ryby obsažené ve vedlejších úlovcích.
3. Pro členské státy bez kvóty pro tuňáka obecného se příslušné vedlejší úlovky odečtou ze zvláštní kvóty Unie pro vedlejší úlovky tuňáka obecného stanovené v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
4. Byla-li kvóta přidělená členskému státu rybářského plavidla nebo lapadla již vyčerpána, musí být odlovu tuňáka obecného zabráněno. Uhynulý tuňák obecný musí být vyložen celý a nezpracovaný a podléhá konfiskaci a příslušným následným opatřením. V souladu s článkem 29 podává každý členský stát každoročně o množstvích těchto uhynulých tuňáků obecných informace Komisi, která je předá sekretariátu ICCAT.
5. Na vedlejší úlovky se použijí postupy uvedené v článcích 27, 30, 31, 32 a 56.

ODDÍL 3

Používání leteckých prostředků

Článek 17

Používání leteckých prostředků

Používání leteckých prostředků, včetně letadel, vrtulníků nebo jakýchkoli typů bezpilotních leteckých prostředků pro vyhledávání tuňáka obecného se zakazuje.

KAPITOLA IV

SPORTOVNÍ A REKREAČNÍ RYBOLOV

Článek 18

Zvláštní kvóta pro sportovní a rekreační rybolov

Každý členský stát, který má kvótu na tuňáka obecného, reguluje sportovní a rekreační rybolov tím, že pro účely těchto druhů rybolovu přiděluje zvláštní kvótu, a při předložení plánu rybolovu ji sdělí Komisi.

Článek 19

Sportovní a rekreační rybolov

1. Každý členský stát, který má kvótu na tuňáka obecného, reguluje sportovní a rekreační rybolov tím, že vydává plavidlům oprávnění k rybolovu pro účely sportovního a rekreačního rybolovu.

2. U sportovního a rekreačního rybolovu nesmí být uloven více než jeden tuňák obecný na plavidlo a den.
3. Tuňák obecný je při vykládce celý, bez žaber nebo vykuchaný. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby v rámci sportovního a rekreačního rybolovu zajistil v co největším rozsahu vypuštění tuňáka obecného, který byl uloven živý, zejména mladých jedinců.
4. Uvádění tuňáka obecného uloveného během sportovního a rekreačního rybolovu na trh se zakazuje.
5. Každý členský stát zaznamenává údaje o úlovcích ze sportovního a rekreačního rybolovu, včetně hmotnosti a délky každého uloveného tuňáka obecného, a sděluje tyto údaje za předchozí rok každoročně do 30. června Komisi. Komise tyto informace předá SCRS.
6. Každý členský stát započítá uhynulé úlovky ze sportovního a rekreačního rybolovu do kvót, které přidělil v souladu s čl. 7 odst. 1 a článkem 18.

KAPITOLA V

KONTROLNÍ OPATŘENÍ

ODDÍL 1

Záznamy o plavidlech a lapadlech

Článek 20

Záznamy o plavidlech

1. Každý členský stát každý rok předloží Komisi elektronicky měsíc před zahájením příslušného rybolovného období podle článků 11 a 12, a jinak měsíc před začátkem doby platnosti oprávnění:
 - a) seznam všech plavidel provádějících odlov plujících pod jeho vlajkou, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři na základě vydaného oprávnění k rybolovu;
 - b) seznam všech ostatních rybářských plavidel, jiných než plavidel provádějících odlov, plujících pod jeho vlajkou, která jsou oprávněna provozovat činnosti související s tuňákem obecným ve východním Atlantiku a Středozezemním moři.
2. Oba seznamy jsou sestaveny podle formátu stanoveného komisí ICCAT v Pokynech pro předkládání požadovaných údajů a informací.
3. Během kalendářního roku smí být rybářské plavidlo zařazeno do obou seznamů uvedených v odstavci 1, pokud není na oba seznamy zařazeno ve stejnou dobu.
4. Seznamy uvedené v odstavci 1 tohoto článku obsahují název plavidla a jeho číslo v rejstříku loďstva Unie (CFR), jak je vymezeno v příloze I nařízení Komise (ES) č. 26/2004 ⁽¹⁾.
5. Zpětné předkládání seznamů se neuznává. Následné změny seznamů uvedených v odstavci 1 provedené během kalendářního roku se uznávají jedině tehdy, pokud se oznámené rybářské plavidlo nemůže zúčastnit rybolovu z oprávněných provozních důvodů nebo z důvodu vyšší moci. Za takových okolností dotčený členský stát o tom okamžitě uvědomí Komisi a poskytne:
 - a) úplné údaje o rybářském plavidle či plavidlech, jímž má být nahrazeno plavidlo zařazené na jednom ze seznamů uvedených v odstavci 1 a
 - b) úplný výčet důvodů, které vedly k nahrazení plavidla, a příslušné podklady nebo odkazy.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 26/2004 ze dne 30. prosince 2003 o rejstříku rybářského loďstva Společenství (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 25)

6. Komise zašle informace uvedené v odstavci 1 a 2 sekretariátu ICCAT, aby tato plavidla mohla být zanesena do evidence ICCAT plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného, nebo do evidence ICCAT všech ostatních rybářských plavidel (jiných než plavidel provádějících odlov), která jsou oprávněna provozovat činnosti související s tuňákem obecným.
7. S nezbytnými úpravami se použijí ustanovení čl. 8a odst. 2, 6, 7 a 8 nařízení Rady (ES) č. 1936/2001 ⁽¹⁾.

Článek 21

Vztah k nařízení (ES) č. 1224/2009

Nestanoví-li tato kapitola jinak, použijí se kromě kontrolních opatření stanovených v nařízení (ES) č. 1224/2009 kontrolní opatření stanovená v této kapitole.

Článek 22

Oprávnění k rybolovu pro plavidla

1. Aniž je dotčen článek 16, nesmějí rybářská plavidla Unie, která nejsou zanesena v evidenci ICCAT podle čl. 20 odst. 1, tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři lovit, přechovávat na palubě, překládat, přepravovat, přemísťovat, zpracovávat ani vykládat.
2. Pokud je individuální kvóta považována za vyčerpanou, členský stát vlajky odejme oprávnění k rybolovu tuňáka obecného a může dotčené plavidlo vyzvat, aby neprodleně odplulo do jím určeného přístavu.

Článek 23

Záznamy o lapadlech schválených pro lov tuňáka obecného

1. Každoročně do 15. února zašle každý členský stát Komisi elektronickou cestou seznam všech svých lapadel, která jsou na základě vydaných oprávnění k rybolovu povolena pro lov tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři. Seznam obsahuje název lapadel a registrační číslo a je sestaven podle formátu stanoveného komisí ICCAT v Pokynech pro předkládání požadovaných údajů a informací.
2. Komise zašle tento seznam sekretariátu ICCAT, aby uvedená lapadla mohla být zanesena do jeho evidence lapadel povolených pro účely lovu tuňáka obecného.
3. Lapadla Unie, která nejsou zanesena v evidenci ICCAT, nejsou oprávněna tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři lovit, uchovávat, přemísťovat, umísťovat do klecí ani vykládat.
4. S nezbytnými úpravami se použijí ustanovení čl. 8a odst. 2, 4, 6, 7 a 8 nařízení (ES) č. 1936/2001.

Článek 24

Společné rybolovné operace

1. Všechny společné rybolovné operace při lovu tuňáka obecného se povolují pouze se souhlasem dotčeného členského státu nebo dotčených členských států vlajky. Aby plavidlo lovící košelkovými nevodami získalo oprávnění, musí mít vybavení pro lov tuňáka obecného a musí mít přidělenou individuální kvótu. Společné rybolovné operace s jinými smluvními stranami úmluvy nejsou povoleny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1936/2001 ze dne 27. září 2001, kterým se stanoví kontrolní opatření pro rybolov některých populací vysoce stěhovavých ryb (Úř. věst. L 263, 3.10.2001, s. 1).

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k tomu, aby od svých rybářských plavidel, která podala žádost o oprávnění k účasti na společné rybolovné operaci, získal tyto informace:

- a) dobu trvání;
- b) totožnost zúčastněných provozovatelů plavidel;
- c) kvóty jednotlivých plavidel;
- d) klíč pro rozdělení daných úlovků mezi rybářská plavidla a
- e) informace o cílových hospodářstvích.

3. Alespoň 15 dnů před zahájením operace zašle každý členský stát Komisi informace uvedené v odstavci 2 ve formátu stanoveném v příloze VI. Komise předá tyto informace sekretariátu ICCAT a státu vlajky ostatních rybářských plavidel účastnících se společné rybolovné operace alespoň 10 dnů před zahájením operace.

4. V případě vyšší moci se lhůta stanovená v odstavci 3 nepoužije na informace požadované podle odst. 2 písm. e). V takovém případě členské státy předloží Komisi co nejdříve aktualizaci těchto informací spolu s popisem skutečností představujících vyšší moc. Komise předá tyto informace sekretariátu ICCAT.

ODDÍL 2

Úlovky

Článek 25

Požadavky na vedení záznamů

1. Kromě dodržování článků 14, 15, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1224/2009 velitel plavidla Unie provádějícího odlov zanáší v příslušných případech do lodního deníku informace uvedené v části A přílohy II tohoto nařízení.
2. Velitelé unijních vlečných plavidel, pomocných plavidel a zpracovatelských plavidel zaznamenávají své činnosti v souladu s požadavky stanovenými v částech B, C a D přílohy II.

Článek 26

Hlášení o úlovcích zasílané veliteli plavidel a provozovateli lapadel

1. Velitelé plavidel provádějících aktivně odlov tuňáka obecného zasílají denně orgánům členského státu vlajky údaje z lodních deníků, včetně registračního čísla ICCAT, názvu plavidla, začátku a konce doby platnosti oprávnění, data, času, místa (zeměpisné šířky a délky) a hmotnosti i počtu tuňáka obecného uloveného v oblasti úmluvy. Velitelé zasílají tyto údaje v elektronické podobě ve formátu stanoveném v příloze V během celého období, v němž je plavidlo oprávněno lovit tuňáka obecného.
2. Velitelé plavidel lovicích košelkovými nevodami vypracovávají denní zprávy podle odstavce 1 pro každou rybolovnou operaci včetně operací, při nichž byl úlovek nulový.
3. U plavidel lovicích košelkovými nevodami a plavidel delších než 24 metrů předává zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 provozovatel plavidel orgánům svého členského státu vlajky denně do 9.00 hod. GMT za předešlý den a u ostatních plavidel provádějících odlov v pondělí do 24:00 (půlnoc) za předchozí týden končící v neděli ve 24:00 (půlnoc) GMT.

4. Provozovatelé lapadel, kteří aktivně loví tuňáka obecného, zasílají hlášení o denních úlovcích včetně registračního čísla ICCAT, data, času, úlovků (hmotnosti a počtu ryb), a to i nulových úlovků. Tyto údaje zasílají orgánům svého členského státu do 48 hodin v elektronické podobě ve formátu stanoveném v příloze V během celého období, v němž je plavidlo oprávněno lovit tuňáka obecného.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, ve kterých stanoví podrobná pravidla pro zaznamenávání a hlášení činností plavidel a lapadel podle odstavců 1 až 4 tohoto článku a přílohy V. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 2.

Článek 27

Týdenní a měsíční hlášení o úlovcích zasílané členskými státy

1. Každý členský stát předloží Komisi v elektronické podobě hlášení o úlovcích podle článku 26 neprodleně po jejich přijetí a u všech plavidel provádějících odlov a lapadel Komisi okamžitě poskytne týdenní hlášení o úlovcích ve formátu stanoveném v příloze V. Komise předloží tyto informace každý týden sekretariátu ICCAT ve formátu stanoveném komisí ICCAT v Pokynech pro předkládání požadovaných údajů a informací.

2. Do patnáctého dne každého měsíce uvědomí každý členský stát Komisi o množstvích tuňáka obecného uloveného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři, která byla vyložena, přeložena, ulovena do lapadel nebo umístěna do klecí rybářskými plavidly plujícími pod jeho vlajkou nebo lapadly registrovanými v tomto členském státě během předchozího měsíce. Poskytované informace musí být strukturovány podle typu lovného zařízení, včetně vedlejších úlovků, úlovků sportovního a rekreačního rybolovu a nulových úlovků. Komise předá tyto informace neprodleně sekretariátu ICCAT.

Článek 28

Informace o vyčerpání kvóty

1. Kromě ustanovení článku 34 nařízení (ES) č. 1224/2009 informuje každý členský stát Komisi, pokud se má za to, že kvóta přidělená skupině lovných zařízení podle článku 11 nebo 12 tohoto nařízení dosáhla 80 %.

2. Kromě ustanovení článku 35 nařízení (ES) č. 1224/2009 informuje každý členský stát Komisi, pokud se má za to, že kvóta přidělená skupině lovných zařízení podle článku 11 nebo 12 tohoto nařízení nebo společné rybolovné operaci či plavidlu lovicímu košelkovými nevodý byla vyčerpána.

3. K informaci uvedené v odstavci 2 se připojí úřední dokumentace prokazující, že členský stát vydal pro loďstvo, skupinu lovných zařízení, společnou rybolovnou operaci nebo plavidla s individuální kvótou zákaz rybolovu nebo výzvu dostavit se zpět do přístavu, v nichž jednoznačně uvedl datum a čas ukončení rybolovu.

Článek 29

Roční vykazování úlovků členskými státy

1. Každoročně do 15. března poskytne každý členský stát Komisi podrobné informace o případných úlovcích tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři za předchozí rybářský hospodářský rok. Tyto informace zahrnují:

- a) název plavidla provádějícího odlov a jeho číslo v evidenci ICCAT;
- b) dobu platnosti oprávnění pro každé plavidlo provádějící odlov;
- c) celkové úlovky každého plavidla provádějícího odlov za celou dobu platnosti oprávnění včetně nulových úlovků;

- d) celkový počet dnů, které každé plavidlo provádějící odlov strávilo rybolovem ve východním Atlantiku a Středozemním moři, za celou dobu platnosti oprávnění a
- e) celkové úlovky každého plavidla provádějícího odlov mimo dobu jejich oprávnění (vedlejší úlovky) včetně nulových úlovků.
2. V případě plavidel, jež nejsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, ale která tuňáka obecného ulovila jako vedlejší úlovek, informace, které mají být Komisi předloženy ve stejný den uvedený v odstavci 1, zahrnují:
- a) název plavidla a jeho číslo v evidenci ICCAT, nebo není-li zaregistrováno u ICCAT, jeho vnitrostátní registrační číslo a
- b) celkové úlovky tuňáka obecného.
3. Každý členský stát sdělí Komisi informace o plavidlech, na něž se nevztahují odstavce 1 a 2, ale o kterých je známo nebo se o nich předpokládá, že lovila tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.
4. Komise informace obdržené podle odstavců 1, 2 a 3 předá sekretariátu ICCAT.

ODDÍL 3

Vykládka a překládka

Článek 30

Určené přístavy

1. Každý členský stát určí přístavy nebo místa blízko pobřeží (určené přístavy), kde je povolena vykládka nebo překládka tuňáka obecného.
2. Aby mohl být přístav označen za určený přístav, uvede členský stát přístavu povolené časy pro vykládku a překládku a povolená výkladiště a překladiště.
3. Do 15. února každého roku každý členský stát předá seznam určených přístavů Komisi, která tyto informace předá sekretariátu ICCAT.
4. Jinde než v přístavech nebo místech blízko pobřeží určených smluvními stranami úmluvy a členskými státy v souladu s odstavci 1 a 2 se zakazuje vykládat nebo překládat z rybářských plavidel jakékoli množství tuňáka obecného uloveného ve východním Atlantiku a Středozemním moři.

Článek 31

Vykládky

1. Na velitele rybářských plavidel Unie o celkové délce 12 metrů nebo větší, jež jsou zařazena na seznamu plavidel uvedeném v článku 20 tohoto nařízení, se použije článek 17 nařízení (ES) č. 1224/2009. Oznámení před příplutím podle článku 17 nařízení (ES) č. 1224/2009 se zasílá příslušnému orgánu členského státu (včetně členského státu vlajky) nebo smluvní straně úmluvy, jejichž přístavy nebo vykládkové zařízení si tyto velitelé přejí využít.
2. Velitelé rybářských plavidel Unie, jejichž celková délka nepřesahuje 12 metrů a která jsou zařazena na seznam plavidel uvedený v článku 20, kromě toho oznámí nejméně čtyři hodiny před předpokládaným časem příplutí do přístavu příslušnému orgánu členského státu (včetně členského státu vlajky) nebo smluvní straně úmluvy, jejichž přístavy nebo vykládkové zařízení hodlá využít, alespoň tyto informace:
- a) předpokládaný čas příplutí;
- b) odhadované množství tuňáka obecného uchovávaného na palubě a
- c) informace o zeměpisné oblasti, kde byl tuňák uloven.

3. Je-li členský stát podle použitelného práva Unie oprávněn uplatňovat kratší lhůtu pro oznámení, než je lhůta uvedená v odstavcích 1 a 2, může být odhadované množství tuňáka obecného uchovávaného na palubě oznámeno v této příslušné lhůtě před příplutím. Pokud jsou loviště vzdálená méně než čtyři hodiny plavby od přístavu, odhadovaná množství tuňáka obecného uchovávaná na palubě mohou být kdykoli před příplutím upravena.
4. Orgány členského státu přístavu vedou záznamy o všech předchozích oznámeních v daném roce.
5. Příslušné kontrolní orgány členského státu přístavu všechny vykládky zkontrolují v souladu s čl. 55 odst. 2 a u určitého procentuálního podílu provedou na základě systému posouzení rizik inspekci zahrnující kvóty, velikost loďstva a intenzitu rybolovu. Každý členský stát v ročním plánu inspekce podle článku 53 uvede o tomto kontrolním systému, jenž přijal, podrobné informace. Tento kontrolní režim se vztahuje rovněž na výlov.
6. Vedle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1224/2009 velitelé plavidla Unie provádějícího odlov, bez ohledu na délku tohoto plavidla, předloží po každém výjezdu prohlášení o vykládce příslušným orgánům členského státu vlajky, a pokud byla vykládka provedena v přístavu jiného členského státu nebo smluvní strany úmluvy, příslušným orgánům dotyčného členského státu přístavu nebo dotyčné smluvní strany úmluvy.
7. Všechny vyložené úlovky se zvězí.

Článek 32

Překládka

1. Překládka tuňáka obecného v oblasti úmluvy je za všech okolností zakázána.
2. Rybářská plavidla smí překládat úlovky tuňáka obecného pouze v určených přístavech za podmínek stanovených v článku 30.
3. Členský stát přístavu zajistí úplné provedení inspekce během celé doby překládky, a to na všech místech překládky.
4. Před vplutím do přístavu velitelé či zástupci přijímajících rybářských plavidel poskytnou nejméně 48 hodin před očekávaným časem příplutí příslušným orgánům členského státu nebo smluvní strany úmluvy, jejichž přístav chtějí použít, tyto informace:
 - a) předpokládané datum a čas příplutí a přístav příplutí;
 - b) odhadované množství tuňáka obecného uchovávaného na palubě a informace o zeměpisné oblasti, kde byl tuňák uloven;
 - c) název rybářského plavidla provádějícího překládku a jeho číslo v evidenci ICCAT plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného, nebo v evidenci ICCAT ostatních rybářských plavidel, která jsou oprávněna provozovat činnost související s tuňákem obecným, ve východním Atlantiku a Středozezemním moři;
 - d) název přijímajícího rybářského plavidla, jeho číslo v evidenci ICCAT plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného, nebo v evidenci ICCAT ostatních rybářských plavidel, která jsou oprávněna provozovat činnost související s tuňákem obecným, ve východním Atlantiku a Středozezemním moři a
 - e) množství a zeměpisnou oblast úlovku tuňáka obecného určeného k překládce.
5. Rybářská plavidla nesmějí provádět překládku, dokud neobdrží předchozí oprávnění od svého státu vlajky.
6. Velitelé rybářských plavidel provádějících překládku oznámí před zahájením překládky svému státu vlajky tyto informace:
 - a) množství tuňáka obecného určeného k překládce;
 - b) datum a přístav překládky;

- c) název, registrační číslo a vlajku přijímajícího rybářského plavidla a jeho číslo v evidenci ICCAT plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného, nebo v evidenci ICCAT ostatních rybářských plavidel, která jsou oprávněna provozovat činnosti související s tuňákem obecným, ve východním Atlantiku a Středozemním moři, a
- d) zeměpisnou oblast, ve které byl tuňák obecný uloven.
7. Všechny překládky musí být podrobeny inspekci příslušných orgánů členských států v určeném přístavu. Tyto orgány:
- a) provádějí inspekci přijímajícího rybářského plavidla v okamžiku příplutí a kontrolují náklad a dokumentaci související s překládkou;
- b) zasílají záznam o překládce orgánu státu vlajky rybářského plavidla provádějícího překládku do pěti dnů po ukončení překládky.
8. Odchylně od článků 21 a 22 nařízení (ES) č. 1224/2009 velitelé rybářského plavidla Unie, bez ohledu na délku plavidla, vyplní a zašlou prohlášení ICCAT o překládce příslušným orgánům členského státu, pod jehož vlajkou rybářské plavidlo pluje. Prohlášení se předává nejpozději do 48 hodin po datu uskutečnění překládky v přístavu ve formátu stanoveném v příloze III tohoto nařízení.

ODDÍL 4

Přemístění

Článek 33

Oprávnění k přemístění

1. Před přemístěním zašle velitel plavidla provádějícího odlov nebo vlečného plavidla nebo provozovatel hospodářství či lapadla, odkud je dané přemístění prováděno, příslušným orgánům relevantního členského státu předběžné oznámení o přemístění, ve kterém uvede:
- a) název plavidla provádějícího odlov, vlečného plavidla, hospodářství nebo lapadla a registrační číslo ICCAT;
- b) předpokládaný čas přemístění;
- c) odhadované množství tuňáka obecného, které má být přemístěno;
- d) informace o místě (zeměpisná délka a šířka), kde bude přemístění provedeno, a identifikovatelná čísla klecí;
- e) název přijímajícího vlečného plavidla, počet vlečených klecí a případně registrační číslo ICCAT;
- f) cílový přístav, hospodářství nebo klec tuňáka obecného.
2. Pro účely uvedené v odstavci 1 je každé kleci přiděleno jedinečné číslo klece. Číslo se vydává podle jedinečného systému číslování, který zahrnuje alespoň třímístný písmenný kód odpovídající vlajce vlečného plavidla, po němž následují tři číslice.
3. Plavidla provádějící odlov, vlečná plavidla, hospodářství nebo lapadla nesmějí provádět přemístění, dokud neobdrží předchozí oprávnění od relevantního členského státu. Orgány tohoto členského státu rozhodnou v případě každého přemístění o udělení oprávnění k němu. Za uvedeným účelem je každému přemístění přiděleno jedinečné identifikační číslo, které je oznámeno veliteli rybářského plavidla, provozovateli lapadla nebo případně provozovateli hospodářství. Pokud je oprávnění uděleno, zahrnuje toto číslo třípísmenný kód členského státu, čtyři čísla uvádějící rok a tři písmena indikující oprávnění „AUT“ (authorisation), po nichž následují pořadová čísla. Pokud je oprávnění zamítnuto, zahrnuje toto číslo třípísmenný kód členského státu, čtyři čísla uvádějící rok a tři písmena indikující zamítnutí oprávnění „NEG“ (non-authorisation), po nichž následují pořadová čísla.

4. V případě, že ryby během přemístění uhynou, relevantní členské státy a provozovatelé zapojení do přemístění postupují v souladu s přílohou XII.
5. Oprávnění k přemístění uděluje či zamítá členský stát odpovědný za plavidlo provádějící odlov, vlečné plavidlo, případně hospodářství či lapadlo do 48 hodin po předložení předběžného oznámení o přemístění.
6. Oprávnění k přemístění ryb vydané relevantním členským státem nepředjímá povolení umístit je do klecí.

Článek 34

Zamítnutí udělení oprávnění k přemístění

1. Členský stát odpovědný za plavidlo, lapadlo nebo hospodářství oprávnění k přemístění neudělí, pokud při přijetí předběžného oznámení o přemístění shledá, že:
 - a) plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo vykazované jako plavidlo nebo lapadlo, jež ryby ulovilo, nemá dostatečnou kvótu;
 - b) plavidlo provádějící odlov nebo provozovatel lapadla řádně neohlásili množství ryb nebo neměli oprávnění umístit je do klecí nebo nezohlednili toto množství pro využití případné použitelné kvóty;
 - c) plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo vykazované jako plavidlo nebo lapadlo, jež ryby ulovilo, není oprávněno lovit tuňáka obecného nebo
 - d) vlečné plavidlo vykazované jako plavidlo, na které byly ryby přemístěny, není uvedeno v evidenci ICCAT všech ostatních rybářských plavidel (kromě plavidel provádějících odlov) oprávněných provozovat činnosti související s tuňákem obecným podle čl. 20 odst. 1 písm. b) nebo není vybaveno systémem sledování plavidel.
2. V případě, že se oprávnění k přemístění neudělí:
 - a) členský stát odpovědný za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo vydá veliteli plavidla provádějícího odlov, provozovateli lapadla nebo případně provozovateli hospodářství příkaz k vypuštění ryb a oznámí jim, že oprávnění k přemístění se neuděluje a že musí vypustit ryby do moře;
 - b) velitel plavidla provádějícího odlov, provozovatel hospodářství nebo provozovatel lapadla ryby vypustí;
 - c) vypuštění tuňáka obecného se provede v souladu s postupy stanovenými v příloze XI.

Článek 35

Sledování videokamerou

1. V případě přemístění velitel plavidla provádějícího odlov, vlečného plavidla, provozovatel hospodářství nebo lapadla, který přemísťuje tuňáka obecného, zajistí, aby přemístění bylo sledováno videokamerou umístěnou ve vodě k ověření počtu ryb, které se přemísťují. Minimální normy a postupy týkající se videozáznamů musí být v souladu s přílohou IX.
2. Každý členský stát odpovědný za plavidlo, lapadlo nebo hospodářství zajistí, aby videozáznamy podle odstavce 1 byly zpřístupněny inspektorům a regionálním pozorovatelům ICCAT.
3. Každý členský stát odpovědný za plavidlo, lapadlo nebo hospodářství zajistí, aby videozáznamy podle odstavce 1 byly zpřístupněny inspektorům Unie a vnitrostátním pozorovatelům.
4. Každý členský stát odpovědný za plavidlo, lapadlo nebo hospodářství přijme nezbytná opatření s cílem zabránit veškerým záměnám nebo úpravám originálního videozáznamu či manipulaci s ním.

Článek 36

Ověřování prováděné regionálními pozorovateli ICCAT a zahájení a průběh šetření

1. Regionální pozorovatelé ICCAT, kteří se nacházejí na palubě plavidla provádějícího odlov nebo v blízkosti lapadla, jak uvádí článek 51 a příloha VII, zaznamenávají údaje a podávají zprávu o provedených přemístěních, sledují a odhadují přemístěné úlovky a ověřují záznamy uvedené v předběžném oprávnění k přemístění podle článku 33 a v prohlášení ICCAT o přemístění podle článku 38.
2. V případech, kdy existuje více než 10 % rozdíl v počtu úlovků odhadnutých regionálním pozorovatelem ICCAT, příslušnými kontrolními orgány nebo velitelem plavidla provádějícího odlov nebo zástupcem lapadla, nebo pokud videozáznam nemá dostatečnou kvalitu nebo rozlišení, aby bylo možné tyto odhady provést, členský stát odpovědný za plavidlo provádějící odlov, hospodářství nebo lapadlo zahájí šetření, které musí být uzavřeno před okamžikem umístění do klecí na hospodářství nebo v každém případě do 96 hodin poté, co bylo zahájeno. Do doby, než budou známy výsledky uvedeného šetření, se nepovolí umístění do klecí a nepotvrdí oddíl dokladu o úlovcích tuňáka obecného týkající se odlovu.
3. Pokud však videozáznam nemá dostatečnou kvalitu nebo rozlišení, aby bylo možné odhadnout tento počet, provozovatel může požádat orgány státu vlajky plavidla, lapadla nebo hospodářství o povolení k provedení nového přemístění a poskytnutí odpovídajícího videozáznamu regionálnímu pozorovateli ICCAT.
4. Aniž je dotčeno ověřování prováděné inspektorem, regionální pozorovatelé ICCAT podepíší prohlášení ICCAT o přemístění pouze v případě, že jsou jejich postřehy v souladu s opatřeními ICCAT na zachování a řízení zdrojů a že informace obsažené v prohlášení o přemístění odpovídají jejich pozorování i příslušnému videozáznamu v souladu s požadavky čl. 35 odst. 1. Prohlášení čitelně podepíší a uvedou v něm číslo ICCAT.
5. Regionální pozorovatelé ICCAT rovněž ověří, že prohlášení ICCAT o přemístění je předáno veliteli vlečného plavidla nebo zástupci hospodářství či lapadla.

Článek 37

Opatření pro odhad počtu a hmotnosti tuňáka obecného, jenž má být umístěn do klecí

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby dále zkoumaly metodiky pro lepší odhadování počtu i hmotnosti tuňáka obecného v okamžiku výlovu a umístění do klecí. Každý členský stát podá každoročně do 22. srpna Komisi zprávu o přijatých opatřeních a Komise tyto zprávy předloží SCRS.

Článek 38

Prohlášení o přemístění

1. Při ukončení přemístění úlovku vyplní velitelé plavidel provádějících odlov nebo vlečných plavidel, provozovatelé lapadel nebo hospodářství prohlášení ICCAT o přemístění v souladu s formátem uvedeným v příloze IV a předají ho příslušným orgánům svého členského státu.
2. Příslušné orgány členského státu odpovědného za plavidla, hospodářství nebo lapadla, odkud se toto přemístění provádí, formuláře prohlášení o přemístění očíslují. Systém číslování zahrnuje třípísmenný kód členského státu, čtyři čísla uvádějící rok a tři pořadová čísla, po nichž následují tři písmena „ITD“ (MS-20**/xxx/ITD).
3. Přemístění ryb provází originál prohlášení o přemístění. Velitel plavidla provádějícího odlov, provozovatel lapadla, velitel vlečného plavidla nebo provozovatel hospodářství uchová kopii tohoto prohlášení.
4. Velitelé plavidel provádějících přemístění (včetně vlečných plavidel) zaznamenávají své činnosti v souladu s požadavky stanovenými v příloze II.

Článek 39

Prováděcí akty

Komise může přijmout prováděcí akty, ve kterých stanoví podrobná pravidla upravující přemístění podle článků 33 až 38 a příloh, na něž tyto články odkazují. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 2.

ODDÍL 5

Umístění do klecí

Článek 40

Oprávnění k umístění do klecí

1. Před začátkem každého umístění do klecí se zakazuje ukotvení přepravních klecí ve vzdálenosti do 0,5 námořních mil od hospodářských zařízení.
2. Před každým umístěním do klecí uvědomí příslušný orgán členského státu odpovědného za hospodářství členský stát nebo smluvní stranu úmluvy odpovědné za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo o množství ryb ulovených tímto plavidlem nebo lapadlem a požádá o povolení k umístění do klecí.
3. Umístění do klecí může být zahájeno až po předchozím oprávnění vydaném:
 - a) členským státem nebo smluvní stranou úmluvy, které jsou odpovědné za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo; nebo
 - b) členským státem nebo smluvní stranou úmluvy, které jsou odpovědné za hospodářství, pokud to bylo dohodnuto mezi zúčastněnými členskými státy nebo se státem vlajky, který je smluvní stranou úmluvy.
4. Povolení k umístění do klecí uděluje nebo zamítá členský stát nebo smluvní strana úmluvy, které jsou odpovědné v příslušném případě za plavidlo provádějící odlov, lapadlo nebo případně hospodářství, do jednoho pracovního dne po předložení žádosti a informací podle odstavce 2. V případě, že členský stát nebo smluvní strana úmluvy, které jsou odpovědné za hospodářství, neobdrží ve lhůtě jednoho pracovního dne odpověď od členského státu nebo smluvní strany úmluvy, které jsou odpovědné za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo, mohou umístění do klecí povolit.
5. Tuňák obecný se do klecí umísťuje před 15. srpnem s výjimkou případů, které členský stát nebo smluvní strana úmluvy odpovědné za hospodářství přijímající ryby řádně odůvodní. Tyto důvody se předkládají spolu se zprávou o umístění do klecí.

Článek 41

Zamítnutí udělení oprávnění k umístění do klecí

1. Členský stát odpovědný v příslušném případě za plavidlo provádějící odlov, lapadlo nebo případně hospodářství zamítne povolení k umístění do klecí, pokud po obdržení informací uvedených v čl. 40 odst. 2 shledá, že:
 - a) plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo uvedené jako plavidlo nebo lapadlo, které ryby ulovilo, nemělo dostatečnou kvótu pro tuňáka obecného umístěného v klecích;
 - b) množství ryb nebylo plavidlem provádějícím odlov nebo lapadlem řádně ohlášeno nebo nebylo zohledněno pro výpočet použitelné kvóty; nebo
 - c) plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo vykazované jako plavidlo nebo lapadlo, jež ryby ulovilo, není oprávněno lovit tuňáka obecného.

2. V případě, že povolení k umístění do klecí vydáno není, členský stát nebo smluvní strana úmluvy odpovědné za plavidlo provádějící odlov požádají členský stát nebo smluvní stranu úmluvy odpovědné za hospodářství, aby úlovky zabavily a vydaly příkaz k vypuštění ryb.
3. Po obdržení příkazu k vypuštění ryb postupuje provozovatel hospodářství při vypouštění v souladu s přílohou XI.

Článek 42

Dokumentace úlovků tuňáka obecného

Členské státy odpovědné za hospodářství zakáží všechna umístění tuňáka obecného do klecí pro účely chovu, která nejsou doprovázena dokumentací vyžadovanou komisí ICCAT a v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 640/2010⁽¹⁾. Dokumentace musí být přesná, úplná a potvrzená i schválená orgány členského státu nebo smluvní strany úmluvy plavidel provádějících odlov nebo lapadel.

Článek 43

Inspekce

Členské státy odpovědné za hospodářství přijmou nezbytná opatření pro inspekci každého umístění do klecí v hospodářstvích.

Článek 44

Sledování videokamerou

1. Každý členský stát odpovědný za hospodářství zajistí, že umístování do klecí je sledováno videokamerou umístěnou ve vodě. Videozáznam se v souladu s přílohou IX pořídí pro každé umístění do klecí.
2. Každý členský stát odpovědný za hospodářství zajistí, aby videozáznamy podle odstavce 1 byly zpřístupněny inspektorům a regionálním pozorovatelům ICCAT.
3. Každý členský stát odpovědný za hospodářství zajistí, aby videozáznamy podle odstavce 1 byly zpřístupněny inspektorům Unie a vnitrostátním pozorovatelům.
4. Každý členský stát odpovědný za hospodářství přijme nezbytná opatření s cílem zabránit veškerým záměnám nebo úpravám originálního videozáznamu či manipulaci s ním.

Článek 45

Zahájení a průběh šetření

1. V případech, kdy se odhad regionálního pozorovatele ICCAT ohledně počtu tuňáka obecného liší o více než 10 % od odhadu kontrolních orgánů příslušného členského státu nebo provozovatele hospodářství, zahájí členský stát odpovědný za hospodářství šetření ve spolupráci s členským státem nebo smluvní stranou úmluvy odpovědnými za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo.
2. Do doby, než budou známy výsledky tohoto šetření, se neprovede výlov a nepotvrdí oddíl dokumentace úlovků tuňáka obecného týkající se hospodářství.
3. Členské státy odpovědné za hospodářství a za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo, které provádějí šetření, mohou k uzavření šetření používat jiné informace, které mají k dispozici, včetně výsledků programů uvedených v článku 46.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 640/2010 ze dne 7. července 2010 o vytvoření programu dokumentace úlovků tuňáka obecného (*Thunnus thynnus*) a o změně nařízení Rady (ES) č. 1984/2003 (Úř. věst. L 194, 24.7.2010, s. 1).

Článek 46

Opatření a programy pro odhad počtu a hmotnosti tuňáka obecného, jenž má být umístěn do klecí

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření podle článku 37.
2. Ke zpřesnění počtu a hmotnosti ryb při každém umístění do klecí se program využívající stereoskopické kamerové systémy nebo alternativní techniky, jež poskytují rovnocennou přesnost, vztahuje na 100 % umístění do klecí.
3. Tento program se realizuje v souladu s postupy stanovenými v části B přílohy X.
4. Členský stát odpovědný za hospodářství sdělí v souladu s částí B přílohy X členskému státu nebo smluvní straně úmluvy odpovědným za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo a Komisi výsledky tohoto programu. Komise je předá sekretariátu ICCAT, který je předá regionálnímu pozorovateli ICCAT.
5. Pokud výsledky programu naznačují, že množství tuňáka obecného, který je umísťován do klecí, se liší od nahlášeného množství ulovených a přemístěných ryb, členský stát odpovědný za hospodářství ve spolupráci s členským státem nebo smluvní stranou úmluvy odpovědnými za plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo zahájí šetření. Pokud se šetření neuzavře do 10 pracovních dnů od sdělení výsledků podle odstavce 4 tohoto článku nebo pokud z výsledku šetření vyplývá, že počet nebo průměrná hmotnost tuňáka obecného přesáhly počet nebo průměrnou hmotnost nahlášené pro ulovené a přemístěné ryby, vydají orgány členského státu nebo smluvní strany úmluvy, pod jejichž vlajku spadá plavidlo provádějící odlov nebo lapadlo, příkaz k vypuštění přebytečného množství ryb v souladu s postupem stanoveným v příloze XI.
6. V souladu s postupy stanovenými v bodu 3 části B přílohy X a po případném vypuštění ryb se množství vyplývající z tohoto programu použije pro:
 - a) stanovení konečných údajů o úlovcích, které se mají odečíst od vnitrostátní kvóty;
 - b) vyplnění těchto údajů do prohlášení o umístění do klecí a příslušných oddílů dokumentace úlovků tuňáka obecného.
7. Každý členský stát odpovědný za hospodářství podá každoročně do 30. srpna Komisi zprávu o výsledcích těchto programů a Komise tyto zprávy předloží SCRS.
8. Přemístění živého tuňáka obecného z jedné chovné klece do jiné chovné klece se uskuteční pouze s povolením a za přítomnosti kontrolních orgánů státu hospodářství.
9. Rozdíl mezi množstvím tuňáka obecného nahlášeného jako úlovek plavidla nebo lapadla a množstvím zjištěným kontrolními kamerami podle odstavce 5 tohoto článku a článku 45, jenž činí 10 % nebo více, představuje potenciální nedodržení předpisů dotčeným plavidlem nebo lapadlem a členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily vhodná následná opatření.

Článek 47

Zpráva o umístění do klecí

1. Členský stát odpovědný za hospodářství předá členskému státu nebo smluvní straně úmluvy, jejichž plavidla nebo lapadla odlovila tuňáka obecného, a Komisi do jednoho týdne po ukončení umístění do klecí zprávu o umístění do klecí obsahující prvky stanovené v části B přílohy X. Tato zpráva obsahuje rovněž informace uvedené v prohlášení o umístění do klecí podle článku 4b a přílohy la nařízení (ES) č. 1936/2001. Komise předá tuto zprávu sekretariátu ICCAT.
2. Pro účely odstavce 1 se umístění do klece nepovažuje za ukončené do doby, než je uzavřeno zahájené šetření a případně proveden příkaz k vypuštění ryb.

Článek 48

Prováděcí akty

Komise může přijmout prováděcí akty, ve kterých stanoví podrobná pravidla upravující umístění do klecí podle článků 40 až 47 a příloh, na něž tyto články odkazují. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 59 odst. 2.

ODDÍL 6

Sledování a dohled

Článek 49

Systém sledování plavidel

1. Odchylně od čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1224/2009 se povinnost týkající se zařízení pro sledování plavidel vztahuje na všechna vlečná plavidla zahrnutá do evidence plavidel ICCAT podle čl. 20 odst. 6 tohoto nařízení bez ohledu na jejich délku.
2. Přenos údajů ze systému sledování plavidel rybářskými plavidly o celkové délce větší než 15 metrů, která jsou uvedena na seznamu plavidel podle čl. 20 odst. 1 písm. a) nebo na seznamu plavidel podle čl. 20 odst. 1 písm. b), komisi ICCAT se zahájí nejméně 15 dnů před zahájením rybolovného období a tento přenos pokračuje nejméně 15 dnů po ukončení rybolovného období s výjimkou případů, kdy je Komisi předem zaslána žádost o odstranění daného plavidla z evidence plavidel ICCAT.
3. Pro účely kontroly se u plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna aktivně lovit tuňáka obecného, nesmí přerušit přenos údajů ze systému sledování plavidel v době, kdy jsou plavidla v přístavu.
4. Členské státy zajistí, že jejich střediska sledování lovišť zasílají Komisi a subjektu jí určenému v reálném čase a ve formátu „https data feed“ hlášení systému sledování plavidel, která obdržela od rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou. Komise tato hlášení elektronicky zasílá sekretariátu ICCAT.
5. Členské státy zajistí, že:
 - a) hlášení systému sledování plavidel z rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou jsou předávána Komisi alespoň jednou za dvě hodiny;
 - b) v případě technických problémů systému sledování plavidel jsou alternativní hlášení z rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou obdržena podle čl. 25 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 404/2011 předána Komisi do 24 hodin od doby, kdy byla přijata jejich středisky sledování lovišť;
 - c) hlášení předávaná Komisi jsou poslopně očíslována (jedinečnými identifikačními kódy), aby se zamezilo zdvojení;
 - d) hlášení předávaná Komisi jsou v souladu s čl. 24 odst. 3 prováděcího nařízení (EU) č. 404/2011.
6. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, že se se všemi hlášeními zpřístupněnými jeho inspekčním plavidlům nakládá důvěrně a že jsou omezena na inspekci námořních operací.

Článek 50

Program vnitrostátních pozorovatelů

1. Pokud jde o plavidla provádějící aktivní lov tuňáka obecného, členské státy zajistí alespoň následující procentní úroveň přítomnosti vnitrostátního pozorovatele pro:
 - a) 20 % svých trawlerů pro pelagický rybolov (delších než 15 metrů);

- b) 20 % svých plavidel lovicích na dlouhou lovnou šňůru (delších než 15 metrů);
 - c) 20 % svých návnadových člunů (delších než 15 metrů);
 - d) 100 % vlečných plavidel;
 - e) 100 % výlovů z lapadel.
2. Členské státy vydají vnitrostátním pozorovatelům úřední doklad totožnosti.
 3. Úkolem vnitrostátního pozorovatele je zejména:
 - a) sledovat dodržování tohoto nařízení rybářskými plavidly a lapadly;
 - b) zaznamenávat údaje a podávat zprávy o rybolovné činnosti, které obsahují tyto údaje:
 - i) množství úlovku (včetně vedlejšího úlovku) s údaji o tom, jak bylo s druhy naloženo, jako např. množství uchovávané na palubě či množství mrtvých či živých ryb k výmetu;
 - ii) oblast úlovku v zeměpisné délce/šířce;
 - iii) míra intenzity (jako např. počet souborů, počet háčeků), jak je uvedeno v Terénní příručce ICCAT pro různá zařízení;
 - iv) datum úlovku;
 - c) sledovat a odhadovat úlovky a ověřovat záznamy v lodním deníku;
 - d) pozorovat a zaznamenávat plavidla, která mohou lovit ryby v rozporu s opatřeními ICCAT na zachování a řízení zdrojů.
 4. Pokud to ICCAT požaduje, vnitrostátní pozorovatelé dále na základě pokynů SCRS provádějí vědeckou práci, jako např. shromažďování údajů souvisejících s úkolem II podle definice ICCAT.
 5. Pro účely odstavců 1 až 4, každý členský stát rovněž zajistí:
 - a) reprezentativní časovou a prostorovou přítomnost vnitrostátních pozorovatelů na svých plavidlech a u lapadel s cílem zajistit, aby Komise obdržela dostatečné a patřičné údaje a informace o úlovku, intenzitě a jiných vědeckých a řídicích hlediscích, přičemž se zohlední vlastnosti loďstev a druhů rybolovu;
 - b) obsáhlé protokoly pro shromažďování údajů;
 - c) že vnitrostátní pozorovatelé jsou před nasazením řádně vyškoleni a schváleni;
 - d) v co největší míře minimální narušení činností rybářských plavidel a lapadel provádějících rybolov v oblasti úmluvy.
 6. Údaje a informace shromážděné v rámci programu pozorovatelů jednotlivých členských států se Komisi poskytují každoročně do 15. července. Komise tyto údaje a informace předá podle relevantnosti výboru SCRS a sekretariátu ICCAT.

Článek 51

Program regionálních pozorovatelů ICCAT

1. Na Unii se vztahuje program regionálních pozorovatelů ICCAT uvedený v odstavcích 2 až 6 a dále upřesněný v příloze VII.

2. Členské státy zajistí přítomnost regionálního pozorovatele ICCAT:
 - a) na všech plavidlech lovicích košelkovými nevodami, která jsou oprávněna lovit tuňáka obecného;
 - b) během všech přemístění tuňáka obecného z plavidel lovicích košelkovými nevodami;
 - c) během všech přemístění tuňáka obecného z lapadel do přepravních klecí;
 - d) během všech přemístění z jednoho hospodářství do jiného hospodářství;
 - e) během všech umístění tuňáka obecného do klecí v hospodářstvích;
 - f) během všech výlovů tuňáka obecného z hospodářství.
3. Plavidla lovicí košelkovými nevodami bez regionálního pozorovatele ICCAT nejsou oprávněna lovit tuňáka obecného ani provozovat činnosti související s tuňákem obecným.
4. Členské státy odpovědné za hospodářství zajistí přítomnost regionálního pozorovatele ICCAT během všech umístění do klecí a všech výlovů ryb z těchto hospodářství.
5. Úkolem regionálních pozorovatelů ICCAT je zejména:
 - a) sledovat a monitorovat, že je rybolov a chov v souladu s příslušnými opatřeními ICCAT týkajícími se zachování zdrojů a řízení;
 - b) podepsat prohlášení ICCAT o přemístění podle článku 38 zprávy o umístění do klecí podle článku 47 a dokumentaci úlovků tuňáka obecného, pokud souhlasí s tím, že informace obsažené v těchto dokumentech jsou v souladu s jejich pozorováním;
 - c) vykonávat vědeckou práci (např. shromažďování vzorků) požadovanou komisí ICCAT na základě pokynů výboru SCRS.
6. Členský stát vlajky zajistí, aby velitelé, členové posádky, hospodářství a vlastníci lapadel a plavidel nebránili regionálním pozorovatelům ICCAT při výkonu jejich úkolů, nezastražovali je, nezasahovali jim do činnosti, neovlivňovali je, neupláceli je ani se o uplácení nepokoušeli.

ODDÍL 7

Inspekce a křížové kontroly

Článek 52

Program společné mezinárodní inspekce ICCAT

1. Na Unii se vztahuje program ICCAT pro společné mezinárodní inspekce (dále jen „program ICCAT“) uvedený v příloze VIII.
2. Členské státy, jejichž rybářská plavidla jsou oprávněna lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, přidělí v rámci programu ICCAT inspektory a provádějí inspekce na moři.
3. Provádí-li lov tuňáka obecného v oblasti úmluvy více než 15 rybářských plavidel plujících pod vlajkou jednoho členského státu, nasadí tento členský stát po dobu přítomnosti těchto plavidel v této oblasti inspekční pravidlo pro účely inspekce a kontroly na moři. Tato povinnost se považuje za splněnou v případě, kdy členské státy spolupracují na společném provozu inspekčního pravidla nebo v případě, kdy je v oblasti úmluvy nasazeno inspekční pravidlo Unie.
4. Komise nebo jí určený subjekt může pro program ICCAT přidělit inspektory Unie.
5. Komise nebo jí určený subjekt koordinuje činnosti týkající se dohledu a inspekce jménem Unie. Ve spolupráci s dotčenými členskými státy může Komise vypracovat společné inspekční programy, které Unii umožní plnit závazky přijaté v rámci programu ICCAT. Členské státy, jejichž rybářská plavidla loví tuňáka obecného, přijmou opatření nezbytná k usnadnění provádění těchto programů, zejména pokud jde o požadované lidské a materiální zdroje a o období a zeměpisné oblasti, v nichž mají být tyto zdroje nasazeny.

6. Členské státy oznámí Komisi každoročně do 1. dubna jména inspektorů a názvy inspekčních plavidel, které hodlají během roku zařadit do programu ICCAT. S využitím uvedených informací vypracuje Komise ve spolupráci s členskými státy každoročně plán účasti Unie na programu ICCAT, který zašle sekretariátu ICCAT a členským státům.

Článek 53

Předávání inspekčních plánů

1. Každoročně do 31. ledna předají členské státy Komisi své inspekční plány. Inspekční plány se sestavují v souladu s:
 - a) cíli, prioritami a postupy, jakož i standardy inspekční činnosti uvedenými ve zvláštním kontrolním a inspekčním programu pro tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři stanoveném podle článku 95 nařízení (ES) č. 1224/2009;
 - b) vnitrostátním kontrolním akčním programem pro tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři stanoveným podle článku 46 nařízení (ES) č. 1224/2009.
2. Komise shromáždí vnitrostátní inspekční plány a začlení je do inspekčního plánu Unie. Tento plán předá Komise sekretariátu ICCAT ke schválení spolu s plány podle čl. 6 odst. 1.

Článek 54

Inspekce v případě porušení předpisů

1. Členský stát vlajky přijme opatření podle odstavce 2 tohoto článku, pokud plavidlo plující pod jeho vlajkou:
 - a) nesplnilo svou povinnost předložit hlášení podle článků 25 a 26; nebo
 - b) porušilo ustanovení tohoto nařízení, články 89 až 93 nařízení (ES) č. 1224/2009 nebo kapitolu IX nařízení (ES) č. 1005/2008.
2. Členský stát vlajky zajistí, aby fyzická inspekce proběhla pod jeho vedením v jeho přístavech, nebo, není-li plavidlo v žádném z jeho přístavů, byla provedena jinou osobou, kterou členský stát vlajky určí.

Článek 55

Křížové kontroly

1. Každý členský stát ověří, a to i za použití inspekčních zpráv, zpráv pozorovatelů a údajů ze systému sledování plavidel, předávání lodních deníků a patřičných informací zaznamenaných v lodních denících svých rybářských plavidel, v dokladech o přemístění nebo překládce a v dokladech o úlovcích tuňáka obecného v souladu s článkem 109 nařízení (ES) č. 1224/2009.
2. Každý členský stát provádí křížové kontroly všech vykládek, překládek nebo umístění do klecí mezi množstvími podle druhu zaznamenanými v lodním deníku rybářských plavidel nebo množstvími podle druhu zaznamenanými v prohlášení o přemístění nebo v prohlášení o překládce a množstvími zaznamenanými v prohlášení o vykládce nebo v prohlášení o umístění do klecí nebo v jakémkoli dalším vhodném dokladu, například faktuře nebo prodejním dokladu v souladu s článkem 109 nařízení (ES) č. 1224/2009.

ODDÍL 8

Uvádění na trh

Článek 56

Tržní opatření

1. Aniž jsou dotčena nařízení (ES) č. 1224/2009 a (ES) č. 1005/2008 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ⁽¹⁾, zakazuje se v rámci Unie obchod s tuňákem obecným, jeho vykládka, dovoz, vývoz, umístění do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, zpětný vývoz a překládka, které nejsou doprovázeny přesnou, úplnou a ověřenou dokumentací stanovenou tímto nařízením, nařízením (EU) č. 640/2010 a článkem 4b nařízení (ES) č. 1936/2001.
2. V rámci Unie se zakazuje obchod s tuňákem obecným, jeho dovoz, vykládka, umístění do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, zpracování, vývoz, zpětný vývoz a překládka, pokud:
 - a) byl tuňák obecný uloven rybářskými plavidly nebo lapadly státu vlajky, který nemá pro tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři kvótu, omezení odlovu nebo přidělenou intenzitu rybolovu podle podmínek opatření ICCAT na zachování a řízení zdrojů; nebo
 - b) byl tuňák obecný uloven rybářskými plavidly nebo lapadly, jejichž individuální kvóta nebo rybolovná práva jejich státu byla v době odlovu vyčerpána.
3. Aniž jsou dotčena nařízení (ES) č. 1224/2009, (ES) č. 1005/2008 a (EU) č. 1379/2013, v rámci Unie se zakazují obchod s tuňákem obecným, jeho dovoz, vykládka, zpracování a vývoz z výkrmů nebo chovných hospodářství, které nejsou v souladu s nařízeními uvedenými v odstavci 1.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 57

Hodnocení

Každoročně do 15. září předloží členské státy Komisi podrobnou zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Každoročně do 15. října předloží Komise na základě informací obdržených od členských států sekretariátu ICCAT podrobnou zprávu o provádění doporučení komise ICCAT 14-04.

Článek 58

Financování

Pro účely nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ⁽²⁾ se víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři považuje za víceletý plán ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1380/2013.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

*Článek 59***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený článkem 47 nařízení (EU) č. 1380/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 60***Zrušení**

1. Nařízení (ES) č. 302/2009 se zrušuje.
2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XIII.

*Článek 61***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK

PŘÍLOHA I

Zvláštní podmínky vztahující se na rybolov uvedený v čl. 14 odst. 2

1. Kromě ustanovení uvedených v čl. 9 odst. 3 se maximální počet návnadových člunů a člunů lovicích na vlečnou šňůru, které jsou oprávněny lovit tuňáka obecného ve východním Atlantiku v rámci zvláštních podmínek pro odchylku uvedenou v čl. 14 odst. 2 písm. a), stanoví na úrovni počtu plavidel Unie provádějících odlov, která se účastnila řízeného lovu tuňáka obecného v roce 2006.
2. Kromě ustanovení uvedených v čl. 9 odst. 3 se maximální počet plavidel provádějících odlov, která jsou oprávněna lovit tuňáka obecného v Jaderském moři pro účely chovu v rámci zvláštních podmínek pro odchylku uvedenou v čl. 14 odst. 2 písm. b), stanoví na úrovni počtu plavidel Unie provádějících odlov, která se účastnila řízeného lovu tuňáka obecného v roce 2008. Za tímto účelem se zohlední počet chorvatských plavidel provádějících odlov, která se účastnila řízeného lovu tuňáka obecného v roce 2008.
3. Kromě ustanovení uvedených v čl. 9 odst. 3 se maximální počet návnadových člunů, plavidel pro rybolov na dlouhou lovnou šňůru a plavidel lovicích pomocí ručních šňůr, které jsou oprávněny lovit tuňáka obecného ve Středozemním moři v rámci zvláštních podmínek pro odchylku uvedenou v čl. 14 odst. 2 písm. c), stanoví na úrovni počtu plavidel Unie provádějících odlov, která se účastnila řízeného lovu tuňáka obecného v roce 2008.
4. Maximální počet plavidel provádějících odlov stanovený podle bodů 1, 2 a 3 této přílohy se mezi členské státy rozdělí v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
5. Mezi oprávněná plavidla provádějící odlov uvedená v čl. 14 odst. 2 písm. a) a v bodě 1 této přílohy se na tuňáka obecného o hmotnosti 8 až 30 kg či velikosti 75 až 115 cm rozdělí nejvýše 7 % kvóty Unie. Tato kvóta se mezi členské státy rozdělí v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 písm. a) může být pro odlov tuňáka obecného o hmotnosti alespoň 6,4 kg nebo velikosti 70 cm návnadovými čluny kratšími než 17 metrů v rámci kvóty 7 % podle bodu 5 této přílohy přiděleno až 100 tun.
7. Maximální příděl kvóty Unie jednotlivým členským státům na rybolov v rámci zvláštních podmínek pro odchylku uvedenou v čl. 14 odst. 2 písm. b) a bodu 2 této přílohy se stanoví v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
8. Mezi oprávněná plavidla provádějící odlov uvedená v čl. 14 odst. 2 písm. c) a v bodě 3 této přílohy se na tuňáka obecného o hmotnosti 8 až 30 kg či velikosti 75 až 115 cm rozdělí nejvýše 2 % kvóty Unie. Tato kvóta se mezi členské státy rozdělí v souladu se Smlouvou o fungování EU a článkem 16 nařízení (EU) č. 1380/2013.
9. Každý členský stát, jehož návnadové čluny, plavidla pro rybolov na dlouhou lovnou šňůru, plavidla lovicí pomocí ručních šňůr a čluny lovicí na vlečnou šňůru jsou oprávněny lovit tuňáka obecného podle čl. 14 odst. 2 a této přílohy, stanoví tyto požadavky týkající se ocasního štítku:
 - a) ocasní štítky se upevní na každého tuňáka obecného bezprostředně po vykládce;
 - b) každý ocasní štítek nese jedinečné identifikační číslo, které je uvedeno ve statistických dokumentech týkajících se tuňáka obecného a vyznačeno na vnější straně každého balení obsahujícího tuňáka.

PŘÍLOHA II

Požadavky týkající se lodního deníku

A. PRAVIDLA PROVÁDĚJÍCÍ ODLOV

Minimální specifikace pro lodní deníky rybolovu:

1. Lodní deník musí mít číslované stránky.
2. Lodní deník je vyplňován denně (do půlnoci) nebo před příjezdem do přístavu.
3. Do lodního deníku jsou zaznamenávány případné inspekce na moři.
4. K lodnímu deníku je vždy připojen jeden stejnopis stránek.
5. Na palubě jsou uchovávány lodní deníky pokrývající dobu jednoho roku činnosti.

Minimální standardní informace pro lodní deníky rybolovu:

1. Jméno a adresa velitele.
2. Data a přístavy vyplutí, data a přístavy příplutí.
3. Název pravidla, registrační číslo, číslo ICCAT, mezinárodní volací rádiová značka a číslo Mezinárodní námořní organizace (pokud je přiděleno).
4. Lovné zařízení:
 - a) typ kódu FAO;
 - b) rozměry (např. délka, velikost ok sítě, počet háčků).
5. Operace na moři, (nejméně) jeden řádek na každý den plavby, uvádějící:
 - a) činnosti (např. rybolov, plavba);
 - b) polohu: přesné denní polohy (ve stupních a minutách), zaznamenané pro každou rybolovnou operaci nebo v poledne, pokud daný den rybolov neprobíhal;
 - c) záznamy o úlovcích včetně:
 - 1) kódu FAO;
 - 2) zaokrouhlené hmotnosti v kilogramech za den (RWT);
 - 3) počtu kusů denně.

Pro pravidla lovící košelkovými nevodami by se tyto údaje měly zaznamenávat u všech rybolovných operací včetně nulového výnosu.
6. Podpis velitele.
7. Prostředky měření hmotnosti: odhad, vážení na palubě.
8. Lodní deník se vede v ekvivalentu živé hmotnosti ryb a uvádí přepočítací koeficienty používané při hodnocení.

Minimální informace v lodních denících rybolovu v případě vykládky nebo překládky:

1. Data a přístav vykládky/překládky.
2. Produkty:
 - a) druh a obchodní úprava podle kódu FAO;
 - b) počet ryb nebo krabic a množství v kilogramech.

3. Podpis velitele nebo zástupce plavidla.
4. V případě překládky název přijímajícího plavidla, jeho vlajka a číslo ICCAT.

Minimální informace v lodních denících rybolovu v případě přemístění do klecí:

1. Datum, čas a místo (zeměpisná šířka/délka) přemístění.
2. Produkty:
 - a) identifikace druhů podle kódu FAO;
 - b) počet ryb a množství v kg přemístěné do klecí.
3. Název vlečného plavidla, jeho vlajka a číslo ICCAT.
4. Název cílového hospodářství a jeho číslo ICCAT.
5. V případě společné rybolovné operace zaznamená velitel do svého lodního deníku kromě informací stanovených v bodech 1 až 4:
 - a) pokud jde o plavidlo provádějící odlov, které přemísťuje ryby do klecí:
 - množství úlovků vytažených na palubu,
 - množství úlovků započítaných do jeho individuální kvóty,
 - názvy ostatních plavidel účastnících se společné rybolovné operace;
 - b) pokud jde o ostatní plavidla provádějící odlov účastníci se téže společné rybolovné operace, která se nepodílejí na přemísťování ryb:
 - název těchto plavidel, jejich mezinárodní rádiové volací značky a čísla ICCAT,
 - skutečnost, že na palubu nebyl vytažen žádný úlovek ani nebyl přemístěn do klecí,
 - množství úlovků započítaných do jejich individuálních kvót,
 - název plavidla provádějícího odlov uvedeného v písmenu a) a jeho číslo ICCAT.

B. VLEČNÁ PLAVIDLA

1. Velitel vlečného plavidla do lodního deníku zaznamená datum, čas a polohu přemístění, přemístěná množství (počet ryb a množství v kg), číslo klecí, jakož i název, vlajku a číslo ICCAT plavidla provádějícího odlov, název a číslo ICCAT ostatních zúčastněných plavidel, cílové hospodářství a jeho číslo ICCAT a číslo prohlášení ICCAT o přemístění.
2. Nahlásí i další přemístění na pomocná plavidla nebo na jiné vlečné plavidlo, včetně stejných informací jako v bodu 1, jakož i název, vlajku a číslo ICCAT pomocného nebo vlečného plavidla a číslo prohlášení ICCAT o přemístění.
3. Lodní deník obsahuje údaje o všech přemístěních provedených v průběhu daného rybolovného období. Uchovává se na palubě a je kdykoli přístupný za účelem kontroly.

C. POMOCNÁ PLAVIDLA

1. Velitel pomocného plavidla do lodního deníku denně zaznamená činnosti, včetně data, času a poloh, množství tuňáka obecného vytaženého na palubu a název rybářského plavidla, hospodářství nebo lapadla, s nimiž spolupracuje.
2. Lodní deník obsahuje údaje o všech činnostech provedených v průběhu daného rybolovného období. Uchovává se na palubě a je kdykoli přístupný za účelem kontroly.

D. ZPRACOVATELSKÁ PLAVIDLA

1. Velitel zpracovatelského plavidla v lodním deníku nahlásí datum, čas a polohu činností a množství přeloženého tuňáka obecného i počet a hmotnost tuňáka obecného přijatého z hospodářství, lapadel nebo případně plavidel provádějících odlov. Velitel by měl rovněž nahlásit názvy těchto hospodářství, lapadel nebo plavidel provádějících odlov a jejich čísla ICCAT.

2. Velitel zpracovatelského plavidla vede lodní deník zpracování uvádějící zaokrouhlenou hmotnost a počet přemístěných nebo přeložených ryb, použitý přepočítací koeficient a hmotnost i množství ryb podle obchodní úpravy.
 3. Velitel zpracovatelského plavidla vede rozpis uskladnění, ze kterého je patrné umístění a množství jednotlivých druhů podle obchodní úpravy.
 4. Lodní deník obsahuje údaje o všech překládkách provedených v průběhu daného rybolovného období. Lodní deník, lodní deník zpracování, rozpis uskladnění a originály prohlášení ICCAT o překládce se uchovávají na palubě a jsou kdykoli přístupné za účelem kontroly.
-

PŘÍLOHA III

Prohlášení ICCAT o přemístění

Dokument č.

Přepravní plavidlo	Rybářské plavidlo	Místo konečného určení:
Název plavidla a rádiová volací značka:	Název plavidla a rádiová volací značka:	Přístav:
Vlajka:	Vlajka:	Země:
Číslo oprávnění státu vlajky:	Číslo oprávnění státu vlajky:	Stát:
Vnitrostátní registrační číslo:	Vnitrostátní registrační číslo:	
Registrační číslo ICCAT:	Registrační číslo ICCAT:	
Číslo IMO:	Externí identifikace:	
	Lodní deník rybolovu stránka č.:	

	Den	Měsíc	Hodina	Rok	2_ 0_ _ _	Jméno velitele ryb. plav.:	Jméno velitele přepravního plavidla:
Vyplutí	_ _	_ _	_ _	Z:	_ _ _ _		
Návrat	_ _	_ _	_ _	Do:	_ _ _ _	Podpis:	Podpis:
Překládka:	_ _	_ _	_ _	_ _ _ _			

U překládky uveďte hmotnost v kilogramech nebo použité jednotky (např. bedny, koše) a hmotnost této jednotky po vykládce: |_|_| kilogramů.

MÍSTO PŘEKLÁDKY

Přístav	Moře		Druh	Počet jednotek ryb	Druh produktu živé	Druh produktu vcelku	Druh produktu vykuchané	Druh produktu bez hlavy	Druh produktu filetované	Druh produktu	Další překládky
	Zem. šířka	Zem. délka									
											Datum: _____ Místo/poloha: _____ Oprávnění smluvní strany úmluvy č.: Podpis velitele plavidla určeného k přemístění úlovku:
											Název přijímajícího plavidla: Vlajka Registrační číslo ICCAT: Číslo IMO: Podpis velitele:
											Datum: _____ Místo/poloha: _____ Oprávnění smluvní strany úmluvy č.: Podpis velitele plavidla určeného k přemístění úlovku:
											Název přijímajícího plavidla: Vlajka Registrační číslo ICCAT: Číslo IMO: Podpis velitele:

Povinnosti v případě překládky:

1. Originál prohlášení o překládce musí být předán přijímajícímu zpracovatelskému/přepravnímu plavidlu.
2. Opis prohlášení o překládce musí být uchováván příslušným plavidlem provádějícím odlov nebo lapadlem.
3. Další překládky povoluje příslušná smluvní strana úmluvy, která povolila činnost plavidla.
4. Originál prohlášení o překládce musí být přijímajícím plavidlem, které převzalo ryby, uchováván do okamžiku příplutí k místu vykládky.
5. Překládka se zaznamená do lodního deníku všech plavidel zapojených do operace.

PŘÍLOHA IV

Dokument č.	Prohlášení ICCAT o přemístění		
1. PŘEMÍSTĚNÍ ŽIVÉHO TUŇÁKA OBECNÉHO URČENÉHO K CHOVU			
Název rybářského plavidla: Volací značka: Vlajka: Číslo oprávnění k přemístění státu vlajky: Registrační číslo ICCAT: Externí identifikace: Lodní deník rybolovu č.: Společná rybolovná operace č.:	Název lapadla: Registrační číslo ICCAT:	Název vlečného plavidla: Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT: Externí identifikace:	Název cílového hospodářství: Registrační číslo ICCAT: Číslo klece:
2. INFORMACE O PŘEMÍSTĚNÍ			
Datum: __ / __ / ____	Místo nebo poloha:	Přístav:	Zem. šířka: Zem. délka:
Počet kusů:		Druh:	Hmotnost:
Druh produktu: Živé ☐ Vcelku ☐ Vykuchané ☐ Jiné (specifikujte):			
Jméno a podpis velitele rybářského plavidla / provozovatele lapadla / provozovatele hospodářství:		Jméno a podpis velitele přijímajícího plavidla (vlečné, zpracovatelské, přepravní):	Jména a podpisy pozorovatelů, č. ICCAT:
3. DALŠÍ PŘEMISŤOVÁNÍ			
Datum: __ / __ / ____	Místo nebo poloha:	Přístav:	Zem. šířka: Zem. délka:
Název vlečného plavidla:	Volací značka:	Vlajka:	Registrační číslo ICCAT:
Číslo oprávnění k přemístění státu hospodářství:	Externí identifikace:	Jméno a podpis velitele přijímajícího plavidla:	

16.9.2016

CS

Úřední věstník Evropské unie

L 252/35

Datum: __ / __ / ____	Místo nebo poloha: Přístav: Zem. šířka: Zem. délka:
Název vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:
Číslo oprávnění k přemístění státu hospodářství:	Externí identifikace: Jméno a podpis velitele přijímajícího plavidla:
Datum: __ / __ / ____	Místo nebo poloha: Přístav: Zem. šířka: Zem. délka:
Název vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:
Číslo oprávnění k přemístění státu hospodářství:	Externí identifikace: Jméno a podpis velitele přijímajícího plavidla:
4. ROZDĚLENÍ KLECÍ	
Zdrojová klec č.	Kg: Počet ryb:
Název předávajícího vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:
Zdrojová klec č.	Kg: Počet ryb:
Název přijímajícího vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:
Zdrojová klec č.	Kg: Počet ryb:
Název přijímajícího vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:
Zdrojová klec č.	Kg: Počet ryb:
Název přijímajícího vlečného plavidla:	Volací značka: Vlajka: Registrační číslo ICCAT:

PŘÍLOHA V

Formulář pro zprávu o úlovku

Vlajka	Číslo ICCAT	Název plavidla	Počáteční datum období, na které se zpráva vztahuje	Konečné datum období, na které se zpráva vztahuje	Délka období, na které se zpráva vztahuje (ve dnech)	Datum úlovku	Místo úlovku		Úlovek			Přidělená hmotnost v případě společných rybolovných operací (v kg)
							Zeměpisná šířka	Zeměpisná délka	Hmotnost (v kg)	Počet kusů	Průměrná hmotnost (v kg)	

PŘÍLOHA VI

Společná rybolovná operace

Stát vlajky	Název plavidla	Číslo ICCAT	Doba trvání operace	Totožnost provozovatelů	Individuální kvóta plavidel	Klíč pro rozdělení odlovů na plavidlo	Cílová výkrmna a cílové chovné hospodářství	
							Smluvní strany úmluvy	Číslo ICCAT

Datum ...

Potvrzení státu vlajky ...

PŘÍLOHA VII

Program regionálních pozorovatelů ICCAT

PŘIDĚLOVÁNÍ REGIONÁLNÍCH POZOROVATELŮ ICCAT

1. Každý regionální pozorovatel ICCAT má pro účely plnění svých povinností tuto kvalifikaci:

- a) dostatečné zkušenosti s rozpoznáváním živočišných druhů a rybolovných zařízení;
- b) uspokojující znalost opatření ICCAT na zachování a řízení zdrojů, doloženou osvědčením poskytnutým členskými státy a vycházejícím ze školicích pokynů ICCAT;
- c) schopnost přesně sledovat a provádět přesné záznamy;
- d) uspokojivou znalost jazyka státu vlajky plavidla nebo hospodářství, které sleduje.

POVINNOSTI REGIONÁLNÍHO POZOROVATELE ICCAT

2. Regionální pozorovatelé ICCAT:

- a) dokončili odborný výcvik, který je vyžadován na základě pravidel ICCAT;
- b) jsou státními příslušníky jednoho ze členských států, a pokud je to možné, nejsou státními příslušníky státu hospodářství nebo lapadla či státu vlajky plavidla lovicího košelkovými nevod. Pokud je však tuňák obecný vyloven z klece a prodáván jako čerstvý produkt, může být regionální pozorovatel ICCAT, který pozoruje výlov, státním příslušníkem členského státu odpovědného za hospodářství;
- c) jsou schopni plnit úkoly uvedené v bodě 3;
- d) jsou zahrnuti na seznam regionálních pozorovatelů ICCAT, který vede ICCAT;
- e) nemají v současnosti finanční zájmy na lovu tuňáka obecného či prospěch z takového rybolovu.

ÚKOLY REGIONÁLNÍHO POZOROVATELE ICCAT

3. Úkolem regionálních pozorovatelů ICCAT je zejména:

- a) co se týká pozorovatelů na plavidlech lovicích košelkovými nevod, sledovat, že plavidla lovicí košelkovými nevod dodržují příslušná opatření na řízení a zachování zdrojů přijatá ICCAT. Regionální pozorovatel zejména:
 - 1) v případě, že si všimne skutečnosti, která může představovat nedodržování doporučení ICCAT, neprodleně tuto informaci předá společnosti provádějící regionální pozorování ICCAT, která ji bez prodlení předloží orgánům státu vlajky plavidla provádějícího odlov;
 - 2) zaznamenává údaje a podává zprávy o prováděných rybolovných činnostech;
 - 3) sleduje a odhaduje úlovky a ověřuje záznamy v lodním deníku;
 - 4) vydává denní zprávu o přemísťování prováděném plavidly lovicími košelkovými nevod;
 - 5) pozoruje a zaznamenává plavidla, která pravděpodobně provádějí rybolov v rozporu s opatřeními ICCAT na řízení a zachování zdrojů;
 - 6) zaznamenává údaje a podává zprávy o prováděném přemísťování;
 - 7) ověřuje polohu plavidla při přemísťování;

- 8) sleduje a odhaduje množství přemístěných produktů, včetně sledování a odhadů prostřednictvím přezkoumání videozáznamů;
 - 9) ověřuje a zaznamenává název dotčeného rybářského plavidla a jeho číslo ICCAT;
 - 10) pokud tak komise ICCAT požaduje, vykonávají na základě směrnic Stálého výboru pro výzkum a statistiku vědeckou práci, jako např. shromažďování údajů týkajících se úkolu II;
- b) co se týká regionálních pozorovatelů ICCAT v hospodářstvích a u lapadel, sledují, že hospodářství a lapadla dodržují příslušná opatření na řízení a zachování zdrojů přijatá ICCAT. Regionální pozorovatel ICCAT zejména:
- 1) ověřuje údaje uvedené v prohlášení o přemístění, v prohlášení o umístění do klecí a v dokumentaci úlovků tuňáka obecného, včetně ověření prostřednictvím přezkoumání videozáznamů;
 - 2) potvrzuje údaje uvedené v prohlášení o přemístění, v prohlášení o umístění do klecí a v dokumentaci úlovků tuňáka obecného;
 - 3) vydává denní zprávu o přemísťování prováděném hospodářstvími a lapadly;
 - 4) spolupodepisuje prohlášení o přemístění, prohlášení o umístění do klecí a dokumentaci úlovků tuňáka obecného pouze v případě, že souhlasí s tím, že informace v nich obsažené jsou v souladu s jeho pozorováními, a to včetně odpovídajícího videozáznamu podle požadavků uvedených v čl. 35 odst. 1 a čl. 44 odst. 1;
 - 5) vykonává vědeckou práci požadovanou Komisí na základě směrnic Stálého výboru pro výzkum a statistiku, jako např. shromažďování vzorků;
 - 6) všímá si a ověřuje přítomnost všech typů štítků, včetně přírodních značek, a oznamuje jakýkoli náznak nedávného odstranění štítků;
- c) vypracovává všeobecné zprávy, ve kterých jsou shrnuty informace shromážděné v souladu s tímto bodem, a poskytuje veliteli plavidla a provozovateli hospodářství příležitost, aby do těchto zpráv zahrnuli všechny příslušné informace;
- d) předkládá sekretariátu všeobecnou zprávu podle písmene c) do 20 dnů od skončení období sledování;
- e) vykonává jakékoli jiné funkce určené komisí ICCAT.
4. Regionální pozorovatel ICCAT se všemi informacemi, které se týkají rybolovu a přemísťování na plavidlech lovicích košelkovými nevodami a v hospodářstvích, nakládá jako s důvěrnými a jako podmínku pro jmenování do funkce regionálního pozorovatele ICCAT písemně vyjádří souhlas s tímto požadavkem.
5. Regionální pozorovatel ICCAT dodržuje požadavky stanovené v právních předpisech a nařízeních státu vlajky či státu hospodářství, do jehož pravomoci spadá plavidlo či hospodářství, k nimž je regionální pozorovatel ICCAT přidělen.
6. Regionální pozorovatel ICCAT dodržuje hierarchii a obecná pravidla chování, která platí pro celou posádku plavidla a všechny zaměstnance hospodářství, pokud jsou uvedena pravidla slučitelná s úkoly regionálního pozorovatele ICCAT v rámci tohoto programu a s povinnostmi posádky plavidla a zaměstnanců hospodářství uvedenými v bodu 7 této přílohy a čl. 51 odst. 6.

POVINNOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ VLAJKY VŮČI REGIONÁLNÍM POZOROVATELŮM ICCAT

7. Členské státy odpovědné za plavidlo lovicí košelkovými nevodami, hospodářství nebo lapadlo zajistí, aby regionálním pozorovatelům ICCAT:
- a) byl umožněn přístup na plavidlo, k zaměstnancům hospodářství a k pracovníkům obsluhujícím lapadla, jakož i přístup k zařízení, klecím a vybavení;
 - b) s cílem usnadnit jim plnění jejich úkolů stanovených v bodě 3 této přílohy byl na požádání umožněn přístup k následujícímu vybavení, pokud jsou jím plavidla, na něž jsou přiděleni, vybavena:
 - 1) družicovým navigačním zařízením;
 - 2) radiolokačními displeji, pokud se používají;
 - 3) elektronickými komunikačními prostředky;

- c) bylo poskytnuto ubytování, včetně stravování a příslušného hygienického zařízení, rovnocenné s tím, jaké má k dispozici posádka;
- d) byl pro jejich administrativní práci poskytnut dostatečný prostor na můstku nebo v kormidelně, jakož i prostor na palubě k výkonu pozorování.

NÁKLADY VYPLÝVAJÍCÍ Z PROGRAMU REGIONÁLNÍCH POZOROVATELŮ ICCAT

8. Veškeré náklady, které vyplývají z působení regionálních pozorovatelů ICCAT, nesou jednotliví provozovatelé hospodářství nebo vlastníci plavidel lovicích košelkovými nevodů.
-

PŘÍLOHA VIII

Program společné mezinárodní inspekce ICCAT

Komise ICCAT na svém čtvrtém pravidelném zasedání v Madridu v listopadu 1975 a na svém výročním zasedání konaném v Marrákeši v roce 2008 odsouhlasila, že:

podle odstavce 3 článku IX úmluvy doporučuje komise ICCAT stanovit následující pravidla pro mezinárodní kontrolu mimo vody podléhající vnitrostátní pravomoci, aby bylo zajištěno uplatňování úmluvy a opatření platných v rámci úmluvy:

I. VÁŽNÁ PORUŠENÍ

1. Pro účely těchto postupů se vážným porušením rozumí následující porušení opatření ICCAT týkajících se zachování a řízení zdrojů přijatých komisí ICCAT:
 - a) rybolov bez licence, povolení či oprávnění vystaveného státem vlajky, který je smluvní stranou úmluvy;
 - b) neschopnost vést dostatečné záznamy o úlovcích a zaznamenávat údaje související s úlovky v souladu s požadavky komise ICCAT na podávání zpráv či významné nedostatky v podávání zpráv o uvedených úlovcích či v hlášení údajů souvisejících s úlovky;
 - c) rybolov v uzavřené oblasti;
 - d) rybolov v období zákazu rybolovu;
 - e) úmyslné zadržování či uchovávání druhů v rozporu s jakýmkoli platným opatřením na řízení a zachování zdrojů přijatým ICCAT;
 - f) vážné porušení omezení odlovu či kvót platných v rámci předpisů ICCAT;
 - g) použití zakázaných lovných zařízení;
 - h) falšování nebo úmyslné zatajování označení, totožnosti nebo registrace rybářského plavidla;
 - i) zatajování či odstranění důkazů důležitých pro šetření případů porušení předpisů nebo manipulace s těmito důkazy;
 - j) opakovaná porušení, která ve svém souhrnu představují závažné nedodržování opatření platných podle ICCAT;
 - k) případy, v nichž je pověřený inspektor či pozorovatel napaden, zavražďován, sexuálně obtěžován, je mu zasahováno do jeho činnosti či je mu kladen odpor, nepřiměřené překážky či způsobováno zpoždění;
 - l) úmyslná manipulace se systémem sledování plavidel nebo úmyslná deaktivace tohoto systému;
 - m) další taková porušení, která stanoví ICCAT, poté, co byla zahrnuta do revidované verze těchto postupů a uvedená verze byla rozeslána;
 - n) rybolov s pomocí letadel pro vyhledávání;
 - o) zasahování do satelitního systému sledování nebo provoz plavidla bez systému sledování plavidel;
 - p) přemísťování bez prohlášení o přemístění;
 - q) překládka na moři.
2. V případě nástupu na palubu rybářského plavidla a jeho inspekce, během nichž pověřený inspektor zaznamená činnost či podmínky, které by představovaly vážné porušení podle bodu 1, oznámí orgány státu vlajky inspekčních plavidel tuto skutečnost okamžitě orgánům státu vlajky rybářského plavidla, a to přímo i prostřednictvím sekretariátu ICCAT. V takových případech inspektor rovněž informuje všechna inspekční plavidla státu vlajky rybářského plavidla, o nichž ví, že se nachází poblíž.
3. Inspektor ICCAT zaeviduje do lodního deníku rybářského plavidla provedené inspekce a všechna zjištěná porušení předpisů.

4. Členský stát vlajky zajistí, aby dotčené rybářské plavidlo po inspekci uvedené v bodu 2 ukončilo veškerou rybolovnou činnost. Členský stát vlajky vyzve rybářské plavidlo, aby do 72 hodin odplulo do jím určeného přístavu, kde bude zahájeno šetření.
5. Pokud plavidlo není povoláno do přístavu, musí členský stát vlajky včas poskytnout řádné vysvětlení Evropské komisi, která informaci předá sekretariátu ICCAT, jež ji na žádost zpřístupní ostatním smluvním stranám.

II. PROVÁDĚNÍ INSPEKČÍ

6. Inspekce provádějí inspektoři jmenovaní smluvními stranami. Jména zmocněných vládních agentur a všech inspektorů určených za tím účelem jejich vládami se oznamují komisi ICCAT.
7. Lodě vykonávající mezinárodní nalodňovací a inspekční povinnosti v souladu s touto přílohou plují pod zvláštní vlajkou nebo praporkem schválenými komisí ICCAT a vydanými sekretariátem ICCAT. Názvy takto používaných plavidel se oznámí sekretariátu ICCAT co možná nejdříve před zahájením inspekčních činností. Sekretariát ICCAT informace týkající se určených inspekčních plavidel zpřístupní všem smluvním stranám úmluvy, a to i jejich zveřejněním na svých internetových stránkách chráněných heslem.
8. Každý inspektor má u sebe doklad totožnosti vystavený orgány státu vlajky, který musí mít podobu uvedenou v bodu 21 této přílohy.
9. S výhradou pravidel dohodnutých podle bodu 16 se plavidlo plující pod vlajkou smluvní strany a lovící tuňáka obecného nebo tuňákovité v oblasti úmluvy, která se nachází mimo vody podléhající vnitrostátní pravomoci, zastaví po obdržení příslušného signálu v souladu s mezinárodním signálním kódem vyslaným lodí plující pod praporkem ICCAT popsáným v bodě 7 s inspektorem na palubě, pokud plavidlo právě neprovádí rybářské operace; pokud je právě provádí, zastaví se ihned po jejich ukončení. Velitel plavidla umožní inspekční skupině uvedené v bodě 10, aby vstoupila na palubu, a poskytne jí nalodňovací žebřík. Velitel umožní inspekční skupině zkontrolovat vybavení, úlovek nebo zařízení a všechny příslušné doklady, které inspektor považuje za nutné pro ověření souladu s platnými doporučeními komise ICCAT týkajícími se státu vlajky plavidla, jež je podrobena inspekci. Inspektor může dále požadovat veškerá vysvětlení, která považuje za nezbytná.
10. Velikost inspekční skupiny stanoví velící důstojník inspekčního plavidla s ohledem na příslušné okolnosti. Inspekční skupina musí být co možná nejmenší, aby splnila bezpečně a spolehlivě povinnosti stanovené v této příloze.
11. Po vstupu na palubu plavidla se inspektor prokazuje doklady totožnosti uvedenými v bodu 8. Inspektor dodržuje obecně uznávané mezinárodní předpisy, postupy a zvyklosti pro bezpečnost plavidla, jež je podrobena inspekci, a jeho posádka a minimalizuje zásahy do rybolovných činností a ukládání produktu a v mezích proveditelnosti se vyhne jakémukoli opatření, které by negativně ovlivnilo jakost úlovku na palubě.

Každý inspektor omezí své šetření na zjištění, zda jsou dodržována doporučení komise ICCAT platná pro stát vlajky dotčeného plavidla. Během provádění inspekce může inspektor požádat velitele rybářského plavidla o veškerou nezbytnou pomoc. O inspekci vypracuje zprávu ve formě schválené komisí ICCAT. Inspektor podepisuje zprávu v přítomnosti velitele plavidla, který má právo doplnit nebo nechat doplnit do zprávy jakékoli připomínky, které považuje za vhodné a které podepíše.

12. Kopie zprávy se předají veliteli plavidla a vládě, které inspekční skupina podléhá; tato vláda předá kopie příslušným orgánům státu vlajky plavidla, které je podrobena inspekci, a komisi ICCAT. Pokud je zjištěno jakékoli porušení doporučení ICCAT, inspektor informuje, je-li to možné, rovněž všechny inspekční lodě státu vlajky rybářského plavidla, o nichž ví, že se nachází poblíž.
13. Odporování inspektorovi nebo neplnění jeho pokynů posuzuje stát vlajky plavidla, jež je podrobena inspekci, obdobně, jako by se jednalo o takové jednání vůči inspektorovi vlastního státu.
14. Inspektor provádí své povinnosti podle těchto ujednání v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení, ale nadále podléhá operativní kontrole vnitrostátních orgánů svého státu a zodpovídá se jim.

15. Smluvní strany zohledňují inspekční zprávy, informační přehledy z pozorování podle doporučení 94-09 a vyjádření vyplývající z inspekce dokladů vypracované zahraničními inspektory a jednají na jejich základě v rámci těchto pravidel obdobným způsobem, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako na základě zpráv vnitrostátních inspektorů. Ustanovení tohoto bodu neukládá smluvní straně povinnost přikládat zprávě zahraničního inspektora vyšší důkazní hodnotu, než jakou by tato zpráva měla v zemi inspektora. Smluvní strany spolupracují, aby usnadnily soudní a jiná řízení, která jsou důsledkem zprávy inspektora v rámci těchto pravidel.
16. a) Do 15. února každého roku smluvní strany informují komisi ICCAT o svých předběžných plánech na provádění inspekčních činností podle tohoto nařízení v daném kalendářním roce a komise ICCAT může smluvním stranám navrhnout koordinaci vnitrostátních operací v této oblasti, včetně počtu inspektorů a lodí s inspektory.
- b) Pravidla stanovená v tomto nařízení a plány účasti se použijí mezi smluvními stranami, pokud se navzájem nedohodnou jinak; každá taková dohoda se oznámí komisi ICCAT. Provádění programu mezi jakýmkoli dvěma smluvními stranami se však pozastaví, pokud jedna z nich zašle komisi ICCAT oznámení za tím účelem, a to až do dosažení takové dohody.
17. a) Lovné zařízení se podrobuje inspekci v souladu s platnými předpisy pro podoblast, v níž se inspekce koná. Inspektor v inspekční zprávě uvede podoblast, v níž se inspekce konala, a popis všech zjištěných porušení předpisů.
- b) Inspektor je oprávněn provést inspekci veškerého lovného zařízení, které je používáno nebo umístěno na palubě.
18. Inspektor připevní ke každému lovnému zařízení podrobenému inspekci, které se jeví být v rozporu s doporučeními komise ICCAT platnými pro stát vlajky dotčeného plavidla, identifikační značku schválenou komisí ICCAT a zaznamená tuto skutečnost do své inspekční zprávy.
19. Inspektor může pořizovat fotografie lovného zařízení, vybavení, dokumentace a veškerých dalších prvků, které považuje za nezbytné, aby dokumentoval jevy, které podle jeho názoru nejsou v souladu s platnými předpisy; v takovém případě jsou fotografované objekty uvedeny ve zprávě a kopie fotografií jsou připojeny ke kopii zprávy určené pro stát vlajky.
20. Pro ověření souladu s doporučeními ICCAT provede inspektor podle potřeby inspekci všech úlovků na palubě.
21. Vzor průkazu totožnosti inspektorů:

<p style="text-align: center;">INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p style="text-align: center;">Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <div style="border: 1px dashed black; width: 80px; height: 80px; margin: 5px 0; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> Photograph </div>	 <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
---	---

PŘÍLOHA IX

Minimální normy pro postupy pořizování videozáznamů**Přemístění**

1. Elektronické paměťové zařízení obsahující originální videozáznam se co nejdříve po ukončení přemístění poskytne regionálnímu pozorovateli ICCAT, který jej ihned inicializuje, aby se předešlo další manipulaci.
2. Původní záznamy musí být uchovávány na palubě plavidla provádějícího odlov nebo případně provozovatelem hospodářství či lapadla po celou dobu platnosti oprávnění.
3. Vyhotoví se dvě totožné kopie videozáznamu. Jednu kopii obdrží regionální pozorovatel ICCAT na palubě plavidla lovícího košelkovými nevodami a jednu vnitrostátní pozorovatel na palubě vlečného plavidla, přičemž kopii pro vnitrostátního pozorovatele provází prohlášení o přemístění a související úlovy, na které se vztahuje. Tento postup se na vnitrostátního pozorovatele vztahuje pouze v případě přemístění mezi vlečnými plavidly.
4. Na počátku nebo na konci každého videa je zobrazeno číslo oprávnění ICCAT k přemístění.
5. V průběhu každého videozáznamu se průběžně zobrazuje čas a datum videa.
6. Video zahrnuje otevírání a zavírání sítě/dvířek před zahájením přemístění a záběry, které ukazují, zda přijímající a předávající klece již tuňáka obecného obsahovaly.
7. Videozáznam je souvislý bez jakýchkoli přerušení a stříhů a pokrývá celý úkon přemístění.
8. Videozáznam má dostatečnou kvalitu pro odhad počtu přemísťovaných kusů tuňáka obecného.
9. Pokud videozáznam nemá dostatečnou kvalitu pro odhad počtu přemísťovaných kusů tuňáka obecného, kontrolní orgány si vyžádají nové přemístění. Při novém přemístění jsou přemístěny všechny kusy tuňáka obecného z přijímající klece do jiné klece, která musí být prázdná.

Umístění do klecí

1. Elektronické paměťové zařízení obsahující originální videozáznam se co nejdříve po ukončení umístění do klecí poskytne regionálnímu pozorovateli ICCAT, který jej ihned inicializuje, aby se předešlo další manipulaci.
 2. Původní záznam uchovává v příslušném případě hospodářství po celou dobu platnosti oprávnění.
 3. Vyhotoví se dvě totožné kopie videozáznamu. Jednu kopii obdrží regionální pozorovatel ICCAT nasazený v daném hospodářství.
 4. Na počátku nebo na konci každého videa je zobrazeno číslo povolení ICCAT k umístění do klecí.
 5. V průběhu každého videozáznamu se průběžně zobrazuje čas a datum videa.
 6. Video zahrnuje otevírání a zavírání sítě/dvířek před zahájením umístění do klecí a je z něj patrné, zda přijímající a předávající klece již tuňáka obecného obsahovaly.
 7. Videozáznam je souvislý bez jakýchkoli přerušení a stříhů a pokrývá celý úkon umístění do klecí.
 8. Videozáznam má dostatečnou kvalitu pro odhad počtu přemísťovaných kusů tuňáka obecného.
 9. Pokud videozáznam nemá dostatečnou kvalitu pro odhad počtu přemísťovaných kusů tuňáka obecného, kontrolní orgány si vyžádají nové umístění do klecí. Při novém umístění do klecí jsou přemístěny všechny kusy tuňáka obecného z přijímající chovné klece do jiné chovné klece, která je prázdná.
-

PŘÍLOHA X

Standardy a postupy v případě programů a oznamovacích povinností uvedených v čl. 46 odst. 2 až 7 a čl. 47 odst. 1**A. Používání stereoskopických kamerových systémů**

Používání stereoskopických kamerových systémů v souvislosti s umístěním do klecí požadované článkem 46 tohoto nařízení se provádí v souladu s následujícími ustanoveními:

1. Intenzita odběru vzorků živých ryb není nižší než 20 % z množství ryb umístěných do klecí. Je-li to technicky možné, probíhá odběr vzorků postupně, a to tak, že je změřen každý pátý exemplář; Takový vzorek tvoří ryby měřené na vzdálenost od 2 do 8 metrů od kamery.
2. Stanovené rozměry průchodu spojovacího zdrojovou klec s klecí cílovou činí maximálně 10 metrů na šířku a maximálně 10 metrů na výšku.
3. V případě, že měření délky ryb vykazuje multimodální rozdělení (dvě nebo více kohort různých velikostí), je možné na stejné umístění do klece použít více než jeden převodní algoritmus; na převod vzdálenosti od konce rypce po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve (délky vidlice) na celkovou váhu se použije (použijí) nejaktuálnější algoritmus (algoritmy) stanovený (stanovené) výběrem SCRS, a to podle velikostní kategorie ryb měřených při umístění do klece.
4. Před každým umístěním do klece se provede ověření stereoskopického měření délky ryb s použitím měřicí tyče na vzdálenost od 2 do 8 metrů.
5. Při sdělování výsledků stereoskopického programu se u údajů uvede mezní odchylka vyplývající z podstaty technické specifikace stereoskopického kamerového systému, která nepřekročí rozpětí +/- 5 %.
6. Zpráva o výsledcích stereoskopického programu obsahuje podrobnosti o všech výše uvedených technických specifikacích, včetně intenzity odběru vzorků, způsobu metodiky odběru vzorků, vzdálenosti od kamery, rozměrů průchodu a algoritmů (vztah mezi délkou a hmotností). Výbor SCRS tyto specifikace přezkoumá a v případě potřeby poskytne doporučení k jejich úpravě.
7. V případech, kdy záběry stereoskopické kamery nemají dostatečnou kvalitu pro odhad hmotnosti kusů tuňáka obecného přemísťovaných do klecí, orgány členského státu odpovědného za plavidlo provádějící odlov, lapadlo nebo hospodářství nařídí nové umístění do klecí.

B. Obchodní úprava a využití výsledků programů

1. V případě společných rybolovných operací a úlovků z lapadel určených pro chovné zařízení jedné smluvní strany úmluvy nebo členského státu se rozhodnutí týkající se rozdílů mezi hlášením o úlovcích a výsledky programu využívajícího stereoskopický systém přijmou na úrovni společné rybolovné operace nebo celkových úlovků lapadel. Nedohodnou-li se orgány všech smluvních stran úmluvy nebo členských států, pod jejichž vlajkou plují plavidla provádějící odlov účastníci se společné rybolovné operace, jinak, v případě společných rybolovných operací více smluvních stran úmluvy nebo členských států se rozhodnutí týkající se rozdílů mezi hlášením o úlovcích a výsledky programu využívajícího stereoskopický systém přijmou na úrovni operací umístění do klecí.
2. Členský stát odpovědný za hospodářství poskytne členskému státu nebo smluvní straně úmluvy odpovědným za plavidlo provádějící odlov nebo příslušné lapadlo a Komisi zprávu obsahující tyto dokumenty:
 - a) technickou zprávu o stereoskopickém systému obsahující:
 - obecné informace: druh, místo, klec, datum, algoritmus,
 - statistické informace týkající se velikosti: průměrnou hmotnost a délku, minimální hmotnost a délku, maximální hmotnost a délku, počet ryb, které byly odebrány jako vzorky, rozložení hmotnosti, rozložení velikosti;
 - b) podrobné výsledky programu s uvedením velikosti a hmotnosti všech ryb, které byly odebrány jako vzorky;
 - c) zprávu o umístění do klecí obsahující:
 - obecné informace o umístění do klecí: číslo umístění do klece, název hospodářství, číslo klece, číslo dokumentace úlovků tuňáka obecného, číslo prohlášení ICCAT o přemístění, název a vlajku plavidla provádějícího odlov nebo lapadla, název a vlajku vlečného plavidla, datum záběrů stereoskopického systému a název souboru se záznamem,

- algoritmus používaný pro převod délky na hmotnost,
 - srovnání mezi množstvím vykázaným v dokumentaci úlovků tuňáka obecného a množstvím zjištěným stereoskopickým systémem z hlediska počtu ryb i průměrné a celkové hmotnosti (vzorec pro výpočet rozdílu je: (stereoskopický systém – dokumentace úlovků tuňáka obecného) / stereoskopický systém * 100),
 - mezní systémovou odchylku,
 - v případě zpráv o umístění do klecí týkajících se společných rybolovných operací nebo lapadel obsahuje poslední zpráva o umístění do klecí také shrnutí všech informací z předchozích zpráv o umístění do klecí.
3. Jakmile orgány členského státu plavidla provádějícího odlov nebo lapadla obdrží zprávu o umístění do klecí, přijmou veškerá nezbytná opatření podle těchto situací:
- a) celková hmotnost vykázaná plavidlem provádějícím odlov nebo lapadlem v dokumentaci úlovků tuňáka obecného spadá do rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem:
 - nebude nařízeno vypuštění ryb,
 - dokumentace úlovků tuňáka obecného se upraví jak z hlediska počtu (použije se počet ryb vyplývající z použití kontrolních kamer nebo alternativních technik), tak z hlediska průměrné hmotnosti, přičemž celková hmotnost se nemění;
 - b) celková hmotnost vykázaná plavidlem provádějícím odlov nebo lapadlem v dokumentaci úlovků tuňáka obecného je nižší než nejnižší hodnota v rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem:
 - nařídí se vypuštění ryb, přičemž se použije nejnižší hodnota v rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem,
 - vypuštění se provede v souladu s postupem stanoveným v čl. 34 odst. 2 a příloze XI,
 - po vypuštění se dokumentace úlovků tuňáka obecného upraví jak z hlediska počtu (použije se počet ryb vyplývající z použití kontrolních kamer, z něhož se odečte počet vypuštěných ryb), tak z hlediska průměrné hmotnosti, přičemž celková hmotnost se nemění;
 - c) celková hmotnost vykázaná plavidlem provádějícím odlov nebo lapadlem v dokumentaci úlovků tuňáka obecného překračuje nejvyšší hodnotu v rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem:
 - nebude nařízeno vypuštění ryb,
 - v dokumentaci úlovků tuňáka obecného se odpovídajícím způsobem upraví celková hmotnost (použije se nejvyšší hodnota v rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem), počet ryb (použijí se výsledky z kontrolních kamer) a průměrná hmotnost.
4. V případě všech příslušných změn v dokumentaci úlovků tuňáka obecného odpovídají hodnoty (počet i hmotnost) v oddílu 2 hodnotám v oddíle 6 a hodnoty v oddílech 3, 4 a 6 nesmí být vyšší než hodnoty v oddíle 2.
5. V případě vyrovnávání rozdílů zjištěných v jednotlivých zprávách o umístění do klecí v případě všech umístění do klecí v rámci společné rybolovné operace nebo lapadla, ať již se vyžaduje vypuštění nebo ne, se všechny dokumentace úlovků tuňáka obecného upraví na základě nejnižší hodnoty v rozpětí výsledků zjištěných stereoskopickým systémem. Dokumentace úlovků tuňáka obecného týkající se množství vypuštěného tuňáka obecného se rovněž upraví tak, aby odpovídaly hmotnosti/počtu vypuštěných ryb. Dokumentace úlovků tuňáka obecného týkající se tuňáka obecného, který nebyl vypuštěn, ale u něhož se výsledky zjištěné stereoskopickými systémy nebo alternativními technikami liší od množství, jež byla vykázána jako ulovená nebo přemístěná, se rovněž upraví tak, aby odpovídaly těmto rozdílům.

Dokumentace úlovků tuňáka obecného týkající se úlovků, z nichž došlo k vypuštění ryb, se rovněž upraví tak, aby odpovídaly hmotnosti/počtu vypuštěných ryb.

PŘÍLOHA XI

Protokol o vypuštění ryb

1. Vypuštění tuňáka obecného z chovných klecí do moře je nahráváno na videokameru a sledováno regionálním pozorovatelem ICCAT, který vypracuje zprávu a společně s videozáznamy ji předloží sekretariátu ICCAT.
 2. Pokud byl vydán příkaz k vypuštění ryb, provozovatel hospodářství požádá o vyslání regionálního pozorovatele ICCAT.
 3. Vypuštění tuňáka obecného z přepravních klecí nebo lapadel do moře sleduje vnitrostátní pozorovatel členského státu odpovědného za vlečné plavidlo či lapadlo, který vypracuje zprávu a předloží ji kontrolním orgánům odpovědného členského státu.
 4. Před vypuštěním ryb mohou kontrolní orgány členského státu nařídit kontrolní přemístění za použití standardních nebo stereoskopických kamer, aby se odhadl počet a hmotnost ryb, které musí být vypuštěny.
 5. Orgány členských států mohou provést jakákoli další opatření, která považují za nezbytná, aby se zajistilo, že vypuštění proběhne v nejpříhodnější dobu a na nejvhodnějším místě s cílem zvýšit pravděpodobnost, že se ryby vrátí do své populace. Provozovatel odpovídá za přežití ryb až do okamžiku jejich vypuštění. Toto vypuštění ryb se uskuteční do tří týdnů po ukončení umístění do klecí.
 6. Po dokončení výlovu se ryby, které zůstanou v hospodářství a na které se nevztahuje doklad o úlovku tuňáka obecného, vypustí v souladu s postupy uvedenými v čl. 34 odst. 2 a v této příloze.
-

PŘÍLOHA XII

Zacházení s uhynulými rybami

Během rybolovných operací plavidel lovicích košelkovými nevodami se množství ryb, které byly v nevodu nalezeny uhynulé, zaznamenají do lodního deníku rybářského plavidla a odpovídajícím způsobem se odečtou od kvót členského státu.

Zaznamenávání uhynulých ryb během prvního přemístění a nakládání s nimi

1. Provozovateli vlečného plavidla se dokumentace úlovků tuňáka obecného poskytne s vyplněným oddílem 2 (Celkový úlovek), oddílem 3 (Obchod s živými rybami) a oddílem 4 (Přemístění – včetně „uhynulých“ ryb).

Celková množství nahlášená v oddílech 3 a 4 se rovnají množstvím nahlášeným v oddíle 2. K dokumentaci úlovků tuňáka obecného se v souladu s ustanoveními tohoto nařízení připojí originál prohlášení ICCAT o přemístění. Množství ryb (přemístěných živých) nahlášená v prohlášení ICCAT o přemístění se rovnají množstvím nahlášeným v oddíle 3 v související dokumentaci úlovků tuňáka obecného.

2. Vyplní se část dokumentace úlovků tuňáka obecného s oddílem 8 (Obchodní údaje) a předá se provozovateli pomocného plavidla, které přepravuje uhynulé kusy tuňáka obecného na břeh (resp. se uchová na palubě plavidla provádějícího odlov, pokud přistálo přímo u břehu). K uhynulým rybám a části dokumentace úlovků tuňáka obecného se připojí kopie prohlášení ICCAT o přemístění.
3. Množství uhynulých ryb se zaznamená v dokumentaci úlovků tuňáka obecného plavidla provádějícího odlov, které je ulovilo, nebo v případě společných rybolovných operací v dokumentaci úlovků tuňáka obecného plavidel provádějících odlov nebo plavidla plujícího pod vlajkou jiného státu, jež se účastní společných rybolovných operací.

PŘÍLOHA XIII

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 302/2009	Toto nařízení
Článek 1	Články 1 a 2
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Čl. 4 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 4 odst. 3 a 5	Článek 7
Čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 1 písm. a) a odst. 2
Čl. 4 odst. 6 písm. a), b) a druhý pododstavec	Článek 54
Čl. 4 odst. 6 třetí pododstavec	Čl. 20 odst. 2
Čl. 4 odst. 7 až 12	—
Čl. 4 odst. 13	Čl. 5 odst. 3
Čl. 4 odst. 15	Článek 17
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 2 až 6	Čl. 9 odst. 1 až 6
Čl. 5 odst. 7 a 8 a odst. 9 první pododstavec	—
Čl. 5 odst. 9 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 2
Článek 6	Článek 10
Článek 7	Články 11 a 12
Článek 8	Článek 17
Čl. 9 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1 a 2
Čl. 9 odst. 3, 4, 5 a 7 až 10	Příloha I
Čl. 9 odst. 6	—
Čl. 9 odst. 11	Čl. 14 odst. 3
Čl. 9 odst. 12 až 15	Článek 15
Článek 10	—
Článek 11	Čl. 16 odst. 2, 3 a 5
Čl. 12 odst. 1 až 4	Článek 19
Čl. 12 odst. 5	—
Čl. 13 odst. 1, 2 a 3	Článek 19
Čl. 13 odst. 4	—
Čl. 14 odst. 1, 2, 3 a 5	Článek 20
Čl. 14 odst. 4	Čl. 22 odst. 1
Článek 15	Článek 23
Článek 16	Čl. 29 odst. 1, 3 a 4
Článek 17	Článek 30

Nařízení (ES) č. 302/2009	Toto nařízení
Čl. 18 odst. 1	Článek 25
Čl. 18 odst. 2	Příloha II
Článek 19	Čl. 24 odst. 1, 2 a 3
Čl. 20 odst. 1 a 2	Čl. 26 odst. 1, 2 a 3
Čl. 20 odst. 3 a 4	Článek 27
Článek 21	Čl. 31 odst. 1 až 4 a 6
Čl. 22 odst. 1 a odst. 2 první pododstavec	Čl. 33 odst. 1, 3 a 5
Čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 34 odst. 1
Čl. 22 odst. 3	Čl. 34 odst. 2
Čl. 22 odst. 4	Čl. 38 odst. 1, 2 a 3
Čl. 22 odst. 5	Příloha II
Čl. 22 odst. 6	Čl. 33 odst. 6
Čl. 22 odst. 7	Čl. 35 odst. 1 a příloha IX
Čl. 22 odst. 8 a odst. 9 první pododstavec	Článek 36
Čl. 22 odst. 9 druhý pododstavec	—
Čl. 22 odst. 10	Článek 39
Článek 23	Článek 32
Čl. 24 odst. 1	Čl. 47 odst. 1
Čl. 24 odst. 2, 4 a 6	Čl. 40 odst. 2 až 5
Čl. 24 odst. 3	Čl. 41 odst. 1 a 2
Čl. 24 odst. 5	Článek 42
Čl. 24 odst. 7	Čl. 44 odst. 1 a příloha IX
Čl. 24 odst. 8 první pododstavec	Čl. 45 odst. 1 a 2
Čl. 24 odst. 9	—
Čl. 24 odst. 10	Článek 48
Článek 24a	Příloha X
Článek 25	Článek 49
Čl. 26 odst. 1	Čl. 26 odst. 4
Čl. 26 odst. 2	Čl. 27 odst. 1
Čl. 26 odst. 3	Čl. 26 odst. 5
Čl. 27 odst. 1	Čl. 31 odst. 5
Čl. 27 odst. 2	Článek 41
Čl. 27 odst. 3	Čl. 3 bod 24
Článek 28	Článek 55
Článek 29	Článek 52
Článek 30	Článek 50
Čl. 31 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b), c) a h)	Čl. 51 odst. 2 až 6
Čl. 31 odst. 2 písm. d) až g)	Příloha VII
Čl. 31 odst. 3 a 4	Příloha VII

Nařízení (ES) č. 302/2009	Toto nařízení
Článek 32	Čl. 35 odst. 2, 3 a 4 Čl. 44 odst. 2, 3 a 4
Článek 33	—
Článek 33a	Článek 53
Článek 34	Článek 56
Článek 35	—
Článek 36	—
Článek 37	Článek 57
Článek 38	Článek 58
Článek 38a	Čl. 59 odst. 1 a 2
Článek 39	Článek 60
Článek 40	—
Článek 41	Článek 61

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1628**ze dne 14. září 2016****o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, ve kterém má být zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ⁽³⁾ byla za tímto účelem stanovena opatření pro omezení znečišťování ovzduší z motorů určených pro nesilniční mobilní stroje. V úsilí o rozvoj a fungování vnitřního trhu Unie je vhodné pokračovat.
- (2) Vnitřní trh by měl být založen na transparentních, jednoduchých a jednotných pravidlech, která poskytují právní jistotu a srozumitelnost, z nichž mohou mít prospěch podniky i spotřebitelé.
- (3) V zájmu zjednodušení a urychlení přijetí právních předpisů Unie o schvalování typu motorů byl zaveden nový regulační přístup týkající se těchto předpisů. Podle tohoto přístupu stanoví zákonodárce základní pravidla a zásady a zmocňuje Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů týkajících se dalších technických detailů. S ohledem na základní požadavky by tedy toto nařízení mělo stanovit pouze zásadní ustanovení o emisích plyných a tuhých znečišťujících látek a o schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích a mělo by zmocnit Komisi ke stanovení technických specifikací prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ⁽⁴⁾ stanovilo regulační rámec pro schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozor nad trhem s těmito vozidly. Kvůli podobnosti těchto oblastí a vzhledem k pozitivním zkušenostem s uplatňováním nařízení (EU) č. 167/2013 by mnohé z práv a povinností, které uvedené nařízení stanoví, měly být vzaty v úvahu i v případě nesilničních mobilních strojů. Velmi důležité je ovšem to, aby byl přijat zvláštní soubor pravidel, která v plné míře zohlední zvláštní požadavky kladené na motory určené pro nesilniční mobilní stroje.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 18. února 2015 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. července 2016.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných a tuhých znečišťujících látek ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES⁽¹⁾ stanoví základní požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost s ohledem na konstrukci a výrobu za účelem zvýšení bezpečnosti strojních zařízení uváděných na trh. Uvedená směrnice však nestanoví požadavky na emise plyných a tuhých znečišťujících látek pro motory určené pro nesilniční mobilní stroje. Měly by proto být stanoveny některé zvláštní povinnosti pro výrobce nesilničních mobilních strojů s cílem zajistit, aby instalace motorů do takových strojů byla prováděna způsobem, který nemá nepříznivý dopad na výkon motoru s ohledem na jeho emise plyných a tuhých znečišťujících látek. V zájmu zajištění účinnosti mezních hodnot emisí pro motory určené pro nesilniční mobilní stroje stanovených v tomto nařízení je rovněž třeba určit některé povinnosti, pokud jde o aspekty mezních hodnot emisí plyných a tuhých znečišťujících látek z takových motorů.
- (6) Toto nařízení by mělo obsahovat základní požadavky týkající se mezních hodnot emisí a postupů EU schválení typu pro motory určené pro nesilniční mobilní stroje. Hlavní prvky příslušných požadavků tohoto nařízení jsou založeny na výsledcích Komise provedeného posouzení dopadů ze dne 20. listopadu 2013, které analyzovalo různé možnosti srovnáním potenciálních výhod a nevýhod, pokud jde o hospodářské, environmentální, bezpečnostní a společenské aspekty a o zdravotní dopady. Tato analýza zahrnovala kvalitativní i kvantitativní aspekty.
- (7) S cílem zajistit fungování vnitřního trhu, by mělo toto nařízení stanovit harmonizovaná pravidla pro EU schválení typu motorů určených pro nesilniční mobilní stroje. Pro tento účel by měly být stanoveny a uplatňovány nové mezní hodnoty emisí pro motory určené pro nesilniční mobilní stroje i zemědělské a lesnické stroje, v zájmu zohlednění technického pokroku a zajištění sblížení s politikami Unie v odvětví silniční dopravy. Tyto nové mezní hodnoty emisí by měly být stanoveny s cílem dosáhnout záměrů Unie v oblasti kvality ovzduší a snižování emisí z nesilničních mobilních strojů a zemědělských a lesnických strojů, a ve svém důsledku tak snížit poměr emisí z nesilničních mobilních strojů ve vztahu k emisím ze silničních vozidel. Unijní právo v této oblasti by tedy mělo mít širší působnost s cílem zvýšit úroveň harmonizace trhu v Unii i v mezinárodním měřítku a minimalizovat rizika narušení trhu a nepříznivých dopadů na zdraví.
- (8) Kromě rozšíření působnosti unijní legislativy v oblasti harmonizace trhu za současné minimalizace rizika jeho narušování je také cílem tohoto nařízení zjednodušit stávající právní rámec, a to i stanovením opatření zjednodušujících správní postupy, jakož i zlepšit obecné podmínky pro vymáhání dodržování této legislativy, zejména stanovením přísnějších pravidel dozoru nad trhem.
- (9) Bílá kniha Komise ze dne 28. března 2011 nazvaná „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ zdůrazňuje zvláštní úlohu železnice a vnitrozemské plavby při dosahování cílů politiky v oblasti klimatu. S ohledem na to, že pokrok v těchto odvětvích dopravy je v oblasti zlepšování kvality ovzduší méně příznivý než v jiných odvětvích, by Komise a orgány členských států měly stanovit v rámci své působnosti různé způsoby podpory inovací technologií v oblasti emisí, tak aby pokračující nárůst objemu nákladů zboží přesunutého na koleje a na vnitrozemské vodní cesty probíhal souběžně se zlepšováním kvality ovzduší v Evropě.
- (10) Požadavky vztahující se na motory určené pro nesilniční mobilní stroje by se měly řídit zásadami obsaženými ve sdělení Komise ze dne 5. června 2002 nazvaném „Akční plán pro zjednodušení a zlepšení právního prostředí“.
- (11) Sedmý všeobecný akční program Unie pro životní prostředí přijatý rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 1386/2013/EU⁽²⁾ připomíná, že Unie rozhodla, že dosáhne úrovně kvality ovzduší, které nemají výrazné nepříznivé dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí. Právní předpisy Unie stanovily vhodné mezní hodnoty emisí pro kvalitu vnějšího ovzduší s cílem

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 24).

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

zajištění ochrany lidského zdraví, a zejména citlivých jedinců, jakož i pro národní emisní stropy⁽¹⁾. Komise po svém sdělení ze dne 4. května 2001, jímž byl založen program „Čistý vzduch pro Evropu“ (CAFE), přijala dne 21. září 2005 další sdělení nazvané „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“. Jedním ze závěrů uvedené tematické strategie bylo, že pro dosažení cílů Unie v souvislosti s kvalitou ovzduší je nezbytné další snížení emisí z odvětví dopravy (letecké, námořní a pozemní), z domácností a z odvětví energetiky, zemědělství a průmyslu. V této souvislosti by se k řešení úkolu snižování emisí z motorů určených pro nesilniční mobilní stroje mělo přistupovat jako k součásti celkové strategie. Nové mezní hodnoty emisí uvedené v etapě V představují jedno z opatření určených ke snížení současných emisí látek znečišťujících ovzduší ze strojních zařízení během jejich provozu, jako jsou tuhé znečišťující látky, a prekurzorů ozonu, jako jsou např. oxidy dusíku (NO_x) a uhlovodíky.

- (12) Dne 12. června 2012 Světová zdravotnická organizace prostřednictvím své Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny nově zařadila emise výfukových plynů ze vznětových motorů do kategorie „karcinogenní pro člověka“ (skupina 1) na základě dostatečných důkazů, že expozice zvyšuje riziko rakoviny plic.
- (13) Ke zlepšení kvality ovzduší v Unii a k dosažení jejích cílů v oblasti ochrany ovzduší udržitelným způsobem v období od současnosti do roku 2020 a po něm je třeba trvalé úsilí o snížení emisí z různých typů motorů. Z tohoto důvodu by měly být výrobcům předem poskytovány jasné a úplné informace o budoucích mezních hodnotách emisí a měla by jim být poskytnuta dostatečná lhůta k jejich dosažení a k uskutečnění nezbytného technického rozvoje.
- (14) Při stanovení mezních hodnot emisí je důležité zohlednit jejich dopad na konkurenceschopnost trhů a výrobců, přímé a nepřímé náklady, které podnikům vzniknou, a jejich výhody, pokud jde o podporu inovací, zlepšení kvality ovzduší, snížení zdravotních nákladů a prodloužení střední délky života.
- (15) Snižování emisí z motorů prováděné udržitelným způsobem vyžaduje neustálé posilování přímé spolupráce mezi výrobcí a dalšími zapojenými podniky na jedné straně a renomovanými výzkumnými institucemi na straně druhé. Tento druh spolupráce hraje důležitou úlohu při vývoji nových produktů a technologií, jež pozitivně přispívají ke zlepšování kvality ovzduší.
- (16) Emise z motorů určených pro nesilniční mobilní stroje představují významnou část celkových emisí člověkem způsobených emisí určitých škodlivých látek znečišťujících ovzduší. Na motory, které mají na znečišťování ovzduší emisemi NO_x a tuhých látek významný podíl, by se měly vztahovat nové mezní hodnoty emisí.
- (17) Aby bylo možné zajistit co nejlepší ochranu pracovníků pracujících v blízkosti strojů a co nejvíce omezit specifickou kumulaci zátěže pracovníků pracujících v blízkosti několika mobilních strojů a přístrojů, je potřeba využít k minimalizaci emisí co nejmodernější technologie.
- (18) Komise by měla pravidelně posuzovat dosud neregulované emise, jež vznikají v důsledku širšího využívání nových palivových směsí, technologií motorů a systémů regulace emisí. V případě potřeby by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě návrh, jehož cílem je přijmout právní úpravu pro tyto emise.
- (19) Je nutné podpořit zavádění motorů na alternativní pohon, která dosahují nízkých emisí NO_x a tuhých znečišťujících látek. Měly by proto být přizpůsobeny mezní hodnoty pro celkové množství uhlovodíků, aby byly zohledněny emise nemethanových uhlovodíků a methanu.
- (20) Tímto nařízením není dotčeno právo členských států stanovovat při náležitém dodržování Smluv takové požadavky, které považují za nezbytné k zajištění ochrany veřejnosti i pracovníků při používání nesilničních mobilních strojů, na něž se toto nařízení vztahuje, za podmínky, že tyto požadavky nemají dopad na uvádění na trh motorů pro tyto stroje.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (21) S cílem zajistit, aby byly emise velmi jemných znečišťujících částic (o velikosti do 0,1 μm) regulovány, by Komise měla být zmocněna k přijetí přístupu založeného na počtu částic u emisí tuhých znečišťujících látek jako doplnění přístupu založeného na hmotnosti částic emisí, který je používán v současné době. Přístup založený na počtu částic by měl vycházet z výsledků programu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) pro měření částic a být v souladu se stávajícími ambiciózními cíli v oblasti životního prostředí.
- (22) Má-li být těchto cílů v oblasti životního prostředí dosaženo, je vhodné, aby mezní hodnoty počtu částic stanovené v tomto nařízení pravděpodobně odpovídaly nejvyšší výkonnosti, které v současnosti dosahují částicové filtry využívající nejlepší dostupné technologie.
- (23) S ohledem na dlouhou životnost nesilničních mobilních strojů je vhodné zvážit dodatečnou úpravu motorů, které jsou již v provozu. Takové dodatečné úpravy by se měly zaměřovat především na hustě osídlené městské oblasti s cílem pomoci členským státům dosáhnout souladu s právem Unie v oblasti kvality ovzduší. Má-li se zajistit srovnatelná a vysoká úroveň těchto úprav, měly by se členské státy řídit zásadami uvedenými v předpisu EHK OSN č. 132.
- (24) V příslušných případech a tam, kde jsou technologie vzájemně propojené, by mělo být dosaženo synergie mezi snižováním emisí plyných a tuhých znečišťujících látek z motorů určených pro nesilniční mobilní stroje a mezními hodnotami emisí pro těžká nákladní vozidla. Taková opatření by mohla napomoci k dalším úsporám z rozsahu a ke zlepšení kvality ovzduší.
- (25) Komise by měla přijmout celosvětově harmonizované zkušební cykly ve zkušebních postupech, které tvoří základ předpisů o EU schválení typu z hlediska emisí. Zvážena by měla být rovněž možnost zavedení přenosných systémů měření emisí, které by sloužily k monitorování skutečných emisí během provozu.
- (26) V zájmu řešení skutečných emisí vznikajících během provozu a za účelem přípravy procesu kontroly shodnosti v provozu by měla být v přiměřeném časovém rámci přijata zkušební metodika pro monitorování souladu s požadavky, pokud jde o emisní vlastnosti, založená na použití přenosných systémů měření emisí.
- (27) Správné fungování systému následného zpracování výfukových plynů, obzvláště v případě NO_x , je základním požadavkem pro dodržování zavedených mezních hodnot emisí znečišťujících látek. V této souvislosti by měla být zavedena opatření, která zaručí správný provoz systémů následného zpracování výfukových plynů založených na používání jakéhokoli reagentu, který je možné spotřebovat nebo který není obnovitelný.
- (28) V některých nouzových situacích, kdy není k dispozici přívod vody z potrubí, mají zásadní význam přenosná protipožární čerpadla. Instalace systémů následného zpracování výfukových plynů do motorů takových strojů by však zvýšila jejich hmotnost a provozní teplotu natolik, že by se pro své provozovatele staly nebezpečnými a nebylo by možné je ručně přenášet. Přenosná protipožární čerpadla by proto měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyňata.
- (29) Úpravy motoru, jako je deaktivace jeho systému následného zpracování výfukových plynů nebo zvýšení jeho výkonu by mohly mít vážné důsledky pro emisní vlastnosti a odolnost motoru. Právnícké osoby provádějící takové úpravy by proto měly odpovídat za zajištění toho, že budou dodrženy příslušné mezní hodnoty emisí.
- (30) Mělo by být povoleno uvádět na trh v členských státech motory, které podléhají a vyhovují novým pravidlům o mezních hodnotách emisí a postupech EU schválení typu stanovenými tímto nařízením. Tyto motory by neměly podléhat žádným jiným vnitrostátním emisním požadavkům, pokud jde o jejich uvádění na trh. Tímto by nemělo být dotčeno právo členských států podporovat nebo omezit používání motorů již uvedených na trh, pokud použitá kritéria nejsou diskriminační a jsou objektivně odůvodněná. Členské státy udělující EU schválení typu by měly přijmout ověřovací opatření, jimiž zajistí identifikaci motorů vyráběných v rámci postupů EU schválení typu.
- (31) Motory určené pro vývoz a pro použití ozbrojenými silami by neměly podléhat mezním hodnotám emisí stanoveným v tomto nařízení. Avšak v zájmu rozlišení těchto motorů od motorů, které tímto mezním hodnotám emisí podléhají, by v některých případech měla být požadována označení.

- (32) Výrobci by mělo být v zájmu zohlednění logistických omezení dodávek a umožnění plynulé výroby „právě včas“ i s cílem předcházet zbytečným nákladům a administrativní zátěži umožněno, aby se souhlasem výrobce původního zařízení dodal motor odděleně od příslušného systému následného zpracování výfukových plynů.
- (33) Některé nesilniční mobilní stroje jsou provozovány v extrémních podmínkách, s rizikem pro zdraví nebo život, nebo podléhají velmi náročným technickým požadavkům. Vzhledem k těmto zvláštním okolnostem a poměrně nízkému počtu motorů určených pro tyto nesilniční mobilní stroje by motory, které mají být používány v prostředí s nebezpečím výbuchu a které jsou určeny pro použití při vypouštění záchranných člunů, měly být osvobozeny od určitých požadavků na omezení emisí stanovených v tomto nařízení.
- (34) S cílem umožnit výrobcům provádět praktické zkoušky, jež jsou nedílnou součástí procesu vývoje motorů, by mělo být umožněno dočasně uvést na trh motory, jimž nebylo v této fázi uděleno EU schválení typu. Mělo by být rovněž možné udělit výjimky umožňující dočasné uvedení motorů na trh pro účely praktických zkoušek prototypů.
- (35) S cílem zohlednit dlouhodobé projekty v železničním odvětví, které vyžadují významné investice, by měla být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ⁽¹⁾ stanovena výjimka pro motory zahrnuté do projektů, které byly zahájeny přede dnem použitelnosti tohoto nařízení a které jsou v pokročilé fázi vývoje.
- (36) Je zásadně nutné nebrzdit technické inovace související s emisními vlastnostmi motorů pro nesilniční mobilní stroje prostřednictvím požadavků, které nejsou v současné době stanoveny ve stávajících administrativních postupech pro schválení typu. Je proto nezbytné stanovit některé výjimky a pravidla pro motory, které obsahují nové technologie nebo nové koncepty.
- (37) Výrobci původního zařízení, kteří vyrábějí omezená množství jednotek za rok, čelí složitým problémům, pokud jde o provádění konstrukčních změn jejich vozového parku ve standardním přechodném období. Tito výrobci jsou typicky malé a střední podniky, které mají omezenou strojírenskou kapacitu a často získávají informace o motorech budoucích etap později než ostatní výrobci původního zařízení. To je zejména případ výrobců zemědělských strojů, kde by malé a střední podniky vyrábějící omezená množství jednotek za rok čelily vážným strukturálním problémům při přechodu na mezní hodnoty emisí etapy V. Je proto nutné stanovit pro tyto případy zvláštní pravidla.
- (38) Mělo by být povoleno uvádět na trh motory, které mají nahradit motory již instalované do nesilničních mobilních strojů a které splňují méně přísné mezní hodnoty emisí, než jsou hodnoty stanovené v tomto nařízení, aby se výrobcům umožnilo splnit jejich záruční povinnosti a zajistila se dostatečná dostupnost těchto motorů na trhu.
- (39) Podle současných odhadů existuje celá řada širokorozchodných lokomotiv, které bude třeba v letech 2016 až 2025 vyměnit. Lokomotivy s vysoce výkonnými motory vhodné pro železniční síť s rozchodem koleje 1 520 mm nejsou na trhu Unie dostupné. Řešení na míru by významně zvýšilo cenu za novou lokomotivu a odradilo by provozovatele železnic od obnovy jejich vozových parků. V postupech EU schválení typu by měly být zohledněny technické a hospodářské překážky pro železniční síť s rozchodem koleje 1 520 mm. S cílem usnadnit a uspišit ekologizaci železničního odvětví v dotčených členských státech a podpořit využívání nejlepší technologie, která je na trhu v současnosti dostupná, by měly být tyto lokomotivy v dané železniční síti dočasně osvobozeny od některých požadavků. Toto osvobození by mohlo přispět ke snížení dopadu železniční dopravy na životní prostředí.
- (40) Produkce bavlny je v Unii omezena na velmi malý počet členských států. Kvůli vysokým nákladům nových strojů na sklizení bavlny, a s cílem zabránit dalšímu finančnímu zatížení odvětví produkce bavlny, která by dále ohrozila jeho ekonomickou životaschopnost, by subjektům měl být umožněn přístup k široké škále použitých strojů na sklizení bavlny. Členské státy by proto měly mít možnost po omezenou dobu uplatňovat na motory instalované v těchto strojích své vnitrostátní právní předpisy.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1).

- (41) Toto nařízení by mělo uložit vnitrostátním orgánům povinnosti týkající se dozoru nad trhem, které jsou konkrétnější než odpovídající povinnosti stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾.
- (42) Aby se zajistilo správné provedení a řádné fungování postupu pro sledování shodnosti výroby, jenž je jedním ze základních kamenů systému EU schválení typu, měly by výrobce pravidelně kontrolovat k tomuto účelu určený příslušný orgán nebo technická zkušebna s odpovídající kvalifikací.
- (43) Unie je smluvní stranou Dohody EHK OSN o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel (dále jen „revidovaná dohoda z roku 1958“). Schválením uděleným podle předpisů EHK OSN a jejich změn, pro jejichž přijetí Unie hlasovala nebo k nimž přistoupila, by při provádění rozhodnutí Rady 97/836/ES ⁽²⁾ proto měla být přiznána stejná platnost jako povolením vydaným na základě tohoto nařízení v rámci postupu EU schválení typu. Aby se zajistila soudržnost a soulad mezi právními předpisy Unie a EHK OSN, měla by Komise být zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž stanoví, které předpisy EHK OSN mají platit pro EU schválení typu.
- (44) Za účelem doplnění tohoto nařízení o další technické podrobnosti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o monitorování emisních vlastností motorů během provozu, technické zkoušky a postupy měření, shodnost výroby, samostatně dodávané systémy následného zpracování výfukových plynů k příslušnému motoru, motory určené k provozním zkouškám, motory určené k používání v prostředí s nebezpečím výbuchu, rovnocennost EU schválení typu motorů, informace pro výrobce původních zařízení a konečné uživatele, jakož i normy a posuzování technických zkoušek. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽³⁾. V zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (45) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (46) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se sankcí, které se uplatní při porušování tohoto nařízení, a zajistit, aby tato pravidla byla provedena. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (47) V zájmu zohlednění probíhajícího technického pokroku a nejnovějších zjištění v oblasti výzkumu a inovací by mělo být zjištěno, jaký je další potenciál snižování emisí znečišťujících látek u motorů již instalovaných v nesilničních mobilních strojích. Tato hodnocení by měla být zaměřena na ty kategorie motorů, které jsou do působnosti tohoto nařízení zařazeny poprvé, a rovněž na ty, u nichž se mezní hodnoty emisí v rámci tohoto nařízení nezměnily.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a zrušení nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 97/836/ES ze dne 27. listopadu 1997 o přistoupení Evropského společenství k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel („revidovaná dohoda z roku 1958“) (Úř. věst. L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽³⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) Specifické mezní hodnoty, zkušební postupy a požadavky na znečišťující emise stanovené v tomto nařízení by se měly použít i pro motory zemědělských a lesnických traktorů, na které se vztahuje nařízení (EU) č. 167/2013. Vzhledem ke kombinovanému dopadu termínu zahájení etapy V a odloženého zahájení etapy IV pro zemědělské traktory kategorií T2, T4.1 a C2 by etapa IV s ohledem na rozmezí 56 130 kW trvala velmi krátce. Aby nedošlo k neefektivním činnostem a předešlo se zbytečnému zatížení, termín povinného EU schválení typu v etapě IV by měl být odložen o jeden rok a měla by být adekvátně zvýšena flexibilita množství. Dále by se na motory v etapě IIIB měla rovněž uplatnit přechodná ustanovení tohoto nařízení, pokud jde o požadavky na provádění etapy V. Nařízení (EU) č. 167/2013 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 ⁽¹⁾ by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (49) V zájmu jasnosti, předvídatelnosti, racionality a zjednodušení a s cílem snížit zátěž pro výrobce motorů a nesilničních mobilních strojů by toto nařízení mělo obsahovat pouze omezený počet etap provádění pro zavedení nových emisních úrovní a postupů EU schválení typu. Mají-li mít výrobci dostatek času na vývoj, zkoušení a zavádění technických řešení v sériové výrobě motorů a má-li být výrobcům a schvalovacím orgánům poskytnuta dostatečná lhůta pro zavedení nezbytných správních systémů, je velmi důležité, aby požadavky byly včas definovány.
- (50) Směrnice 97/68/ES byla opakovaně a podstatně změněna. V zájmu jasnosti, předvídatelnosti, racionality a zjednodušení by tato směrnice měla být nahrazena nařízením a omezeným počtem aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Použití nařízení by mělo rovněž zajistit, že příslušná ustanovení budou přímo použitelná zejména pro výrobce, schvalovací orgány a technické zkušebny a budou umožňovat mnohem rychlejší a účinnější aktualizaci s cílem lépe zohlednit technický pokrok.
- (51) Směrnice 97/68/ES by proto měla být zrušena s účinností ve lhůtě, která odvětví poskytne dostatečně dlouhou dobu na přizpůsobení se tomuto nařízení a technickým specifikacím a správním ustanovením obsaženým v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech přijatých na jeho základě.
- (52) Směrnice 97/68/ES neupravuje výjimku pro motory určené pro nesilniční mobilní stroje, které mají být používány v prostředích s nebezpečím výbuchu. V zájmu zohlednění přísných technických požadavků, které jsou nezbytné pro provozní bezpečnost těchto motorů, je třeba směrnicí 97/68/ES změnit, aby do doby, než dojde k jejímu zrušení, bylo možné používat odchylky pro tyto motory.
- (53) Je třeba zlepšit výměnu údajů a informací významných pro potřeby EU schválení typu, aby mohlo být toto nařízení účinně a rychle používáno. Vnitrostátní orgány by proto měly mít povinnost účinně spolupracovat navzájem i s Komisí a prostřednictvím systému pro výměnu údajů a informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 si vyměňovat informace týkající se EU schválení typu ⁽²⁾. Provádění tohoto nařízení by mělo být usnadněno zřízením modulu IMI zvlášť uzpůsobeného nesilničním mobilním strojům. Výrobci a provozovatelé technických zkušeben by rovněž měli mít možnost využívat systém IMI pro výměnu těchto údajů a informací o motorech pro nesilniční mobilní stroje.
- (54) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovit harmonizovaná pravidla pro administrativní a technické požadavky týkající se mezních hodnot emisí a EU schválení typu motorů určených pro nesilniční mobilní stroje, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, ale z důvodu jeho rozsahu a účinků jej může být lépe dosaženo spíše na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 ze dne 1. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013, pokud jde o požadavky na environmentální výkonnost a výkonnost pohonné jednotky u zemědělských a lesnických vozidel (Úř. věst. L 16, 23.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (dále jen „nařízení o systému IMI“), (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pro všechny motory uvedené v čl. 2 odst. 1 mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek a administrativní a technické požadavky na EU schválení typu.

Toto nařízení rovněž stanoví některé povinnosti ve vztahu k nesilničním mobilním strojům, v nichž je instalován motor uvedený v čl. 2 odst. 1, pokud jde o mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek z těchto motorů.

2. Toto nařízení stanoví rovněž požadavky na dozor nad trhem s motory uvedenými v čl. 2 odst. 1 instalovanými nebo určenými k instalaci v nesilničních mobilních strojích a podléhajících EU schválení typu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na všechny motory spadající do kategorií stanovených v čl. 4 odst. 1, které jsou nebo mají být instalovány do nesilničních mobilních strojů, a pokud jde o mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek z těchto motorů, na takové nesilniční mobilní stroje.

2. Toto nařízení se nevztahuje na motory určené:

- a) k pohonu vozidel uvedených v čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽¹⁾;
- b) k pohonu zemědělských a lesnických traktorů definovaných v čl. 3 bodě 8 nařízení (EU) č. 167/2013;
- c) k pohonu vozidel uvedených v čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ⁽²⁾;
- d) pro stacionární strojní zařízení;
- e) pro námořní plavidla vyžadující platné osvědčení pro námořní plavby nebo platné bezpečnostní osvědčení;
- f) pro plavidla definovaná ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ⁽³⁾, která nespádají do její působnosti;
- g) k pohonu plavidel nebo k pomocným účelům v plavidlech vnitrozemské plavby s netto výkonem nižším než 19 kW;
- h) pro plavidla definovaná v čl. 3 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/53/EU ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES (viz strana 118 tohoto Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/53/EU ze dne 20. listopadu 2013 o rekreačních plavidlech a vodních skútrech a o zrušení směrnice 94/25/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 90).

- i) pro letadla definovaná v čl. 2 písm. a) nařízení Komise (EU) č. 1321/2014 ⁽¹⁾;
- j) pro veškerá rekreační vozidla kromě sněžných skútrů, terénních vozidel a vozidel typu side-by-side;
- k) pro vozidla a stroje výlučně využívané nebo určené výlučně k využívání v soutěžích;
- l) pro přenosná požární čerpadla, která vymezuje a na která se vztahuje evropská norma pro přenosná požární čerpadla ⁽²⁾;
- m) pro zmenšené modely nebo zmenšené repliky vozidel či strojních zařízení vyrobené k rekreačním účelům v menším měřítku než originál a s netto výkonem nižším než 19 kW.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „nesilničním mobilním strojem“ každý mobilní stroj, pojízdné zařízení nebo vozidlo s karoserií nebo bez ní a s koly či bez kol, které nejsou určeny pro přepravu osob nebo zboží na silnicích, včetně strojů instalovaných na podvozku vozidel určených pro přepravu osob nebo zboží na silnicích;
- 2) „EU schválením typu“ postup, kterým schvalovací orgán potvrdí, že určitý typ motoru nebo určitá rodina motorů splňují příslušná správní ustanovení a technické požadavky tohoto nařízení;
- 3) „plynnými znečišťujícími látkami“ emise těchto znečišťujících látek v plynném skupenství z motoru: oxid uhelnatý (CO), celkové uhlovodíky (HC) a oxidy dusíku (NO_x); oxidy dusíku se rozumějí oxid dusnatý (NO_x) a oxid dusičitý (NO₂), jež se vyjádří jako ekvivalent oxidu dusičitého (NO₂);
- 4) „hmotností částic“ nebo „PM“ množství jakéhokoli materiálu obsaženého v plynných emisích z motoru, které se zachytí na stanoveném filtračním médiu po zředění plynu čistým filtrovaným vzduchem tak, aby teplota nepřekročovala 325 K (52 °C);
- 5) „počtem částic“ nebo „PN“ počet pevných částic v emisích z motoru, jejichž průměr přesahuje 23 nm;
- 6) „tuhými znečišťujícími látkami“ emise jakékoli hmoty (částic) z motoru, měřené v jednotkách PM nebo PN;
- 7) „spalovacím motorem“ nebo „motorem“ měnič energie, s výjimkou plynové turbíny, projektovaný za účelem přeměny chemické energie (vstup) na mechanickou energii (výstup) na základě vnitřního spalovacího procesu; jeho případnou součástí je systém regulace emisí a komunikační rozhraní (technické vybavení a hlášení) mezi elektronickou řídicí jednotkou nebo jednotkami motoru a jakýmkoli jiným hnacím ústrojím či řídicí jednotkou nesilničního mobilního stroje, jež jsou nezbytné pro vyhovění kapitolám II a III;
- 8) „typem motoru“ skupina motorů, které se neliší v zásadních vlastnostech;
- 9) „rodinou motorů“ výrobcem stanovená skupina typů motorů, které mají konstrukcí dané podobné vlastnosti z hlediska výfukových emisí a které splňují platné mezní hodnoty emisí;
- 10) „základním motorem“ typ motoru vybraný z rodiny motorů tak, aby jeho emisní vlastnosti byly pro tuto rodinu motorů reprezentativní;
- 11) „náhradním motorem“ motor, který:
 - a) je výlučně využíván k nahrazení motoru, který již byl uveden na trh a je instalován v nesilničním mobilním stroji, a
 - b) vyhovuje emisní etapě nižší než té, která platí v den nahrazení tohoto motoru;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1321/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů (Úř. věst. L 362, 17.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Evropská norma EN 14466:2005 + A1:2009: (Požární čerpadla – Přenosné motorové stříkačky – Požadavky na bezpečnost a provedení zkoušky).

- 12) „motorem v provozu“ motor, který je provozován v nesilničním mobilním stroji za svých normálních provozních schémat, podmínek a zatížení a je používán k provádění zkoušek zaměřených na monitorování emisí podle článku 19;
- 13) „vznetovým motorem“ motor, který funguje na principu zapalování kompresním teplem;
- 14) „zážehovým motorem“ motor, který pracuje na principu zapálení jiskrou;
- 15) „ručně drženým zážehovým motorem“ zážehový motor s referenčním výkonem nižším než 19 kW použitý v zařízení, které splňuje nejméně jedno z těchto kritérií:
 - a) je v průběhu vykonávání funkce (funkcí), ke které (kterým) je určeno, drženo obsluhou;
 - b) je pro vykonávání funkce (funkcí), ke které (kterým) je určeno, schopno pracovat ve více polohách, například v obrácené svislé nebo boční poloze;
 - c) jeho hmotnost v suchém stavu včetně motoru je nižší než 20 kg a toto zařízení splňuje nejméně jednu z těchto podmínek:
 - i) obsluha poskytuje zařízení fyzickou podporu, nebo je nese v průběhu vykonávání funkce (funkcí), ke které (kterým) je určeno;
 - ii) obsluha v průběhu vykonávání funkce (funkcí), ke které (kterým) je určeno, buď poskytuje zařízení fyzickou podporu, nebo je vede;
 - iii) je používáno jako součást generátoru nebo čerpadla;
- 16) „kapalným palivem“ palivo, které se za běžných podmínek prostředí (298 K, absolutní tlak prostředí 101,3 kPa) nachází v kapalném stavu;
- 17) „plynným palivem“ každé palivo, které se za běžných podmínek prostředí (298 K, absolutní tlak prostředí 101,3 kPa) nachází v úplně plynném stavu;
- 18) „dvoupalivovým motorem“ motor zkonstruovaný tak, aby fungoval současně na kapalné a plynné palivo, přičemž obě paliva se měří zvlášť a poměr spotřeby jednotlivých paliv se může měnit v závislosti na provozu;
- 19) „jednopalivovým motorem“ motor jiný než dvoupalivový motor;
- 20) „poměrem obsahu energie v plynu“ u dvoupalivového motoru poměr obsahu energie plynného paliva k obsahu energie obou paliv; u jednopalivového motoru je poměr obsahu energie v plynu definován jako hodnota 1 nebo 0 podle typu paliva;
- 21) „motorem s konstantními otáčkami“ motor, jehož EU schválení typu je omezeno na provoz s konstantními otáčkami, s výjimkou motorů, u nichž je funkce regulace konstantních otáček odstraněna nebo vyřazena z činnosti; může být vybaven funkcí volnoběžných otáček, které lze využívat během zapínání nebo vypínání motoru, a může být vybaven regulátorem, který umožňuje nastavit při vypnutém motoru alternativní otáčky;
- 22) „motorem s proměnnými otáčkami“ motor jiný než motor s konstantními otáčkami;
- 23) „provozem s konstantními otáčkami“ provoz motoru s regulátorem, který automaticky reguluje požadavky obsluhy tak, aby byly zachovány otáčky motoru, a to i při proměnlivém zatížení;
- 24) „pomocným motorem“ motor instalovaný nebo určený k instalaci v nesilničním mobilním stroji, který pro něj neslouží jako přímý nebo nepřímý pohon;
- 25) „netto výkonem“ výkon motoru v kW odebraný dynamometrem na konci klikového hřídele nebo jeho rovnocenného ústrojí, měřený podle metody měření výkonu spalovacích motorů, která je specifikována v předpisu EHK OSN č. 120, a to za použití referenčního paliva nebo kombinace paliv stanovených v čl. 25 odst. 2;
- 26) „referenčním výkonem“ netto výkon, podle něhož se pro daný motor stanoví platné mezní hodnoty emisí;

- 27) „jmenovitým netto výkonem“ netto výkon v kW uvedený výrobcem motoru pro jmenovité otáčky;
- 28) „maximálním netto výkonem“ nejvyšší hodnota netto výkonu daného typu motoru na křivce jmenovitého výkonu při jeho plném zatížení;
- 29) „jmenovitými otáčkami“ výrobcem stanovené nejvyšší otáčky při plném zatížení, které umožňuje regulátor motoru, nebo není-li regulátor použit, otáčky, při kterých je dosaženo maximálního netto výkonu motoru;
- 30) „datem výroby motoru“ datum, uvedené jako měsíc a rok, kdy proběhla konečná kontrola motoru po opuštění výrobní linky a kdy je motor připraven k dodání nebo k uložení do skladu;
- 31) „přechodným obdobím“ prvních 24 měsíců po datu pro uvádění motorů etapy V na trh stanoveném v příloze III;
- 32) „přechodným motorem“ motor, jehož datum výroby předchází datu pro uvádění motorů etapy V na trh stanovenému v příloze III a jenž:
 - a) vyhovuje nejnovějším platným mezním hodnotám emisí stanoveným v příslušných právních předpisech platných ke dni 5. října 2016; nebo
 - b) spadá do rozsahu výkonu nebo je používán nebo určen k použití v zařízení, které ke dni 5. října 2016 nepodléhalo mezním hodnotám emisí znečišťujících látek a schválení typu na úrovni Unie;
- 33) „datem výroby nesilničního mobilního stroje“ měsíc a rok uvedený na povinném označení stroje nebo v případě, že toto povinné označení chybí, měsíc a rok, kdy proběhla konečná kontrola stroje po opuštění výrobní linky;
- 34) „plavidlem vnitrozemské plavby“ plavidlo spadající do působnosti směrnice (EU) 2016/1629;
- 35) „generátorovým agregátem“ samostatný nesilniční mobilní stroj, který není součástí hnacího ústrojí a jehož hlavním účelem je výroba elektřiny;
- 36) „stacionárním strojem“ stroj, který je určen k tomu, aby pro své první použití byl trvale instalován na jednom místě, a který není určen k tomu, aby byl přemísťován, ať už po silnici, nebo jinak, kromě doby, kdy je přepravován z místa výroby na místo své první instalace;
- 37) „trvale instalovaným“ přišroubovaný či jinak účinně upevněný tak, že nemůže být odstraněn bez použití nástrojů či vybavení, k základu či alternativní zábraně, jejichž účelem je zajistit provozování motoru na jednom místě uvnitř budovy, stavby, zařízení či objektu;
- 38) „sněžným skútreem“ stroj s vlastním pohonem, který je primárně určen k jízdě v terénu na sněhu, poháněn pásy jedoucimi po sněhu a řízen pomocí lyže nebo lyží jedoucích po sněhu a jehož maximální hmotnost v provozním stavu bez nákladu činí 454 kg (včetně standardního vybavení, chladiva, maziva, paliva a náradí, avšak bez volitelných doplňků a bez řidiče);
- 39) „terénním vozidlem“ motorizované vozidlo, které je poháněno motorem, určeno především pro jízdu na čtyřech nebo více kolech s nízkotlakými pneumatikami na nepevněném povrchu, vybaveno jedním sedlovým sedadlem konstruovaným pouze pro řidiče, nebo jedním sedlovým sedadlem konstruovaným pro řidiče a jedním sedadlem pro nejvýše jednoho spolujezdce, a ovládáno říditky;
- 40) „vozidlem typu side-by-side“ nečleněné vozidlo s vlastním pohonem a ovládané řidičem, které je určeno především pro jízdu na čtyřech nebo více kolech na nepevněném povrchu a jehož minimální hmotnost je v provozním stavu bez nákladu 300 kg (včetně standardního vybavení, chladiva, maziva, paliva a náradí, avšak bez volitelných doplňků a bez řidiče) a maximální konstrukční rychlost 25 km/h nebo více; toto vozidlo je rovněž určeno k přepravě osob nebo zboží anebo k vlečení nebo tlačení vybavení, je řízeno jiným ovládaním než říditky, slouží k rekreačním či užitným účelům a přepravuje nejvýše šest osob včetně řidiče, které sedí vedle sebe na jednom nebo více neseslových sedadlech;
- 41) „železničním vozem“ nesilniční mobilní stroj provozovaný výlučně na železničních kolejích;

- 42) „lokomotivou“ železniční vůz, který je konstruován jako zdroj hnací síly využívané buď přímo prostřednictvím vlastních kol, nebo nepřímo prostřednictvím kol jiných železničních vozů, k vlastnímu pohybu a k pohybu jiných železničních vozů, které jsou konstruovány za účelem přepravy nákladu, cestujících či jiného zařízení, zatímco on sám není konstruován za účelem přepravy nákladu či cestujících (kromě osob zajišťujících její obsluhu) ani k ní není určen;
- 43) „motorovým železničním vozem“ železniční vůz, který je konstruován jako zdroj hnací síly využívané buď přímo prostřednictvím vlastních kol, anebo nepřímo prostřednictvím kol jiných železničních vozů, k vlastnímu pohybu, který je cíleně konstruován za účelem přepravy zboží, cestujících, či zboží i cestujících a který není lokomotivou;
- 44) „pomocným železničním vozem“ železniční vůz, který není motorovým železničním vozem ani lokomotivou a kterým je mimo jiné železniční vůz cíleně konstruovaný pro provádění údržby nebo stavebních prací nebo pro zvedání břemen v rámci činností spojených s kolejovou či jinou železniční infrastrukturou;
- 45) „autojeřábem“ samojízdný výložníkový jeřáb, který může pojíždět po silnici nebo mimo ni, jehož stabilitu zajišťuje gravitace a který pracuje na pneumatikách, pásech nebo jiných pojízdných mechanismech;
- 46) „sněhometem“ samojízdný stroj určený výhradně na odstraňování sněhu z povrchu komunikací tak, že sbírá vrstvy sněhu a vyfukuje je turbínou ven;
- 47) „dodáním na trh“ dodání motoru nebo nesilničního mobilního stroje k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně;
- 48) „uvedením na trh“ první dodání motoru nebo nesilničního mobilního stroje na trh Unie;
- 49) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která schvalovacímu orgánu odpovídá za všechna hlediska postupu EU schválení typu nebo povolení a za zajištění shodnosti výroby motoru a která také odpovídá za otázky dozoru nad trhem týkající se vyráběných motorů, a to bez ohledu na to, zda je přímo nebo nepřímo zapojena do všech fází návrhu a výroby motoru, který je předmětem postupu EU schválení typu;
- 50) „zástupcem výrobce“ nebo „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, již výrobce řádně jmenoval na základě písemného pověření, aby ho zastupovala ve věcech, které se týkají schvalovacího orgánu nebo orgánu pro dozor nad trhem, a aby jeho jménem jednala ve věcech, na něž se vztahuje toto nařízení;
- 51) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh motor ze třetí země, bez ohledu na to, zda je tento motor již instalován v nesilničním mobilním stroji;
- 52) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci jiná než výrobce či dovozce, která dodává motor na trh;
- 53) „hospodářským subjektem“ výrobce, zástupce výrobce, dovozce nebo distributor;
- 54) „výrobce původních zařízení“ právnická nebo fyzická osoba vyrábějící nesilniční mobilní stroje;
- 55) „schvalovacím orgánem“ orgán členského státu jím zřízený nebo určený, jím oznámený Komisi a příslušný pro:
- všechna hlediska EU schválení typu motoru nebo rodiny motorů;
 - schvalovací postup;
 - udělení a popřípadě odnětí či odmítnutí udělení EU schválení typu a vydání certifikátů EU schválení typu;
 - působení jako styčné místo pro schvalovací orgány ostatních členských států;

- e) určení technických zkušeben a
- f) zajištění, že výrobce plní své povinnosti týkající se shodnosti výroby;
- 56) „technickou zkušebnou“ organizace nebo subjekt, který byl schvalovacím orgánem určen jako zkušební laboratoř k provádění zkoušek nebo jako subjekt posuzování shody k provádění úvodního posouzení a dalších zkoušek nebo kontrol jménem schvalovacího orgánu, anebo schvalovací orgán provádějící tyto funkce sám;
- 57) „dozorem nad trhem“ činnosti a opatření vnitrostátních orgánů, jejichž cílem je zajistit, aby motory, které jsou dodávány na trh, byly v souladu s příslušnými harmonizačními právními předpisy Unie;
- 58) „orgánem pro dozor nad trhem“ orgán členského státu, který je příslušný k provádění dozoru nad trhem na území tohoto členského státu;
- 59) „vnitrostátním orgánem“ schvalovací orgán nebo jakýkoli jiný orgán zapojený ve vztahu k motorům určeným k instalaci v nesilničních mobilních strojích nebo ve vztahu k nesilničním mobilním strojům, v nichž jsou instalovány motory, do dozoru nad trhem, ochrany hranic nebo uvádění na trh v členském státě nebo za tyto činnosti odpovědný;
- 60) „konečným uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která není výrobcem, výrobcem původních zařízení, dovozcem ani distributorem a která odpovídá za provoz motoru instalovaného do nesilničního mobilního stroje;
- 61) „strategií pro regulaci emisí“ konstrukční prvek nebo soubor konstrukčních prvků, které jsou začleněny do celkové konstrukce motoru nebo do nesilničního mobilního stroje, ve kterém je motor instalován, a používány pro regulaci emisí;
- 62) „systémem regulace emisí“ každé zařízení, systém nebo konstrukční prvek, který reguluje nebo snižuje emise;
- 63) „odpojovací strategií“ strategie pro regulaci emisí, která snižuje účinnost systému regulace emisí za okolních podmínek nebo provozních podmínek motoru buď při běžném provozu motoru, nebo mimo zkušební postupy v rámci EU schválení typu;
- 64) „elektronickou řídicí jednotkou“ elektronické zařízení motoru, které je součástí systému regulace emisí a které za pomoci údajů z čidel motoru reguluje parametry motoru;
- 65) „recirkulací výfukových plynů“ technické zařízení, které je součástí systému regulace emisí a snižuje emise tím, že výfukové plyny vypouštěné ze spalovací komory (komor) vhání zpět do motoru, aby se smísily s nasávaným vzduchem před spalováním nebo během něho, s výjimkou časování ventilů za účelem zvýšení objemu zbytkového výfukového plynu ve spalovací komoře (komořích), který se před spalováním nebo během něho směšuje s nasávaným vzduchem;
- 66) „systémem následného zpracování výfukových plynů“ katalyzátor, filtr částic, systém ke snížení emisí NO_x , kombinovaný systém ke snížení emisí NO_x a filtr částic nebo jiné zařízení ke snížení emisí, s výjimkou recirkulace výfukových plynů a turbodmychadel, které je součástí systému regulace emisí, ale je namontováno za výfukovými kanály motoru;
- 67) „nedovolenými zásahy“ deaktivace, úprava nebo změna systému regulace emisí, včetně jakýchkoli softwarových či jiných logických ovládacích prvků takového systému, které záměrně či nezáměrně zhorší emisní vlastnosti vozidla;
- 68) „zkušebním cyklem“ sled fází zkoušky, z nichž každá je definována určitými otáčkami a točivým momentem, které musí mít motor testovaný v ustáleném stavu nebo za neustálených provozních podmínek;
- 69) „zkušebním cyklem v ustáleném stavu“ zkušební cyklus, ve kterém jsou otáčky a točivý moment motoru udržovány na určitých nominálně konstantních hodnotách. Zkoušky v ustáleném stavu jsou buď zkouškami s diskrétními režimy, nebo režimy s lineárními přechody;
- 70) „zkušebním cyklem v neustáleném stavu“ zkušební cyklus se sledem normalizovaných hodnot otáček a točivého momentu, které se v čase každou vteřinu mění;
- 71) „klikovou skříní“ prostory uvnitř nebo vně motoru, které jsou spojeny s jímkou oleje vnitřními nebo vnějšími kanály, ze kterých mohou vycházet plyny a páry;

- 72) „regenerací“ proces, v jehož průběhu se mění úroveň emisí a současně se z konstrukčního hlediska obnovuje výkonnost systému následného zpracování výfukových plynů a který lze klasifikovat jako stálou regeneraci nebo jako občasnou regeneraci;
- 73) „dobou životnosti emisních vlastností“ počet hodin nebo případně vzdálenost, které se používají k určení faktorů zhoršení;
- 74) „faktory zhoršení“ soubor faktorů, které ukazují vztah mezi emisemi na začátku a na konci doby životnosti emisních vlastností;
- 75) „zkušební metodou se simulací“ počítačové simulace včetně výpočtů, jejichž prováděním se má prokázat stupeň výkonnosti motoru, který slouží jako vodítko pro rozhodování, aniž by bylo potřeba použít fyzického motoru.

Článek 4

Kategorie motorů

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí následující kategorie motorů, které jsou dále rozděleny na podkategorie uvedené v příloze I:

1) „kategorie NRE“:

- a) motory pro nesilniční mobilní stroje určené a vhodné k tomu, aby se pohybovaly nebo byly pohybovány po silnici nebo jinak, které nejsou vyloučeny na základě čl. 2 odst. 2 a které nespádají do žádné jiné kategorie stanovené v bodech 2 až 10 tohoto odstavce;
- b) motory s referenčním výkonem nižším než 560 kW, které jsou použity místo motorů etapy V kategorie IWP, IWA, RLL nebo RLR;

2) „kategorie NRG“: motory s referenčním výkonem vyšším než 560 kW používané výlučně v generátorových agregátech; motory do generátorových agregátů, které nemají tyto vlastnosti, se podle svých vlastností zařazují buď do kategorie NRE, nebo do kategorie NRS;

3) „kategorie NRSh“: ručně držené zážehové motory s referenčním výkonem nižším než 19 kW používané výlučně v ručně držených strojích;

4) „kategorie NRS“: zážehové motory s referenčním výkonem nižším než 56 kW, jež nespádají do kategorie NRSh;

5) „kategorie IWP“:

- a) motory s referenčním výkonem nejméně 19 kW používané nebo určené výlučně k přímému nebo nepřímému pohonu v plavidlech vnitrozemské plavby;
- b) motory, používané místo motorů kategorie IWA, pokud vyhovují čl. 24 odst. 8;

6) „kategorie IWA“: pomocné motory s referenčním výkonem nejméně 19 kW používané výlučně v plavidlech vnitrozemské plavby;

7) „kategorie RLL“: motory používané nebo určené výlučně k pohonu v lokomotivách;

8) „kategorie RLR“:

- a) motory používané nebo určené výlučně k pohonu v motorových železničních vozech;
- b) motory používané na místo motorů etapy V kategorie RLL;

9) „kategorie SMB“: zážehové motory používané výlučně ve sněžných skútrech; motory do sněžných skútrů jiné než zážehové motory se zařazují do kategorie NRE;

10) „kategorie ATS“: zážehové motory používané výlučně v terénních vozidlech a vozidlech typu side-by-side; motory do terénních vozidel a vozidel typu side-by-side jiné než zážehové motory se zařazují do kategorie NRE.

2. Motor s proměnnými otáčkami určité kategorie může být používán místo motoru s konstantními otáčkami téže kategorie.

Motory s proměnnými otáčkami patřící do kategorie IWP, které jsou používány pro provoz s konstantními otáčkami, musí navíc splňovat čl. 24 odst. 7 nebo čl. 24 odst. 8, podle okolností.

3. Motory pro pomocné železniční vozy a pomocné motory pro motorové železniční vozy a lokomotivy se podle svých vlastností zařazují buď do kategorie NRE, nebo do kategorie NRS.

KAPITOLA II

OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 5

Povinnosti členských států

1. Členské státy zřídí nebo určí schvalovací orgány a orgány pro dozor nad trhem podle tohoto nařízení.
2. Členské státy oznámí Komisi zřízení a určení schvalovacích orgánů a orgánů pro dozor nad trhem podle odstavce 1, včetně jejich názvů, poštovních a elektronických adres a oblastí jejich působnosti. Komise zveřejní na svých internetových stránkách seznam schvalovacích orgánů, včetně podrobných údajů.
3. Členské státy povolí uvádět na trh pouze:
 - a) motory s platným EU schválením typu, které bylo uděleno v souladu s tímto nařízením, bez ohledu na to, zda jsou již instalovány v nesilničních mobilních strojích, a
 - b) nesilniční mobilní stroje, v nichž jsou instalovány motory uvedené v písmenu a).
4. Členské státy nesmějí zakázat, omezit ani bránit uvedení na trh:
 - a) motorů z důvodů týkajících se jejich konstrukčních a funkčních hledisek, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud tyto motory vyhovují jeho požadavkům;
 - b) nesilničních mobilních strojů z důvodů týkajících se emisí plyných a tuhých znečišťujících látek z motorů instalovaných v těchto strojích, pokud tyto stroje spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení a vyhovují jeho požadavkům.
5. Členské státy organizují a provádějí dozor nad trhem a kontrolu motorů na trhu v souladu s kapitolou III nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 6

Povinnosti schvalovacích orgánů

1. Schvalovací orgány zajistí, aby výrobci žádající o EU schválení typu dodržovali toto nařízení.
2. Schvalovací orgány udělí EU schválení typu pouze těm typům motorů nebo rodinám motorů, které vyhovují tomuto nařízení.
3. Schvalovací orgány zveřejní prostřednictvím systému IMI rejstřík všech typů motorů a rodin motorů, jimž bylo uděleno, rozšířeno nebo odňato EU schválení typu nebo ohledně nichž byla žádost o udělení EU schválení typu zamítnuta.

Tento rejstřík obsahuje alespoň tyto informace:

- a) název a adresu výrobce a název společnosti, pokud se liší;
- b) obchodní firmu (firmy) nebo ochrannou známku (ochranné známky) náležící výrobcí;
- c) označení typů motorů, na které se vztahuje EU schválení typu pro typ motoru nebo případně EU schválení typu pro rodinu motorů;
- d) kategorii motoru;
- e) číslo EU schválení typu, včetně popřípadě čísla jakéhokoli jeho rozšíření;
- f) den udělení, rozšíření, odmítnutí nebo odnětí EU schválení typu a
- g) obsah oddílů zkušebního protokolu uvedeného v čl. 24 odst. 12 nazvaných „Obecné informace o motoru“ a „Závěrečný výsledek o emisích“.

Článek 7

Povinnosti orgánů pro dozor nad trhem

1. Orgány pro dozor nad trhem provádějí v přiměřeném rozsahu a na základě přiměřených vzorků kontroly dokumentů a případně též fyzické a laboratorní kontroly motorů. Zohlední přitom zavedené zásady hodnocení rizik, stížnosti a jakékoli další informace.
2. Orgány pro dozor nad trhem mohou hospodářské subjekty požádat o zpřístupnění těchto dokumentů a informací, považují-li to tyto orgány za nutné pro výkon své činnosti.

Článek 8

Obecné povinnosti výrobců

1. Výrobci zajistí, aby jejich motory byly v okamžiku, kdy je uvádějí na trh, vyrobeny a schváleny v souladu s tímto nařízením.
2. Pokud výrobci upraví motor, který je předmětem EU schválení typu, tak, že poté náleží do jiné kategorie nebo podkategorie, jsou povinni zajistit, aby motor vyhovoval požadavkům, které se na tuto kategorii nebo podkategorii vztahují.

Pokud jakákoli právnická osoba upraví motor tak, že přestane splňovat mezní hodnoty emisí, které se na něj podle jeho kategorie nebo podkategorie vztahují, má se za to, že je odpovědná za opětovné dosažení těchto mezních hodnot emisí.

3. Výrobci odpovídají schvalovacímu orgánu za všechna hlediska postupu EU schvalování typu a za zajištění shodnosti výroby bez ohledu na to, zda jsou přímo zapojeni do všech fází výroby motoru.
4. Výrobci zajistí, že jsou zavedeny postupy, aby sériová výroba byla i nadále ve shodě se schváleným typem a monitorování emisí motorů v provozu bylo v souladu s článkem 19.

Změny návrhu nebo vlastností typu motoru a změny požadavků, vůči nimž je typ motoru prohlášen za shodný, se zohlední v souladu s kapitolou VI.

5. Kromě povinného označení podle článku 32 uvedou výrobci na motoru, který vyrobili a uvedli na trh, nebo není-li to možné, v dokumentu přiloženém k tomuto motoru svůj název, zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a adresu v Unii, na níž je lze kontaktovat.

6. Výrobci poskytnou výrobci původního zařízení na základě odůvodněné žádosti duplikát povinného označení uvedeného v čl. 15 odst. 4.
7. Výrobci zajistí, aby v době, kdy nesou za motor odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s požadavky této kapitoly a kapitoly III.
8. Výrobci uchovávají certifikát EU schválení typu s jeho přílohami uvedenými v čl. 23 odst. 1 a případně kopii prohlášení o shodě uvedeného v článku 31 tak, aby byly k dispozici schvalovacím orgánům po dobu deseti let po uvedení motoru na trh.
9. Výrobci poskytnou vnitrostátním orgánům na základě odůvodněné žádosti prostřednictvím schvalovacího orgánu kopii certifikátu EU schválení typu pro motor. Tato kopie musí být vyhotovena v jazyce, který je pro žádající vnitrostátní orgán snadno srozumitelný.
10. Pro účely EU schválení typu motorů jmenují výrobci usazení mimo Unii jediného zástupce usazeného v Unii, aby je zastupoval v jednání se schvalovacím orgánem.
11. Pro účely dozoru nad trhem jmenují výrobci usazení mimo Unii jediného zástupce usazeného v Unii, kterým může být zástupce uvedený v odstavci 10.

Článek 9

Povinnosti výrobců, pokud jde o jejich motory, které nejsou ve shodě

1. Výrobce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že některý jeho motor, který byl uveden na trh, není ve shodě s tímto nařízením, neprodleně prošetří povahu této domnělé neshody a pravděpodobnost, že by k ní mohlo dojít.

Na základě výsledku tohoto šetření přijme výrobce nápravná opatření, jimiž zajistí, aby motory, které jsou ve výrobě, byly včas uvedeny do shody se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů.

Výrobce o šetření okamžitě informuje schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, a uvede zejména podrobnosti o neshodě a o přijatých nápravných opatřeních.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, není výrobce povinen přijmout nápravná opatření pro motor, který není ve shodě s tímto nařízením v důsledku úprav provedených po jeho uvedení na trh, jestliže výrobce tyto úpravy nepovolil.

Článek 10

Povinnosti zástupců výrobců, pokud jde o dozor nad trhem

Zástupci výrobců pro dozor nad trhem vykonávají alespoň níže uvedené úkoly, které musí být stanovené v písemném pověření, které jim výrobce udělil:

- a) zajišťují, aby certifikát EU schválení typu se svými přílohami uvedenými v čl. 23 odst. 1 a případně kopie prohlášení o shodě uvedeného v článku 31 mohly být zpřístupněny schvalovacím orgánům po dobu deseti let po uvedení motoru na trh;
- b) poskytují schvalovacímu orgánu na základě odůvodněné žádosti veškeré informace a dokumenty, které jsou nezbytné k prokázání shody vyráběného motoru;
- c) spolupracují se schvalovacími orgány a orgány pro dozor nad trhem na jejich žádost ve vztahu k veškerým opatřením přijatým na základě tohoto pověření.

Článek 11

Obecné povinnosti dovozců

1. Dovožci uvedou na trh pouze vyhovující motory, které získaly EU schválení typu.
2. Dříve než uvedou na trh motor, který obdržel EU schválení typu, dovozci zajistí, aby byl
 - a) k dispozici certifikát EU schválení typu s přílohami podle čl. 23 odst. 1;
 - b) motor opatřen povinným označením podle článku 32;
 - c) motor v souladu s čl. 8 odst. 5.
3. Po dobu deseti let od uvedení motoru na trh uchovávají dovozci případné prohlášení o shodě uvedené v článku 31, aby bylo k dispozici schvalovacím orgánům a orgánům pro dozor nad trhem, a zajistí, aby těmto orgánům mohl být na požádání předložen certifikát EU schválení typu s přílohami uvedenými v čl. 23 odst. 1.
4. Dovožci uvádějí na motoru, nebo není-li to možné, v dokumentu přiloženém k motoru svůj název, svou zapsanou obchodní firmu nebo zapsanou ochrannou známku a adresu, na níž je lze kontaktovat.
5. Dovožci zajistí, aby každý motor doprovázely informace a pokyny uvedené v článku 43.
6. Výrobci zajistí, aby v době, kdy nesou za motor odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s touto kapitolou nebo kapitolou III.
7. Dovožci poskytnou žádajícímu vnitrostátnímu orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumenty nezbytné k prokázání shody motoru. Tyto informace a dokumenty musí být vyhotoveny v jazyce, který je pro žádající vnitrostátní orgán snadno srozumitelný.

Článek 12

Povinnosti dovozců, pokud jde o motory, které nejsou ve shodě

1. Dovožce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že určitý motor není ve shodě s tímto nařízením, a zejména že neodpovídá svému EU schválení typu, nesmí uvést tento motor na trh, dokud nebude uveden ve shodu.

Dovožce o tom bez zbytečného odkladu uvědomí výrobce, orgány pro dozor nad trhem a schvalovací orgán, jenž udělil EU schválení typu.

2. Dovožce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že motor, který uvedl na trh, není ve shodě s tímto nařízením, neprodleně prošetří povahu této domnělé neshody a pravděpodobný rozsah, ve kterém k ní došlo.

Na základě výsledku tohoto šetření přijme dovožce nápravná opatření, jimiž zajistí, aby motory, které jsou ve výrobě, byly včas uvedeny do shody se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů, a informuje o těchto opatřeních výrobce.

Článek 13

Obecné povinnosti distributorů

1. Při dodávání motoru na trh distributoři jednají s řádnou péčí, pokud jde o požadavky tohoto nařízení.

2. Dříve než motor dodají na trh, distributoři ověří, zda:
 - a) výrobce vyhověl čl. 8 odst. 5;
 - b) dovozce případně vyhověl čl. 11 odst. 2 a 4;
 - c) je motor opatřen povinným označením podle článku 32;
 - d) jsou informace a pokyny uvedené v článku 43 k dispozici v jazyce, který je pro výrobce původního zařízení snadno srozumitelný.
3. Distributoři zajistí, aby v době, kdy nesou za motor odpovědnost, skladovací a přepravní podmínky neohrožovaly jeho soulad s touto kapitolou nebo kapitolou III.
4. Distributoři na odůvodněnou žádost vnitrostátního orgánu zajistí, aby mu výrobce poskytl dokumenty uvedené v čl. 8 odst. 8 nebo aby mu dovozce poskytl dokumenty uvedené v čl. 11 odst. 3.

Článek 14

Povinnosti distributorů, pokud jde o motory, které nejsou ve shodě

1. Distributor, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že určitý motor není ve shodě s tímto nařízením, nesmí tento motor dodat na trh, dokud nebude uveden ve shodu.
2. Distributor, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že motor, který dodal na trh, není ve shodě s tímto nařízením, o tom uvědomí výrobce nebo jeho zástupce, aby zajistil přijetí nápravných opatření nezbytných k zajištění shody motorů, které jsou ve výrobě, se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů v souladu s článkem 9 nebo 12.

Článek 15

Povinnosti výrobců původního zařízení s ohledem na instalaci motorů

1. Výrobci původního zařízení instalují motory, pro které bylo uděleno EU schválení typu, v souladu s pokyny poskytnutými výrobcem podle čl. 43 odst. 2 a způsobem, který nemá nepříznivý vliv na výkon motoru z hlediska jeho emisí plyných a tuhých znečišťujících látek.
2. Pokud se výrobce původního zařízení neřídí pokyny uvedenými v odstavci 1 tohoto článku nebo upraví motor v průběhu jeho instalace do nesilničního mobilního stroje způsobem, který nepříznivě ovlivní výkon motoru z hlediska jeho emisí plyných a tuhých znečišťujících látek, je považován pro účely tohoto nařízení za výrobce, a zejména se na něj vztahují povinnosti stanovené v člácích 8 a 9.
3. Výrobci původního zařízení instalují motory, pro které bylo uděleno EU schválení typu, do nesilničních mobilních strojů pouze v souladu s druhy výlučného užívání stanovenými v článku 4.
4. Pokud povinné označení motoru podle článku 32 není viditelné bez odmontování některých součástí, opatří výrobce původního zařízení viditelně nesilniční mobilní stroj duplikátem tohoto označení zmíněným v uvedeném článku a v příslušném prováděcím aktu, poskytnutým výrobcem.
5. Pokud je nesilniční mobilní stroj s instalovaným přechodným motorem uveden na trh podle čl. 58 odst. 5, uvedou výrobci původního zařízení jako součást označení stroje datum výroby tohoto nesilničního mobilního stroje.
6. Pokud výrobce dodá motor výrobci původního zařízení odděleně od jeho systému následného zpracování výfukových plynů v souladu s čl. 34 odst. 3, výrobce původního zařízení podle potřeby poskytne výrobcí informace o smontování motoru a jeho systému následného zpracování výfukových plynů.

Článek 16

Uplatnění povinností výrobců na dovozce a distributory

Dovozce nebo distributor, který dodá motor na trh pod svým jménem nebo obchodní známkou nebo který takový motor upraví způsobem, který může ovlivnit jeho soulad s platnými požadavky, je považován pro účely tohoto nařízení za výrobce, a zejména se na něj vztahují povinnosti stanovené v článcích 8 a 9.

Článek 17

Oznamovací povinnost pro hospodářské subjekty a výrobce původního zařízení

Hospodářské subjekty a výrobci původního zařízení oznámí schvalovacím orgánům a orgánům pro dozor nad trhem na jejich žádost po dobu pěti let od uvedení na trh:

- a) všechny hospodářské subjekty, které jim dodaly určitý motor;
- b) všechny hospodářské subjekty nebo, lze-li je určit, výrobce původního zařízení, kterým dodaly určitý motor.

KAPITOLA III

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

Článek 18

Požadavky pro EU schválení typu týkající se výfukových emisí

1. Výrobci zajistí, aby typy motorů a rodiny motorů byly navrženy, vyrobeny a sestaveny v souladu s požadavky stanovenými v kapitole II a v této kapitole.

2. Počínaje datem pro uvádění motorů na trh stanoveným v příloze III nesmějí typy motorů a rodiny motorů překročit mezní hodnoty výfukových emisí, které se označují jako „etapa V“ a jsou stanoveny v příloze II.

Pokud jedna rodina motorů v souladu s parametry stanovenými příslušným prováděcím aktem, které tuto rodinu motorů definují, zahrnuje více než jeden rozsah výkonu, musí základní motor (pro účely EU schválení typu) a všechny typy motorů téže rodiny (pro účely shodnosti výroby) v příslušných rozsazích výkonu:

- a) splňovat nejpřísnější mezní hodnoty emisí;
 - b) být zkoušeny za použití zkušebních cyklů, které odpovídají nejpřísnějším mezním hodnotám emisí;
 - c) podléhat nejbližším platným datům pro EU schválení typu a uvádění na trh stanoveným v příloze III.
3. Výfukové emise jednotlivých typů a rodin motorů se měří na základě zkušebních cyklů stanovených v článku 24 a v souladu s článkem 25.
4. Typy motorů a rodiny motorů musí být navrženy a osazeny v souladu se strategiemi pro regulaci emisí tak, aby v největší možné míře zabránily nedovoleným zásahům. Používání odpojovacích strategií se zakazuje.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobnosti týkající se parametrů, jež se mají použít v definici typů motorů a rodin motorů, včetně jejich provozních režimů, a technické podrobnosti pro zabránění nedovoleným zásahům v souladu s odstavcem 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 19

Monitorování emisí motorů během provozu

1. Emise plyných znečišťujících látek z motorů patřících k typům motorů nebo rodinám motorů s emisemi etapy V typově schválených v souladu s tímto nařízením se monitorují formou zkoušek prováděných na motorech v provozu, instalovaných v nesilničních mobilních strojích a provozovaných v rámci jejich běžných pracovních cyklů. Tyto zkoušky se provádějí na motorech, které prošly na odpovědnost výrobce a v souladu s požadavky schvalovacího orgánu řádnou údržbou a jsou v souladu s ustanoveními o výběru motorů, zkušebních postupech a vykazování výsledků u jednotlivých kategorií motorů.

Komise uskuteční pilotní programy s cílem vypracovat vhodné zkušební postupy pro kategorie a podkategorie motorů, pro které dosud nebyly takovéto postupy zavedeny.

Komise uskuteční monitorovací programy, aby u každé kategorie motorů zjistila, do jaké míry odpovídají emise naměřené ve zkušebním cyklu emisím naměřeným ve skutečném provozu. Tyto programy a jejich výsledky každoročně předkládá členským státům a následně sděluje veřejnosti.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, které doplňují toto nařízení o podrobná opatření týkající se výběru motorů, zkušebních postupů a vykazování výsledků uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

KAPITOLA IV

POSTUPY EU SCHVÁLENÍ TYPU

Článek 20

Žádost o schválení typu

1. Výrobci podají schvalovacímu orgánu členského státu samostatnou žádost o EU schválení typu pro každý motor nebo rodinu motorů a ke každé žádosti přiloží dokumentaci výrobce podle článku 21. Pro konkrétní typ motoru nebo případně rodinu motorů se podává pouze jedna žádost, a to pouze jednomu schvalovacímu orgánu.

2. Výrobci předloží technické zkušebně odpovědné za provádění zkoušek pro EU schválení typu motor shodný s vlastnostmi typu motorů nebo v případě rodiny motorů s vlastnostmi základního motoru uvedenými v dokumentaci výrobce uvedené v článku 21.

3. Jestliže v případě žádosti o EU schválení typu pro rodinu motorů schvalovací orgán rozhodne, že z hlediska vybraného základního motoru uvedeného v odstavci 2 tohoto článku není podaná žádost plně reprezentativní pro rodinu motorů popsanou v dokumentaci výrobce uvedené v článku 21, poskytnou výrobci jiný motor, a je-li to nutné, též další základní motor, který je pro danou rodinu motorů schvalovacím orgánem považován za reprezentativní.

4. Do jednoho měsíce od zahájení výroby schváleného typu motoru nebo schválené rodiny motorů předloží výrobci schvalovacímu orgánu, který danému typu motoru nebo rodině motorů udělil EU schválení typu, počáteční plán pro monitorování motorů v provozu.

Článek 21

Dokumentace výrobce

1. Žadatel předloží schvalovacímu orgánu dokumentaci výrobce, která obsahuje:

- a) informační dokument, zahrnující seznam referenčních paliv a na žádost výrobce jakýchkoli jiných specifikovaných paliv, směsí paliv nebo emulzí paliv uvedených v čl. 25 odst. 2 a jejich popis v souladu s akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 25 odst. 4 (dále jen „informační dokument“);

- b) veškeré důležité údaje, nákresy, fotografie a další informace týkající se typu motoru nebo případně základního motoru;
 - c) jakékoli dodatečné informace požadované schvalovacím orgánem v souvislosti s postupem pro podávání žádostí o EU schválení typu.
2. Výrobce může dokumentaci dodat v papírové nebo elektronické podobě, která je přijatelná pro technickou zkušebnu a schvalovací orgán.
3. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící vzory informačního dokumentu a dokumentace výrobce. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

KAPITOLA V

PROVÁDĚNÍ POSTUPŮ EU SCHVÁLENÍ TYPU

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Schvalovací orgán, který obdrží žádost, udělí EU schválení typu všem typům či rodinám motorů, které splňují:
 - a) údaje uvedené v dokumentaci výrobce a
 - b) požadavky tohoto nařízení, a zejména opatření pro shodnost výroby uvedená v článku 26.
2. Pokud motor vyhovuje požadavkům stanoveným v tomto nařízení, nesmějí schvalovací orgány podmínit EU schválení typu splněním žádných dalších požadavků na výfukové emise nesilničních mobilních strojů, v nichž je motor instalován.
3. Po uplynutí příslušného data pro EU schválení typu motorů, které je pro jednotlivé podkategorie motorů stanoveno v příloze III, neudělí schvalovací orgány EU schválení typu motorů či rodině motorů, jež nespĺňují požadavky stanovené v tomto nařízení.
4. Certifikáty EU schválení typu se číslují v souladu s harmonizovaným systémem, jež stanoví Komise.
5. Prostřednictvím systému IMI schvalovací orgán:
 - a) zpřístupní schvalovacím orgánům ostatních členských států seznam EU schválení typu, která udělil, nebo případně rozšířil, do jednoho měsíce po vydání příslušného certifikátu EU schválení typu;
 - b) neprodleně zpřístupní schvalovacím orgánům ostatních členských států seznam EU schválení typu, která odmítl udělit nebo odňal, společně s odůvodněním svých rozhodnutí;
 - c) do jednoho měsíce od obdržení žádosti od schvalovacího orgánu jiného členského státu zašle tomuto schvalovacímu orgánu kopii certifikátu EU schválení typu motoru nebo rodiny motorů, pokud takový certifikát existuje, společně se schvalovací dokumentací uvedenou v odstavci 6 pro každý typ motoru nebo rodinu motorů, které schválil nebo odmítl schválit, nebo kterým odňal EU schválení typu.
6. Schvalovací orgán zkompletuje schvalovací dokumentaci sestávající z dokumentace výrobce, ke které je připojen zkušební protokol a veškeré další dokumenty, které k dokumentaci výrobce přidaly během plnění svých funkcí technická zkušebna nebo schvalovací orgán (dále jen „schvalovací dokumentace“).

Schvalovací dokumentace zahrnuje rejstřík, ve kterém je uveden její vhodně číslovaný či značený obsah, aby bylo možno jasně identifikovat všechny stránky a formát každého dokumentu a vznikl tak záznam o navazujících krocích při provádění EU schválení typu, zejména datech revizí a aktualizací.

Schvalovací orgán zajistí, aby byly informace obsažené ve schvalovací dokumentaci dostupné po dobu alespoň 25 let od skončení platnosti příslušného EU schválení typu.

7. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící:
 - a) metodu pro založení harmonizovaného systému číslování uvedeného v odstavci 4;
 - b) vzory a strukturu dat pro výměnu údajů podle článku 5.

Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 23

Zvláštní ustanovení týkající se certifikátu EU schválení typu

1. Certifikát EU schválení typu obsahuje tyto přílohy:
 - a) schvalovací dokumentaci a
 - b) případně jména a podpisové vzory osob oprávněných podepisovat prohlášení o shodě uvedená v článku 31 a určení jejich funkce v podniku.
2. Vzor pro certifikát EU schválení typu stanoví Komise.
3. U každého schváleného typu motoru nebo rodiny motorů schvalovací orgán:
 - a) vyplní všechny příslušné části certifikátu EU schválení typu a připojí zkušební protokol;
 - b) sestaví rejstřík schvalovací dokumentace;
 - c) bez prodlení vydá vyplněný certifikát i s jeho přílohami žadateli.
4. Pokud byla pro EU schválení typu v souladu s článkem 35 stanovena omezení jeho platnosti nebo pokud byla pro typ motoru nebo rodinu motorů udělena výjimka z některých požadavků tohoto nařízení, uvedou se tato omezení nebo tyto výjimky v certifikátu EU schválení typu.
5. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící vzory certifikátu EU schválení typu podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 24

Zkoušky vyžadované pro EU schválení typu

1. Dodržení technických předpisů stanovených v tomto nařízení se prokazuje vhodnými zkouškami provedenými určenými technickými zkušebnami. Postupy měření a zkoušek a zvláštní zařízení a nástroje předepsané pro provádění těchto zkoušek jsou stanoveny v článku 25.
2. Výrobce dá schvalovacímu orgánu k dispozici tolik motorů, kolik je jich podle příslušných aktů v přenesené pravomoci k provedení požadovaných zkoušek potřeba.
3. Vyžadované zkoušky se provádějí na motorech, které jsou pro schvalovaný typ motoru nebo případně základní motor schvalované rodiny motorů reprezentativní.

Bez ohledu na první pododstavec může výrobce po dohodě se schvalovacím orgánem vybrat motor, který sice není pro schvalovaný typ motoru nebo případně základní motor schvalované rodiny motorů reprezentativní, avšak spojuje v sobě řadu vlastností, které jsou s ohledem na požadovanou úroveň výkonů nejméně příznivé. K rozhodování během výběru lze využít zkušební metody se simulací.

4. Pro provádění zkoušek pro EU schválení typu se použijí příslušné zkušební cykly stanovené v příloze IV. Zkušební cykly použitelné pro každý typ motoru, na nějž se vztahuje příslušné EU schválení typu, se uvedou v informačním dokumentu.
5. Zkouška motoru, který je reprezentativní pro typ motoru nebo případně pro základní motor rodiny motorů, nebo motoru vybraného podle odst. 3 druhého pododstavce se provede za pomoci dynamometru v rámci příslušného nesilničního zkušební cyklu v ustáleném stavu, který je stanoven v tabulkách IV-1 až IV-10 v příloze IV. Výrobce si může zvolit, zda má být tato zkouška provedena v diskretním režimu, nebo v režimu s lineárními přechody. Motor určité kategorie s proměnnými otáčkami, který je používán v provozu s konstantními otáčkami téže kategorie, není třeba zkoušet za použití příslušného zkušební cyklu v ustáleném stavu, kromě případů uvedených v odstavcích 7 a 8.
6. V případě motoru s konstantními otáčkami s regulátorem, který umožňuje nastavit alternativní otáčky, musí být požadavek uvedený v odstavci 5 splněn pro každé použitelné nastavení konstantních otáček, přičemž v informačním dokumentu se uvedou otáčky platné pro jednotlivé typy motorů.
7. V případě motoru kategorie IWP, který je určen k použití v provozu s proměnnými i konstantními otáčkami, musí být požadavky uvedené v odstavci 5 splněny zvlášť pro každý zkušební cyklus v ustáleném stavu, přičemž v informačním dokumentu se uvedou všechny zkušební cykly v ustáleném stavu, pro něž byly tyto požadavky splněny.
8. V případě motoru kategorie IWP, který je určen k použití místo motoru kategorie IWA v souladu s čl. 4 odst. 2, musí být požadavky uvedené v odstavci 5 splněny zvlášť pro každý zkušební cyklus v ustáleném stavu stanovený v tabulkách IV-5 a IV-6 přílohy IV, přičemž v informačním dokumentu se uvedou všechny zkušební cykly v ustáleném stavu, pro něž byly tyto požadavky splněny.
9. Motory s proměnnými otáčkami kategorie NRE, jejichž netto výkon je vyšší nebo roven 19 kW, ale nepřesahuje 560 kW, s výjimkou motorů, kterým bylo schválení typu uděleno podle čl. 34 odst. 5 a 6, musí kromě splnění požadavků stanovených v odstavci 5 tohoto článku projít i zkouškou na dynamometru za použití zkušební cyklu v neustáleném stavu stanoveného v tabulce IV-11 přílohy IV.
10. Motory podkategorií NRS-v-2b a NRS-v-3 s maximálními otáčkami nejvýše 3 400 otáček za minutu musí kromě splnění požadavků stanovených v odstavci 5 projít i zkouškou na dynamometru za použití zkušební cyklu v neustáleném stavu stanoveného v tabulce IV-12 přílohy IV.
11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, kterými doplní toto nařízení o podrobné technické specifikace a vlastnosti zkušebních cyklů v ustáleném a neustáleném stavu, včetně odpovídající metody pro určení nastavení zatížení a otáček motoru. Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.
12. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící jednotný formát zkušebních protokolů vyžadovaných pro udělení EU schválení typu. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 25

Provádění měření a zkoušek k udělení EU schválení typu

1. Závěrečné výsledky zkoušek emisí výfukových plynů pro motory, na které se vztahuje toto nařízení, se vypočítají upravením výsledků laboratorních zkoušek o tyto faktory:
 - a) emise plynů z klikové skříně, je-li to nezbytné podle odstavce 3 a není-li to již zahrnuto do laboratorního měření;
 - b) jakékoli nezbytné opravné faktory nezbytné podle odstavce 3, pokud motor obsahuje regenerační systém následného zpracování výfukových plynů;
 - c) pro všechny motory o faktory zhoršení odpovídající dobám životnosti emisních vlastností, jež jsou blíže upřesněny v příloze V.

2. Zkoušky typu motorů nebo rodiny motorů za účelem zjištění, zda splňují mezní hodnoty emisí stanovené v tomto nařízení, se provádějí za použití těchto referenčních paliv nebo jejich kombinací, podle okolností:

- a) motorová nafta;
- b) motorový benzin;
- c) směs motorového benzínu a oleje pro dvoudobé zážehové motory;
- d) zemní plyn / biomethan;
- e) zkapalněný ropný plyn (LPG);
- f) ethanol.

Typ motoru nebo rodina motorů musí navíc splňovat mezní hodnoty výfukových emisí stanovené v tomto nařízení ve vztahu k jakýmkoli jiným palivům, směsím paliv nebo emulzím paliv uvedeným výrobcem v žádosti o EU schválení typu a popsáním v dokumentaci výrobce.

3. Při provádění měření a zkoušek musí být splněny technické požadavky týkající se:

- a) přístroje a postupů pro provedení testu;
- b) přístroje a postupů pro měření emisí a odběr vzorků;
- c) metod vyhodnocování údajů a výpočtů;
- d) metod pro určení faktorů zhoršení;
- e) u motorů kategorií NRE, NRG, IWP, IWA, RLR, NRS, NRSh, SMB a ATS splňujících mezní hodnoty emisí etapy V, které jsou stanoveny v příloze II:
 - i) metod pro započítání emisí z klikové skříně;
 - ii) metod pro určování a započítání stálé nebo občasné regenerace systémů následného zpracování výfukových plynů;
- f) u elektronicky řízených motorů kategorií NRE, NRG, IWP, IWA, RLL a RLR splňujících mezní hodnoty emisí etapy V, které jsou stanoveny v příloze II, a využívajících elektronického řízení, které umožňuje stanovit množství i dobu vstřikování paliva, nebo využívajících elektronického řízení, které umožňuje aktivovat, deaktivovat nebo upravovat systém regulace emisí sloužící ke snižování emisí NO_x:
 - i) strategií pro regulaci emisí a musí zahrnovat dokumentaci potřebnou k doložení těchto strategií;
 - ii) opatření pro regulaci NO_x a musí zahrnovat metodu použitou k prokázání těchto kontrolních opatření;
 - iii) technických požadavků na oblasti související s příslušným nesilničním zkušebním cyklem v ustáleném stavu, v jehož rámci je kontrolována hodnota, o kterou smějí emise překročit mezní hodnoty emisí stanovené v příloze II;
 - iv) technickou zkušebnou provedeného výběru dodatečných měřících bodů z regulační oblasti během emisní zkoušky na dynamometru.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, jimiž doplní toto nařízení o:

- a) metodiku pro úpravu výsledků laboratorních zkoušek emisí, tak aby zohledňovaly faktory zhoršení uvedené v odst. 1 písm. c);
- b) technické vlastnosti referenčních paliv podle odstavce 2 a případně požadavky na popis jakýchkoli jiných specifikovaných paliv, směsí paliv nebo emulzí paliv v dokumentaci výrobce;
- c) podrobné technické požadavky a vlastnosti pro provádění měření a zkoušek uvedených v odstavci 3;

- d) metodu měření PN s ohledem na specifikace uvedené v sérii 06 předpisu EHK OSN č. 49;
- e) podrobné technické specifikace pro zkoušení dvoupalivových motorů nebo jednopalivových motorů spalujících plynná paliva uvedených v příloze II.

Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

Článek 26

Opatření pro shodnost výroby

1. Schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, přijme ve vztahu k tomuto EU schválení typu nezbytná opatření, aby v případě potřeby ve spolupráci se schvalovacími orgány ostatních členských států ověřil, zda byla přijata dostatečná opatření k zajištění shody vyráběných motorů se schváleným typem v souladu s požadavky tohoto nařízení.
2. Schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, přijme ve vztahu k tomuto EU schválení typu nezbytná opatření s cílem ověřit, zda jsou prohlášení o shodě vydaná výrobcem v souladu s článkem 31.
3. Schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, přijme ve vztahu k tomuto EU schválení typu nezbytná opatření, aby v případě potřeby ve spolupráci se schvalovacími orgány ostatních členských států ověřil, zda jsou opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku nadále dostatečná k tomu, aby se vyráběné motory nadále shodovaly se schváleným typem, a zda jsou případná prohlášení o shodě nadále v souladu s článkem 31.
4. Za účelem ověření shody motoru se schváleným typem může schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, provést jakékoli kontroly nebo zkoušky vyžadované pro udělení EU schválení typu na vzorcích odebraných v zařízeních výrobce, včetně jeho výrobních zařízení.
5. Pokud schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, zjistí, že se opatření uvedená v odstavci 1 neprovádějí, významným způsobem se odchyľují od dohodnutých opatření uvedených v odstavci 1, přestala se používat nebo již nejsou považována za dostatečná, ačkoli se ve výrobě pokračuje, buď přijme nezbytná opatření pro zajištění správného provádění postupu týkajícího se shodnosti výroby, nebo odejme EU schválení typu.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, jimiž doplní toto nařízení o podrobná opatření a postupy, které má schvalovací orgán dodržovat za účelem zajištění shody motorů ve výrobě se schváleným typem. Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

KAPITOLA VI

ZMĚNY A PLATNOST EU SCHVÁLENÍ TYPU

Článek 27

Obecná ustanovení

1. Výrobce neprodleně sdělí schvalovacímu orgánu, který udělil EU schválení typu, každou změnu údajů zaznamenaných ve schvalovací dokumentaci.

V případě takové změny uvedený schvalovací orgán určí, který z postupů stanovených v článku 28 se má použít.

V případě potřeby může schvalovací orgán po konzultaci s výrobcem rozhodnout, že je třeba udělit nové EU schválení typu.

2. Žádost o změnu EU schválení typu se podává pouze schvalovacímu orgánu, který udělil původní EU schválení typu.
3. Pokud schvalovací orgán shledá, že pro účely provedení změny je nezbytné opakovat kontroly nebo zkoušky, vyrozumí o tom výrobce.

Postupy stanovené v článku 28 se uplatní, pouze pokud na základě těchto kontrol nebo zkoušek schvalovací orgán usoudí, že požadavky na EU schválení typu jsou nadále splněny.

Článek 28

Revize a rozšíření EU schválení typu

1. Pokud se údaje zaznamenané ve schvalovací dokumentaci změnily, aniž by bylo nutné opakovat kontroly nebo zkoušky, označí se tato změna jako „revize“.

V takovém případě schvalovací orgán bez zbytečného odkladu vytvoří podle potřeby revidované stránky schvalovací dokumentace, na každé zřetelně vyznačí povahu změny, uvede rovněž datum revize a připojí revidovaný rejstřík schvalovací dokumentace. Za splnění požadavku stanoveného v tomto odstavci se považuje rovněž vydání konsolidované a aktualizované verze schvalovací dokumentace spolu s podrobným popisem změn.

2. Změna uvedená v odstavci 1 se označí jako „rozšíření“, pokud se údaje ve schvalovací dokumentaci změnily a pokud platí kterákoli z těchto podmínek:

- a) jsou požadovány další kontroly nebo zkoušky;
- b) změnily se jakékoli informace obsažené v certifikátu EU schválení typu s výjimkou jeho příloh;
- c) pro schválený typ motoru nebo rodinu motorů začal platit nový požadavek stanovený v tomto nařízení nebo v aktu v přenesené pravomoci nebo prováděcím aktu přijatém na jeho základě.

V případě rozšíření vytvoří schvalovací orgán aktualizovaný certifikát EU schválení typu označený číslem rozšíření následujícím po čísle řady dříve udělených rozšíření. V certifikátu EU schválení typu se zřetelně vyznačí důvod rozšíření a datum rozšíření.

3. Při každé změně nebo konsolidaci stránek schvalovací dokumentace se vytvoří aktualizovaná verze a odpovídajícím způsobem se upraví rejstřík schvalovací dokumentace přiložený k certifikátu EU schválení typu, aby uváděl datum posledního rozšíření nebo revize nebo datum poslední konsolidace aktualizované verze.

4. Změna EU schválení typu motoru nebo rodiny motorů se nevyžaduje, pokud nový požadavek uvedený v odst. 2 prvním pododstavci písm. c) není z technického hlediska pro tento typ motoru nebo rodinu motorů významný, co se týče jejich emisních vlastností.

Článek 29

Vydání a oznámení změn

1. V případě revize EU schválení typu vydá schvalovací orgán žadateli bez zbytečného odkladu revidované dokumenty nebo případně konsolidovanou a aktualizovanou verzi, včetně revidovaného rejstříku schvalovací dokumentace uvedeného v čl. 28 odst. 1 druhém pododstavci.

2. V případě rozšíření EU schválení typu vydá schvalovací orgán žadateli bez zbytečného odkladu aktualizovaný certifikát EU schválení typu uvedený v čl. 28 odst. 2 druhém pododstavci, včetně jeho příloh, a rejstřík schvalovací dokumentace.

3. Schvalovací orgán oznámí prostřednictvím systému IMI každou změnu učiněnou v EU schváleních typu schvalovacím orgánům ostatních členských států v souladu s čl. 22 odst. 5.

Článek 30

Platnost EU schválení typu

1. EU schválení typu se vydává s neomezenou dobou platnosti.
2. Platnost EU schválení typu motoru končí v kterémkoli z těchto případů:
 - a) pokud se pro jeho uvedení na trh stanou závaznými nové požadavky použitelné na schválený typ motoru nebo případně rodinu motorů a EU schválení typu nelze odpovídajícím způsobem rozšířit ani revidovat;
 - b) pokud je výroba schváleného typu motoru nebo rodiny motorů s konečnou platností dobrovolně ukončena;
 - c) pokud skončí doba platnosti EU schválení typu z důvodu omezení v souladu s čl. 35 odst. 3;
 - d) pokud bylo EU schválení typu odňato podle čl. 26 odst. 5, čl. 39 odst. 1 nebo čl. 40 odst. 3.
3. Pokud podmínky platnosti EU schválení typu rodiny motorů přestanou být splněny pouze ve vztahu k jednomu typu motoru v rámci rodiny motorů, pozbývá EU schválení typu vztahující se na danou rodinu motorů platnosti pouze pro tento konkrétní typ motoru.
4. Pokud je s konečnou platností ukončena výroba určitého typu motoru nebo případně rodiny motorů, oznámí to výrobce schvalovacímu orgánu, jenž udělil příslušné EU schválení typu.

Do jednoho měsíce po obdržení tohoto oznámení uvědomí schvalovací orgán, jenž danému typu motoru nebo rodině motorů udělil EU schválení typu, o této skutečnosti schvalovací orgány ostatních členských států.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, má-li EU schválení typu motoru nebo případně rodiny motorů pozbýt platnosti, oznámí to výrobce schvalovacímu orgánu, který udělil odpovídající EU schválení typu.

V takových případech schvalovací orgán, jenž udělil EU schválení typu, neprodleně sdělí schvalovacím orgánům ostatních členských států veškeré relevantní informace.

V tomto sdělení uvede zejména datum výroby a identifikační číslo posledního vyrobeného motoru.

6. Oznamovací požadavky uvedené v odstavcích 4 a 5 tohoto článku se považují za splněné, jakmile jsou příslušné informace vloženy do systému IMI.

KAPITOLA VII

PROHLÁŠENÍ O SHODĚ A OZNAČENÍ

Článek 31

Prohlášení o shodě

1. Výrobce jako držitel EU schválení typu motoru nebo rodiny motorů vydává prohlášení o shodě (dále jen „prohlášení o shodě“), jímž musí být opatřeny motory, které jsou uvedeny na trh na základě:
 - a) výjimky uvedené v čl. 34 odst. 2, 4, 5, 6, 7 nebo 8 anebo čl. 35 odst. 4; nebo
 - b) přechodného ustanovení uvedeného v čl. 58 odst. 9, 10 nebo 11.

Prohlášení o shodě uvádí zvláštní vlastnosti motoru a omezení, jež se na motor vztahují, a dodává se zdarma společně s motorem a případně doprovází nesilniční mobilní stroj, v němž je tento motor instalován. Jeho dodání nelze podmiňovat výslovnou žádostí ani poskytnutím dalších informací výrobcí. Prohlášení o shodě lze dodat i jako zabezpečený elektronický soubor.

Na žádost konečného uživatele je výrobce po dobu deseti let od data výroby motoru povinen vydat duplikát prohlášení o shodě proti zaplacení částky, která nesmí převýšit náklady na jeho vydání. Na každém duplikátu prohlášení o shodě musí být jasně uvedeno označení „duplikát“.

2. Prohlášení o shodě se vystaví v alespoň jednom z úředních jazyků orgánů Unie.

Kterýkoli členský stát může požádat výrobce, aby prohlášení o shodě bylo přeloženo do jeho úředního jazyka či jazyků.

3. Osoby oprávněné podepsat prohlášení o shodě musí patřit k organizaci výrobce a musí být řádně pověřeny vedením této organizace, aby v plném rozsahu zakládaly právní odpovědnost výrobce, pokud jde o návrh a konstrukci motoru nebo pokud jde o shodnost jeho výroby.

4. Prohlášení o shodě se vyplňuje v celém rozsahu a nesmí obsahovat žádná jiná omezení týkající se použití motoru než ta, jež jsou stanovena v tomto nařízení.

5. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící vzor prohlášení o shodě včetně prvků zabraňujících padělání a umožňujících ověření zabezpečeného elektronického souboru. Za tímto účelem stanoví prováděcí akty bezpečnostní prvky používané na ochranu prohlášení o shodě. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 32

Povinné označení motorů

1. Výrobce umístí označení na každý motor vyrobený ve shodě se schváleným typem (dále jen „povinné označení“).

2. Pokud jde o níže uvedené motory, zahrnuje povinné označení dodatečnou informaci i o tom, že se na motor vztahují příslušná výjimka nebo přechodná ustanovení:

a) motory pro vývoz do třetích zemí v souladu s čl. 34 odst. 1, které jsou vyráběny buď v Unii, nebo ve třetích zemích a následně instalovány v nesilničních mobilních strojích v Unii;

b) motory uváděné na trh v souladu s čl. 34 odst. 2, 5, 6 nebo 8;

c) motory dočasně uváděné na trh v souladu s čl. 34 odst. 4;

d) přechodné motory uváděné na trh v souladu s čl. 58 odst. 5;

e) náhradní motory uváděné na trh v souladu s čl. 34 odst. 7 nebo čl. 58 odst. 10 nebo 11.

3. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící vzor povinného označení, včetně povinných základních informací vyžadovaných v okamžiku, kdy motor opouští výrobní linku, povinných základních informací vyžadovaných před uvedením motoru na trh a případných dodatečných informací podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 33

Dočasné označení motorů

1. Výrobce umístí dočasné označení na každý motor vyrobený ve shodě se schváleným typem, který je uváděn na trh na základě výjimky stanovené v čl. 34 odst. 3.
2. Motor, který dosud není ve shodě se schváleným typem a který je dodáván výrobcí tohoto motoru, nese pouze dočasné označení.
3. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící vzor dočasných označení uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, včetně povinných základních informací, které mají tato označení uvádět. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

KAPITOLA VIII

VÝJIMKY

Článek 34

Obecné výjimky

1. S výjimkou čl. 32 odst. 2 písm. a) se toto nařízení nevztahuje na motory pro vývoz do třetích zemí.
2. S výjimkou čl. 32 odst. 2 písm. b) se toto nařízení nevztahuje na motory pro použití v ozbrojených silách.

Pro účely tohoto odstavce se za součást ozbrojených sil nepovažují požární služba, civilní obrana, síly pověřené udržováním veřejného pořádku ani záchranná služba.

3. Aniž je dotčen článek 32, může výrobce dodávat motor výrobcí původního zařízení bez systému následného zpracování výfukových plynů, pokud s tím tento výrobce původního zařízení souhlasí.
4. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 členské státy v souladu s tímto nařízením povolí dočasné uvádění motorů, které nezískaly EU schválení typu, na trh za účelem provádění provozních zkoušek.
5. Bez ohledu na čl. 18 odst. 2 a čl. 22 odst. 3 členské státy udělí EU schválení typu motorům, které splňují mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek pro motory pro zvláštní účely uvedené v příloze VI, a povolí jejich uvádění na trh, jsou-li tyto motory určeny k instalaci do nesilničního mobilního stroje, který má být používán v prostředí s nebezpečím výbuchu ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU⁽¹⁾.
6. Bez ohledu na čl. 18 odst. 2 a čl. 22 odst. 3 mohou členské státy na vyžádání udělit EU schválení typu motorům, které splňují mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek pro motory pro zvláštní účely uvedené v příloze VI, a povolit jejich uvádění na trh, jsou-li tyto motory určeny k instalaci do nesilničního mobilního stroje, který má být používán výlučně pro vypouštění a vytahování záchranných člunů provozovaných vnitrostátní záchrannou službou.
7. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 a čl. 18 odst. 2 mohou členské státy v případě motorů kategorií RLL nebo RLR a uvedených na trh Unie do 31. prosince 2011 povolit uvádění na trh náhradních motorů, pokud schvalovací orgán po přezkoumání uzná a dojde k závěru, že instalace motoru, který splňuje platné mezní hodnoty emisí uvedené v tabulkách II-7 a II-8 přílohy II, způsobí značné technické potíže. V takovém případě musí náhradní motory splňovat buď mezní hodnoty emisí, kterým by měly vyhovovat pro uvedení na trh Unie k 31. prosince 2011, nebo přísnější mezní hodnoty emisí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU ze dne 26. února 2014 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 309).

V případě motorů kategorií RLL a RLR uvedených na trh Unie po 31. prosince 2011 mohou členské státy povolit uvedení na trh náhradních motorů splňujících mezní hodnoty emisí, které motory, jež mají být nahrazeny, musely splňovat v okamžiku, kdy byly původně uvedeny na trh Unie.

8. V případě motorů kategorií RLL nebo RLR mohou členské státy povolit uvedení na trh motorů, které jsou v souladu s nejnovějšími platnými mezními hodnotami emisí podle příslušných právních předpisů platných k 5. říjnu 2016, pokud:

- a) tyto motory jsou součástí projektu, který se k 6. říjnu 2016 nachází v pokročilé fázi vývoje ve smyslu směrnice 2008/57/ES, a
- b) použití motorů splňujících platné mezní hodnoty emisí uvedené v tabulkách II.7 nebo II.8 přílohy II vyvolá nepřiměřené náklady.

Do 17. září 2017 sdělí jednotlivé členské státy Komisi seznam všech takových projektů.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, jimiž doplní toto nařízení o podrobné technické specifikace a podmínky pro:

- a) dodávání motoru výrobcem výrobcí původních zařízení bez systému následného zpracování výfukových plynů, jak je uvedeno v odstavci 3 tohoto článku;
- b) dočasné uvádění motorů, které nezískaly EU schválení typu v souladu s tímto nařízením, na trh za účelem provádění provozních zkoušek, jak je uvedeno v odstavci 4 tohoto článku;
- c) udělení EU schválení typu motorům, které splňují mezní hodnoty emisí plyných a tuhých znečišťujících látek pro motory pro zvláštní účely uvedené v příloze VI, a povolení jejich uvádění na trh, jak je uvedeno v odstavcích 5 a 6 tohoto článku.

Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

Článek 35

Výjimky pro nové technologie nebo nové koncepce

1. Výrobce může požádat o EU schválení typu pro typ motoru nebo rodinu motorů, jež obsahují nové technologie nebo nové koncepce, a v důsledku toho jsou neslučitelné s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení.

2. Schvalovací orgán udělí EU schválení typu uvedené v odstavci 1, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) žádost uvádí důvody, proč nová technologie nebo nová koncepce činí tento typ motoru nebo rodinu motorů neslučitelnými s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení;
- b) žádost popisuje dopady nových technologií nebo nových koncepcí na životní prostředí a opatření přijatá k tomu, aby byla zajištěna úroveň ochrany životního prostředí alespoň rovnocenná té, již poskytují požadavky tohoto nařízení, z nichž se požaduje výjimka;
- c) je předložen popis zkoušek i s jejich výsledky, které prokazují, že je splněna podmínka stanovená v písmeni b).

3. Udělení EU schválení typu uvedené v odstavci 1 podléhá povolení Komise.

V povolení Komise se případně uvede, zda podléhá nějakým omezením.

Povolení se vydává prostřednictvím prováděcího aktu.

4. Dokud Komise nevydá rozhodnutí o povolení podle odstavce 3, může schvalovací orgán udělit prozatímní EU schválení typu, které platí:

- a) pouze na území dotyčného členského státu;
- b) pouze pro typ motoru nebo rodinu motorů, na které se vztahuje výjimka, o niž se žádá, a
- c) nejméně 36 měsíců.

Schvalovací orgán o vydání prozatímního EU schválení typu neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím dokumentace obsahující informace uvedené v odstavci 2.

V záhlaví certifikátu EU schválení typu a v záhlaví odpovídajícího prohlášení o shodě musí být v případě prozatímního EU schválení typu jasně vyznačena skutečnost, že se jedná o prozatímní doklady s omezenou územní platností.

5. Pokud se schvalovací orgán rozhodne přijmout na svém území prozatímní EU schválení typu uvedené v odstavci 4, písemně o tom uvědomí příslušný schvalovací orgán a Komisi.

6. Pokud se Komise rozhodne příslušné povolení uvedené v odstavci 3 nevydat, schvalovací orgán ihned oznámí držiteli prozatímního EU schválení typu uvedeného v odstavci 4, že se prozatímní EU schválení typu zruší po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy je Komise odmítla.

Bez ohledu na rozhodnutí Komise odmítnout povolení uvedené v odstavci 3 mohou být motory vyrobené ve shodě s prozatímním EU schválením typu před skončením jeho platnosti uváděny na trh v kterémkoliv členském státě, jehož schvalovací orgány toto prozatímní EU schválení typu přijaly.

7. Požadavky uvedené v odst. 4 druhém pododstavci a v odstavci 5 se považují za splněné, jakmile jsou příslušné informace vloženy do systému IMI.

8. Komise může přijmout prováděcí akty udělující povolení uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2.

9. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící harmonizované vzory certifikátu EU schválení typu a prohlášení o shodě, jež jsou uvedeny v odstavci 4 tohoto článku, včetně povinných základních informací uváděných podle těchto vzorů. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 36

Pozdější úprava aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů

1. Pokud Komise povolí udělení výjimky podle článku 35, přijme ihned nezbytné kroky, aby dotčené akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty přizpůsobila technologickému vývoji.

Pokud se výjimka povolená podle článku 35 týká záležitosti, která je upravena v předpisu EHK OSN, navrhne Komise změnu uvedeného předpisu v souladu s postupem použitelným podle revidované dohody z roku 1958.

2. Po změně příslušných aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů uvedených v odstavci 1 zruší Komise veškerá omezení stanovená v rozhodnutí o povolení výjimky.

Pokud nejsou podniknuty nezbytné kroky k úpravě aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů, může Komise na žádost členského státu, který prozatímní EU schválení typu udělil, tomuto členskému státu rozhodnutím ve formě prováděcího aktu přijatého přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 povolit, aby jeho platnost prodloužil.

KAPITOLA IX

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O VÝROBĚ A OVĚŘOVÁNÍ VÝROBY

Článek 37

Povinnosti výrobců, pokud jde o podávání zpráv o výrobě

1. Výrobce předloží schvalovacímu orgánu, který udělil EU schválení typu, seznam obsahující počet motorů každého typu a podkategorie motorů vyrobených v souladu s tímto nařízením a ve shodě s příslušným EU schválením typu od podání poslední zprávy o výrobě nebo ode dne, ke kterému se požadavky tohoto nařízení staly poprvé použitelnými.

Tento seznam se předkládá:

- a) do 45 dnů po skončení každého kalendářního roku;
 - b) neprodleně po každém datu pro uvádění motorů na trh stanoveném v příloze III a
 - c) v jakékoli jiné lhůtě, kterou schvalovací orgán stanoví.
2. Seznam uvedený v odstavci 1 musí stanovit příslušnost identifikačních čísel k odpovídajícím typům motoru a případně rodinám motorů a k číslům EU schválení typu, pokud tato příslušnost nevyplývá ze systému kódování motorů.
3. V seznamu podle odstavce 1 musí být uvedeny všechny případy, v nichž výrobce přestane vyrábět schválený typ motoru nebo rodinu motorů.
4. Výrobce uschová kopii seznamu podle odstavce 1 alespoň po dobu 20 let od skončení platnosti příslušného EU schválení typu.
5. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící formát seznamu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

Článek 38

Ověřovací opatření

1. Schvalovací orgán členského státu, který udělil EU schválení typu, přijme nezbytná opatření, aby bylo, případně ve spolupráci se schvalovacími orgány ostatních členských států, zajištěno, že identifikační čísla ve vztahu k tomuto EU schválení typu jsou správně přidělena výrobcům a jimi náležitě používána dříve, než se motor, jehož typ byl schválen, uvede nebo dodá na trh.
2. Dodatečné ověření identifikačních čísel může být prováděno ve spojení s kontrolou shodnosti výroby podle článku 26.
3. K ověření identifikačních čísel poskytne výrobce nebo jeho zástupce příslušnému schvalovacímu orgánu na vyžádání a neprodleně požadované informace o zákaznicích výrobce, jakož i identifikační čísla motorů, které byly hlášeny jako vyrobené ve shodě s článkem 37. Pokud se motory zpřístupní výrobci původního zařízení, žádné další informace se po výrobci nepožadují.
4. Není-li výrobce schopen na žádost schvalovacího orgánu prokázat splnění požadavků na povinné označení, může schvalovací orgán odejmout EU schválení typu udělené pro daný typ motoru nebo rodinu motorů. Schvalovací orgány členských států se v souladu s čl. 22 odst. 5 do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odňatém EU schválení typu s uvedením důvodů odnětí.

KAPITOLA X

OCHRANNÁ USTANOVENÍ

Článek 39

Motory, jež se neshodují se schváleným typem

1. Jestliže se motory opatřené povinným označením a případně vybavené prohlášením o shodě neshodují se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů, přijme schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, nezbytná opatření k zajištění toho, aby vyráběné motory byly uvedeny ve shodu se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů. Tato opatření mohou zahrnovat odnětí EU schválení typu, jsou-li nápravná opatření výrobce nedostatečná.

Příslušný schvalovací orgán informuje o přijatých opatřeních schvalovací orgány ostatních členských států.

2. Pro účely odstavce 1 se odchylky od údajů uvedených v certifikátu EU schválení typu nebo ve schvalovací dokumentaci, které nebyly povoleny v souladu kapitolou VI, považují za nedodržení shody se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů.

3. Pokud některý schvalovací orgán zjistí, že motory vybavené prohlášením o shodě, pokud je nutné, nebo opatřené značkou schválení typu vydanými v jiném členském státě nejsou ve shodě se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů, může požádat schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, aby ověřil, zda jsou vyráběné motory i nadále ve shodě se schváleným typem motoru nebo rodinou motorů. Po obdržení takové žádosti přijme schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, co nejdříve a nejpozději tři měsíce ode dne podání žádosti opatření uvedená v odstavci 1.

4. Schvalovací orgány se v souladu s čl. 22 odst. 5 do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odňatém EU schválení typu s uvedením důvodů odnětí.

5. Pokud schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, popírá existenci neshody, jež mu byla oznámena, usilují dotčené členské státy o urovnání sporu.

Schvalovací orgán průběžně informuje Komisi a Komise v případě potřeby uspořádá vhodná jednání s cílem dosáhnout urovnání sporu.

Článek 40

Stažení motorů

1. Pokud je výrobce, kterému bylo uděleno EU schválení typu, povinen na základě čl. 20 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008 stáhnout motory, které již byly uvedeny na trh, bez ohledu na to, zda jsou instalovány v nesilničních mobilních strojích, protože tyto motory představují závažné riziko pro ochranu životního prostředí nebo veřejné zdraví,

a) neprodleně o tom uvědomí schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, a

b) navrhne tomuto schvalovacímu orgánu soubor vhodných nápravných opatření, jejichž prostřednictvím toto závažné riziko odstraní.

2. Schvalovací orgán neprodleně sdělí navržená nápravná opatření schvalovacím orgánům ostatních členských států a Komisi.

Schvalovací orgány zajistí, aby tato nápravná opatření byla v jejich členských státech účinně provedena.

3. Pokud některý schvalovací orgán považuje nápravná opatření za nedostatečná nebo se domnívá, že nebyla provedena dostatečně rychle, neprodleně o tom uvědomí schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu.

Pokud výrobce následně nenavrhne a neprovede účinná nápravná opatření, přijme schvalovací orgán, který udělil EU schválení typu, veškerá potřebná ochranná opatření, včetně odnětí EU schválení typu.

Odnětí EU schválení typu schvalovací orgán do jednoho měsíce oznámí doporučeným dopisem nebo rovnocennými elektronickými prostředky výrobcí, schvalovacím orgánům ostatních členských států a Komisi.

Článek 41

Oznámení rozhodnutí a dostupných prostředků právní nápravy

1. V rozhodnutích následujících druhů nebo rozhodnutích vydaných za následujícími účely musí být uvedeny důvody, na nichž jsou založena:

- a) rozhodnutí přijatá podle tohoto nařízení;
- b) rozhodnutí o odmítnutí nebo odnětí EU schválení typu;
- c) rozhodnutí o stažení motoru z trhu, nebo
- d) rozhodnutí o zákazu, omezení nebo zabránění uvedení motoru na trh; nebo
- e) rozhodnutí o zákazu, omezení nebo zabránění uvedení na trh nesilničního mobilního stroje, v němž je instalován motor spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Schvalovací orgány oznámí dotčené straně:

- a) jakékoli rozhodnutí uvedené v odstavci 1;
- b) prostředky právní nápravy, které má podle platného práva dotyčného členského státu k dispozici, a lhůty pro jejich uplatnění.

KAPITOLA XI

MEZINÁRODNÍ PŘEDPISY A POSKYTOVÁNÍ TECHNICKÝCH INFORMACÍ

Článek 42

Přijímání rovnocenných schválení typu motorů

1. Unie může v rámci svých mnohostranných nebo dvoustranných dohod se třetími zeměmi uznat rovnocennost mezi podmínkami a ustanoveními pro EU schvalování typu motorů, které obsahuje toto nařízení, a postupy stanovenými mezinárodními předpisy nebo předpisy třetích zemí.

2. Udělená schválení typu a povinná označení, jež jsou ve shodě s předpisy EHK OSN či jejich změnami, pro něž Unie hlasovala nebo k nimž Unie přistoupila a jež jsou uvedeny v aktech v přenesené pravomoci zmíněných v odst. 4 prvním pododstavci písm. a), jsou uznávána za rovnocenná uděleným EU schválením typu a povinnému označení podle tohoto nařízení.

3. EU schválení typu udělená na základě aktů Unie uvedených v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odst. 4 prvním pododstavci písm. b) jsou uznávána za rovnocenná EU schválením typu uděleným v souladu s tímto nařízením.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, jimiž doplní toto nařízení o:

- a) seznam předpisů EHK OSN nebo jejich změn, včetně veškerých požadavků v nich uvedených souvisejících s jejich uplatňováním, pro něž Unie hlasovala nebo k nimž Unie přistoupila a jež mají být uplatňovány na EU schválení typů motoru a rodin motorů určených k instalaci v nesilničních mobilních strojích;
- b) seznam aktů Unie, podle nichž jsou udělována EU schválení typu, včetně veškerých požadavků v nich uvedených, které souvisejí s jejich uplatňováním.

Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

Článek 43

Informace a pokyny určené pro výrobce původních zařízení a konečné uživatele

1. Výrobce nesmí poskytnout výrobcům původních zařízení a konečným uživatelům technické informace týkající se údajů stanovených v tomto nařízení, jež se odchyľují od údajů schválených schvalovacím orgánem.
2. Výrobce zpřístupní výrobcům původních zařízení veškeré příslušné informace a pokyny, které jsou potřebné ke správné instalaci motoru do příslušného nesilničního mobilního stroje, včetně popisu všech zvláštních podmínek nebo omezení spojených s instalací motoru nebo jeho používáním.
3. Výrobce zpřístupní výrobcům původních zařízení veškeré příslušné informace a nezbytné pokyny určené pro konečné uživatele, včetně popisu zvláštních podmínek nebo omezení spojených s používáním motoru.
4. Výrobci zpřístupní výrobcům původních zařízení hodnotu emisí oxidu uhličitého (CO₂), která byla zjištěna v rámci postupu EU schválení typu, a poučí výrobce původních zařízení, aby sdělil tuto informaci, spolu s vysvětlujícími informacemi o zkušebních podmínkách, konečnému uživateli nesilničního mobilního stroje, do něhož má být motor instalován.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, jimiž doplní toto nařízení o podrobnosti o informacích a pokynech, na něž se odkazuje v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku. Tyto akty v přenesené pravomoci přijme do 31. prosince 2016.

Článek 44

Výměna údajů a informací prostřednictvím systému IMI

1. Výměna údajů a informací týkajících se EU schválení typu mezi vnitrostátními orgány nebo mezi vnitrostátními orgány a Komisí v rámci tohoto nařízení probíhá v elektronickém formátu prostřednictvím systému IMI.
2. Veškeré relevantní informace týkající se EU schválení typu udělených v souladu s tímto nařízením se centrálně shromažďují a zpřístupňují vnitrostátním orgánům a Komisi prostřednictvím systému IMI.
3. Komise zajistí, aby systém pro výměnu informací o vnitřním trhu rovněž:
 - a) umožňoval výměnu údajů a informací mezi výrobcí nebo technickými zkušebnami na jedné straně a vnitrostátními orgány či Komisí na straně druhé;
 - b) poskytoval veřejný přístup k některým údajům a informacím, jež se vztahují k výsledkům schvalování typu a výsledkům sledování motorů v provozu;
 - c) po dohodě s dotčenými členskými státy, a pokud to je vhodné a technicky a ekonomicky proveditelné, zahrnoval zařízení pro automatický přenos údajů mezi existujícími databázemi členských států a systémem IMI.
4. Využití systému IMI podle odstavce 3 je dobrovolné.
5. Komise může přijmout prováděcí akty stanovící podrobné technické požadavky a postupy, které jsou nezbytné k propojení systému IMI s existujícími databázemi členských států uvedenými v odst. 3 písm. c) tohoto článku. Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 56 odst. 2 do 31. prosince 2016.

KAPITOLA XII

URČENÍ A OZNÁMENÍ TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN

Článek 45

Požadavky na technické zkušebny

1. Technickou zkušebnu určí schvalovací orgán v souladu s článkem 47; technická zkušebna musí splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 9 tohoto článku.
2. Technická zkušebna se zřizuje podle vnitrostátního práva členského státu a má právní subjektivitu.
3. Technická zkušebna musí být třetí stranou nezávislou na postupech navrhování, výroby, dodávání nebo údržby motorů, které posuzuje.

Lze mít za to, že subjekt, který je součástí hospodářského sdružení nebo profesního svazu zastupujícího podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, montáži, instalaci, používání nebo údržbě motorů, které tento subjekt posuzuje, zkouší nebo u nichž provádí kontroly, vyhovuje požadavkům prvního pododstavce, pokud se prokáže jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.

4. Technická zkušebna, včetně svého nejvyššího vedení a pracovníků odpovědných za provádění kategorií činností, pro které byla určena podle čl. 47 odst. 1, nesmí být konstruktérem, výrobcem, dodavatelem, osobou provádějící instalaci ani servisní osobou motorů, které posuzuje, ani nesmí zastupovat strany účastnící se těchto činností. Tímto omezením není vyloučeno používání posuzovaných motorů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, které jsou nezbytné pro činnost technické zkušebny, ani používání takových motorů k osobním účelům.

Technická zkušebna zajistí, aby činnosti jejích dceřiných společností nebo subdodavatelů neohrozily její důvěrnost, objektivitu a nestrannost ve vztahu k těm kategoriím činností, pro které byla určena.

5. Technická zkušebna provádí kategorie činností, pro které byla určena, na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti a její zaměstnanci nesmějí být vystaveni žádným tlakům ani pobídkám, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činností posuzování, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
6. Technická zkušebna musí prokázat svému určujícímu schvalovacímu orgánu, že je schopna provádět všechny kategorie činností, pro které si přeje být určena v souladu s čl. 47 odst. 1, tím, že zajistí, aby měla:
 - a) pracovníky s odpovídající kvalifikací a specifickými technickými znalostmi a odborným vzděláním a dostatečnými a relevantními zkušenostmi potřebnými k plnění tohoto úkolu;
 - b) popisy postupů týkajících se kategorií činností, pro něž si přeje být určena, zajišťující transparentnost a opakovatelnost těchto postupů;
 - c) postupy pro provádění kategorií činností, pro něž si přeje být určena, řádně zohledňující míru složitosti technologie daného motoru, jakož i to, zda je motor vyráběn podle hromadného, nebo sériového výrobního procesu, a
 - d) prostředky nezbytné k tomu, aby mohla náležitě plnit úkoly spojené s kategoriemi činností, pro něž si přeje být určena, a aby měla přístup k veškerému potřebnému vybavení nebo zařízení.
7. Technická zkušebna, včetně jejího nejvyššího vedení a pracovníků, kteří provádějí posuzování, musí být nestranná a nesmí vykonávat žádnou činnost, která by mohla ohrozit její nezávislý úsudek a poctivost ve vztahu ke kategoriím činností, pro něž je určena.

8. Technická zkušebna uzavře pojištění odpovědnosti za škodu z jejich činností, pokud tuto odpovědnost v souladu s vnitrostátním právem nepřevzal členský stát nebo pokud není za posuzování přímo odpovědný sám členský stát.

9. Pracovníci technické zkušebny jsou povinni zachovávat služební tajemství, pokud jde o veškeré informace, které získali při plnění svých povinností podle tohoto nařízení nebo podle jakéhokoli vnitrostátního právního předpisu, kterým se toto nařízení provádí.

Pracovníci technické zkušebny nejsou vázáni povinnostmi uvedenou v prvním pododstavci, pokud jde o sdílení informací s určujícím schvalovacím orgánem, nebo pokud toto sdílení vyžaduje právo Unie nebo vnitrostátní právo.

Důvěrné obchodní informace musí být chráněny.

Článek 46

Dceřiné společnosti technických zkušeben a zadávání subdodávek

1. Technická zkušebna může zadat konkrétní úkoly spojené s kategoriemi činností, pro které byla určena v souladu s čl. 47 odst. 1, subdodavateli nebo dceřiné společnosti pouze se souhlasem určujícího schvalovacího orgánu.

V takových případech technická zkušebna zajistí, aby subdodavatel nebo dceřiná společnost splnili požadavky stanovené v článku 45, a informuje o tom určující schvalovací orgán.

2. Technická zkušebna nese plnou odpovědnost za úkoly provedené kterýmkoli z jejich subdodavatelů nebo dceřiných společností bez ohledu na to, kde jsou usazeni.

3. Technická zkušebna uchovává pro potřebu určujícího schvalovacího orgánu relevantní doklady týkající se posouzení kvalifikací subdodavatele nebo dceřiné společnosti a úkolů, které vykonávají.

Článek 47

Určení technických zkušeben

1. Schvalovací orgány určí technické zkušebny ve vztahu k jedné nebo více z těchto kategorií činností, podle jejich oblasti působnosti:

- a) kategorie A: provádění zkoušek uvedených v tomto nařízení ve vlastních zařízeních;
- b) kategorie B: dohled nad zkouškami uvedenými v tomto nařízení prováděnými v zařízeních výrobce nebo třetí osoby;
- c) kategorie C: pravidelné hodnocení a sledování postupů výrobce pro zajištění shodnosti výroby;
- d) kategorie D: provádění zkoušek či kontrol pro zajištění shodnosti výroby nebo dohled nad nimi.

2. Jako technická zkušebna pro jednu nebo více kategorií činností uvedených v odstavci 1 může působit schvalovací orgán.

3. Technické zkušebny ze třetí země jiné než zkušebny určené v souladu s tímto článkem mohou být oznámeny pro účely článku 50, pokud toto uznání technických zkušeben stanoví dvoustranná dohoda uzavřená mezi Uníí a dotýčnou třetí zemí.

Technická zkušebna zřízená podle vnitrostátního práva členského státu v souladu s čl. 45 odst. 2 však může zřizovat dceřiné společnosti ve třetích zemích, pokud jsou jí přímo řízeny a ovládány.

Článek 48

Výkonnosti normy a postupy pro posuzování technických zkušeben

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 55, kterými toto nařízení doplní o:

- a) normy, které musí technické zkušebny splňovat, a
- b) postup pro posouzení technických zkušeben, včetně související zprávy, v souladu s článkem 49.

Článek 49

Posouzení kvalifikace technických zkušeben

1. Určující schvalovací orgán vypracuje hodnotící zprávu prokazující, že technická zkušebna, jež si přeje být určena, byla posouzena z hlediska dodržování tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě. Hodnotící zpráva může zahrnovat osvědčení o akreditaci vydané vnitrostátním akreditačním orgánem a potvrzující, že technická zkušebna splňuje požadavky tohoto nařízení.

Hodnocení, na němž je založena hodnotící zpráva, se provádí v souladu s ustanoveními aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 48.

2. Určující schvalovací orgán přezkoumá hodnotící zprávu nejméně každé tři roky.
3. Určující schvalovací orgán zašle hodnotící zprávu na požádání Komisi. V takových případech, pokud není hodnocení založeno na osvědčení o akreditaci vydaném vnitrostátním akreditačním orgánem, předloží určující schvalovací orgán Komisi listinné důkazy dokládající:
 - a) způsobilost technické zkušebny;
 - b) zavedení opatření, která zajišťují, že je technická zkušebna pravidelně kontrolována určujícím schvalovacím orgánem, a
 - c) skutečnost, že technická zkušebna splňuje požadavky tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě.
4. Schvalovací orgán, který si přeje působit jako technická zkušebna v souladu s čl. 47 odst. 2, zdokumentuje shodu prostřednictvím posouzení, jež provádějí inspektoři nezávislí na činnosti, jež se posuzuje. Tito inspektoři mohou být z téže organizace za předpokladu, že jsou řízeni nezávisle na pracovnících provádějících posuzovanou činnost.

Článek 50

Postupy pro oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi tyto informace o jednotlivých technických zkušebnách, které určily:
 - a) název technické zkušebny;

- b) adresu, včetně elektronické adresy;
 - c) odpovědné osoby;
 - d) kategorii činností a
 - e) veškeré změny související s určením podle článku 47.
2. Technická zkušebna může provádět činnosti uvedené v čl. 47 odst. 1 jménem určujícího schvalovacího orgánu pouze tehdy, pokud byla předem oznámena Komisi v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
3. Táž technická zkušebna může být určena několika určujícími schvalovacími orgány a oznámena členskými státy těchto schvalovacích orgánů bez ohledu na kategorii nebo kategorie činností, jež má vykonávat v souladu s čl. 47 odst. 1.
4. Pokud je třeba při použití aktu v přenesené pravomoci určit zvláštní organizaci nebo způsobilý subjekt vykonávající činnost, jež není zahrnuta v čl. 47 odst. 1, oznámí je dotčené členské státy Komisi v souladu s tímto článkem.
5. Komise na svých internetových stránkách zveřejní seznam technických zkušeben oznámených v souladu s tímto článkem a podrobné údaje o nich.

Článek 51

Změny týkající se určení

1. Pokud určující schvalovací orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že jím určená technická zkušebna již nespĺňuje požadavky stanovené v tomto nařízení nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně zruší dané určení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné.

Členský stát, který oznámil Komisi tuto technickou zkušebnu v souladu s čl. 50 odst. 1, Komisi neprodleně informuje o každém takovém omezení, pozastavení nebo zrušení.

Komise odpovídajícím způsobem upraví informace zveřejněné podle čl. 50 odst. 5.

2. V případě omezení, pozastavení nebo zrušení určení uvedeného v odstavci 1 nebo v případě, že technická zkušebna ukončila svou činnost, učiní určující schvalovací orgán příslušné kroky a zajistí, aby byly spisy této technické zkušebny buď zpracovány jinou technickou zkušebnou, nebo na vyžádání zpřístupněny určujícímu schvalovacímu orgánu nebo orgánům pro dozor nad trhem.

Článek 52

Zpochybnění způsobilosti technických zkušeben

1. Komise prošetří všechny případy, v nichž má nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti technické zkušebny nebo o tom, zda technická zkušebna nadále splňuje požadavky a povinnosti, které se na ni vztahují.

2. Členský stát určujícího schvalovacího orgánu poskytne Komisi na vyžádání veškeré informace týkající se důvodů pro určení dotčené technické zkušebny nebo zachování platnosti tohoto určení.

3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.

4. Pokud Komise zjistí, že technická zkušebna nespĺňuje nebo přestala splňovat požadavky na své určení, informuje o tom členský stát určujícího schvalovacího orgánu s cílem přijmout ve spolupráci s tímto členským státem nezbytná nápravná opatření a požádá tento členský stát, aby tato nápravná opatření včetně případného zrušení určení přijal.

Článek 53

Provozní povinnosti technických zkušeben

1. Technické zkušebny vykonávají kategorie činností, pro které byly určeny, jménem určujícího schvalovacího orgánu a v souladu s hodnotícími a zkušebními postupy stanovenými v tomto nařízení a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na jeho základě.

Technické zkušebny dohlížejí na provádění zkoušek potřebných k EU schválení typu nebo kontrol uvedených v tomto nařízení nebo v některém z aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů přijatých na jeho základě nebo tyto činnosti samy vykonávají, ledaže jsou povoleny alternativní postupy.

Technické zkušebny nesmějí provádět zkoušky, posouzení ani kontroly, pro něž nejsou řádně určeny.

2. Technické zkušebny vždy:

- a) umožní svému určujícímu schvalovacímu orgánu, aby je pozoroval při jejich posuzování, pokud to daný orgán uzná za vhodné, a
- b) aniž jsou dotčeny čl. 45 odst. 9 a článek 54, poskytnou svému určujícímu schvalovacímu orgánu veškeré požadované informace o kategoriích činností, které vykonávají a které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

3. Pokud technická zkušebna zjistí, že výrobce nespĺňuje požadavky stanovené tímto nařízením, podá o tom zprávu určujícímu schvalovacímu orgánu, který pak požádá výrobce, aby přijal vhodná nápravná opatření.

Určující schvalovací orgán nevydává certifikát EU schválení typu, dokud výrobce nepřijme vhodná nápravná opatření, která tento schvalovací orgán uzná za vyhovující.

4. Pokud technická zkušebna, jež jedná jménem určujícího schvalovacího orgánu, v průběhu monitorování shodnosti výroby po vydání certifikátu EU schválení typu zjistí, že určitý typ motoru nebo rodina motorů již nejsou v souladu s tímto nařízením, podá o tom zprávu svému určujícímu schvalovacímu orgánu.

Schvalovací orgán přijme vhodná opatření podle článku 26.

Článek 54

Informační povinnosti technických zkušeben

1. Technické zkušebny informují určující schvalovací orgán o veškerých:

- a) případech neshody, které mohou vyžadovat odmítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí EU schválení typu;
- b) okolnostech majících vliv na rozsah a podmínky jejich určení;
- c) žádostech o informace od orgánů pro dozor nad trhem, jež se týkají jejich činností.

2. Na žádost svého určujícího schvalovacího orgánu poskytnou technické zkušebny informace o činnostech, které vykonávají v mezích svého určení, a o jakékoli další vykonávané činnosti, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

KAPITOLA XIII

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 55

Výkon přenesené působnosti

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 11, čl. 25 odst. 4, čl. 26 odst. 6, čl. 34 odst. 9, čl. 42 odst. 4, čl. 43 odst. 5 a článku 48 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 6. října 2016.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 11, čl. 25 odst. 4, čl. 26 odst. 6, čl. 34 odst. 9, čl. 42 odst. 4, čl. 43 odst. 5 a článku 48 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 11, čl. 25 odst. 4, čl. 26 odst. 6, čl. 34 odst. 9, čl. 42 odst. 4, čl. 43 odst. 5 a článku 48 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 56

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen „Technický výbor – motorová vozidla“, zřízený čl. 40 odst. 1 směrnice 2007/46/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA XIV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 57

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě hospodářskými subjekty nebo výrobci původních zařízení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 7. října 2018 a neprodleně ji informují o jakýchkoli jejich případných změnách.

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly tyto sankce uplatňovány.

2. K porušením nařízení, na které se vztahují sankce, náleží:
- a) nepravdivá prohlášení, zvláště pak učiněná v průběhu postupů EU schvalování typu, postupů vedoucích ke stažení nebo postupů týkajících se výjimek;
 - b) padělání výsledků zkoušek ve vztahu k EU schválení typu nebo sledování motorů v provozu;
 - c) neposkytnutí údajů nebo technických specifikací, které by mohly vést ke stažení motorů nebo k odmítnutí udělení nebo k odnětí EU schválení typu;
 - d) používání odpojovacích strategií;
 - e) odmítnutí zpřístupnit informace;
 - f) uvedení motorů, které podléhají EU schválení typu, na trh bez EU schválení typu, nebo padělání dokumentů nebo povinných označení prováděné s tímto úmyslem;
 - g) uvedení přechodných motorů a nesilničních mobilních strojů, v nichž jsou takové motory instalovány, na trh v rozporu s ustanoveními o výjimkách;
 - h) porušování omezení stanovených v čl. 35 odst. 3 a 4;
 - i) uvedení na trh motoru upraveného takovým způsobem, že již není ve shodě se specifikacemi svého EU schválení typu;
 - j) instalování motoru do nesilničního mobilního stroje k jinému použití, než je výlučné použití stanovené v článku 4;
 - k) uvedení motoru pro zvláštní účely podle čl. 34 odst. 5 nebo 6 na trh za účelem jeho použití v jiném nesilničním mobilním stroji, než jaký stanoví uvedené odstavce;
 - l) uvedení motoru podle čl. 34 odst. 7 nebo 8 a čl. 58 odst. 9, 10 nebo 11 na trh za účelem jeho použití v jiném stroji, než jaký stanoví uvedená ustanovení;
 - m) uvedení na trh nesilničního mobilního stroje, v němž jsou instalovány motory podléhající EU schválení typu podle tohoto nařízení, bez takového schválení;
 - n) uvedení na trh nesilničního mobilního stroje, který porušuje některé z omezení ohledně nesilničních mobilních strojů stanovených v čl. 34 odst. 8.

Článek 58

Přechodná ustanovení

1. Aniž jsou dotčeny kapitoly II a III, nedotýká se toto nařízení platnosti žádného EU schválení typu nebo výjimky před daty pro uvádění motorů na trh stanovenými v příloze III.
2. Schvalovací orgány mohou, v souladu s příslušnými právními předpisy platnými ke dni 5. října 2016, nadále udělovat EU schválení typu až do povinných dat pro EU schválení typu motorů stanovených v příloze III a nadále udělovat výjimky podle uvedených právních předpisů až do povinných dat pro EU schválení typu motorů stanovených v příloze III.

Členské státy mohou, v souladu s příslušnými právními předpisy platnými ke dni 5. října 2016, nadále povolovat uvádění motorů na trh až do povinných dat pro EU schválení typu motorů stanovených v příloze III.

3. Odchylně od tohoto nařízení mohou být motory, které získaly EU schválení typu podle příslušných právních předpisů platných ke dni 5. října 2016 nebo které splňují požadavky stanovené Ústřední komisí pro plavbu na Rýně (CCNR) a schválené v rámci Revidované úmluvy o plavbě na Rýně jako II. etapa CCNR, i nadále uváděny na trh, a to až do dat pro uvádění motorů na trh stanovených v příloze III.

Vnitrostátní orgány nesmějí v takovém případě zakazovat, omezovat ani bránit uvádění na trh motorů, které vyhovují schválenému typu.

4. Motory, které ke dni 5. října 2016 nespádaly do oblasti působnosti směrnice 97/68/ES, mohou být i nadále uváděny na trh na základě případných platných vnitrostátních právních předpisů, a to až do dat pro uvádění motorů na trh stanovených v příloze III.

5. Aniž jsou dotčeny čl. 5 odst. 3, čl. 18 odst. 2 a případně směrnice 2008/57/ES a nařízení Komise (EU) č. 1302/2014⁽¹⁾, mohou být přechodné motory a případně nesilniční mobilní stroje, ve kterých jsou tyto přechodné motory nainstalovány, během přechodného období i nadále uváděny na trh, má-li stroj, ve kterém je přechodný motor nainstalován, datum výroby nejvýše osmnáct měsíců po začátku přechodného období.

U motorů kategorie NRE povolí členské státy výrobcům původních zařízení, jejichž celkový roční objem výroby je menší než 100 kusů nesilničních mobilních strojů vybavených spalovacími motory, prodloužení přechodného období a osmnáctiměsíčního období uvedeného v prvním pododstavci o dalších dvanáct měsíců. Pro účely výpočtu uvedeného celkového ročního objemu výroby se všichni výrobci původních zařízení, které ovládá táž fyzická či právnická osoba, považují za jednoho výrobce původních zařízení.

V případě motorů kategorie NRE používaných v pojízdých jeřábech se přechodné období a osmnáctiměsíční období podle prvního pododstavce prodlužují o dvanáct měsíců.

V případě motorů kategorie NRS s výkonem motoru nižším než 19 kW používaných ve sněhometech se přechodné období a osmnáctiměsíční období podle prvního pododstavce prodlužují o 24 měsíců.

6. S výhradou odstavce 5 tohoto článku musí přechodné motory splňovat alespoň jeden z těchto požadavků:

- a) být ve shodě s typy motoru nebo rodinami motorů, jejichž EU schválení typu již není platné podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a na něž se ke dni výroby příslušných motorů vztahuje platné EU schválení typu, které je ve shodě s nejnovějšími platnými mezními hodnotami emisí stanovenými v příslušných právních předpisech platných ke dni 5. října 2016;
- b) spadat do pásma výkonu, které nepodléhá schválení typu pro emise znečišťujících látek na úrovni Unie ke dni 5. října 2016, nebo
- c) používat se nebo být určeny k použití v zařízení, které ke dni 5. října 2016 nepodléhá schválení typu pro emise znečišťujících látek na úrovni Unie.

7. Období pro uvedení přechodných motorů na trh se omezuje na:

- a) 24 měsíce od příslušného data pro uvádění motorů na trh stanoveného v příloze III, v případě uvedeném v odst. 5 prvním pododstavci;
- b) 36 měsíců od příslušného data pro uvádění motorů na trh stanoveného v příloze III, v případě uvedeném v odst. 5 druhém a třetím pododstavci;
- c) 48 měsíců od příslušného data pro uvádění motorů na trh stanoveného v příloze III, v případě uvedeném v odst. 5 čtvrtém pododstavci.

8. Výrobci zajistí, aby přechodné motory uvedené na trh během přechodného období byly v souladu s označením uvedeným v čl. 32 odst. 2 písm. d).

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1302/2014 ze dne 18. listopadu 2014 o technické specifikaci pro interoperabilitu subsystému kolejová vozidla – lokomotivy a kolejová vozidla pro přepravu osob železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 356, 12.12.2014, s. 228).

9. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3, čl. 18 odst. 2 a článek 22 mohou na období nepřesahující 17. září 2026 členské státy povolit uvádění na trh motorů kategorie RLL s maximálním netto výkonem motoru vyšším než 2 000 kW, které nespĺňují mezní hodnoty emisí uvedené v příloze II, za účelem instalování v lokomotivách, které jezdí pouze na technicky izolované železniční síti s rozchodem koleje 1 520 mm. Během tohoto období musí motory uvedené na trh vyhovovat alespoň těm mezním hodnotám emisí, které musely motory splňovat pro uvedení na trh ke dni 31. prosince 2011. Schvalovací orgány členských států udělí těmto motorům EU schválení typu a povolí jejich uvedení na trh.

10. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 a čl. 18 odst. 2 povolí členské státy uvádění náhradních motorů na trh po dobu nejdéle patnácti let od příslušných dat pro uvádění motorů etapy V na trh stanovených v příloze III, pokud tyto motory patří do kategorie ekvivalentní kategorii NRS o referenčním výkonu nejméně 19 kW nebo do kategorie ekvivalentní kategorii NRG, pokud náhradní motor a původní motor patří do kategorie motorů nebo rozsahu výkonu, které nepodléhaly schválení typu na úrovni Unie ke dni 31. prosince 2016.

11. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 a čl. 18 odst. 2 povolí členské státy uvádění náhradních motorů na trh po dobu nejdéle dvaceti let od příslušných dat pro uvádění motorů etapy V na trh stanovených v příloze III, pokud tyto motory:

- a) patří do kategorie NRE o referenčním výkonu nejméně 19 kW a nejvýše 560 kW a splňují požadavky v rámci emisní etapy, která vypršela nejdéle dvacet let před uvedením těchto motorů na trh, přičemž dané požadavky musí být alespoň tak přísné jako mezní hodnoty emisí, které musel splňovat nahrazovaný motor v době, kdy byl původně uveden na trh;
- b) patří do kategorie ekvivalentní kategorii NRE o referenčním výkonu vyšším než 560 kW, pokud náhradní motor a původní motor patří do kategorie motorů nebo rozsahu výkonu, které nepodléhaly schválení typu na úrovni Unie ke dni 31. prosince 2016.

12. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat toto nařízení po dobu končící nejpozději 17. září 2026 na motory instalované ve strojích na sklízění bavlny.

13. Výrobci zajistí, aby náhradní motory byly v souladu s označením uvedeným v čl. 32 odst. 2 písm. e).

Článek 59

Podávání zpráv

1. Do 31. prosince 2021 informují členské státy Komisi o používání postupů EU schválení typu stanovených v tomto nařízení.
2. Do 31. prosince 2022 předloží Komise na základě informací poskytnutých podle odstavce 1 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

Článek 60

Přezkum

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2018 zprávu o posouzení možnosti stanovit harmonizovaná opatření pro instalaci dodatečně instalovaných zařízení na kontrolu emisí v motorech nesilničních mobilních strojů, které již byly uvedeny na trh Unie. Tato zpráva se bude rovněž zabývat technickými opatřeními a finančními pobídkovými režimy jako prostředky, jak pomoci členským státům dosáhnout souladu s právem Unie v oblasti kvality ovzduší, tím, že vyhodnotí možná opatření proti znečišťování ovzduší v hustě obydlených oblastech, s řádným ohledem na pravidla Unie pro státní podporu.
2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2020 zprávu o
 - a) posouzení dalšího potenciálu snižování emisí znečišťujících látek na základě dostupných technologií a analýzy nákladů a přínosů.

Zejména pro motory kategorií IWP a IWA posouzení technologické a ekonomické proveditelnosti:

- i) dalšího snížení mezních hodnot emisí tuhých znečišťujících látek (PN) a NO_x;
 - ii) dalšího snížení hodnoty faktoru A pro motory částečně nebo výhradně spalující plynná paliva v rámci klimaticky neutrálního provozu ve srovnání s motory poháněnými motorovou naftou a
 - iii) doplnění mezních hodnot tuhých znečišťujících látek do kategorií motorů, pro které nebyla stanovena hodnota v příloze II;
- b) určení potenciálně významných typů znečišťujících látek, které nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení.

3. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2025 zprávu o využití ustanovení o výjimkách uvedených v čl. 34 odst. 4 a 5 a sledování výsledků emisních zkoušek stanovených v článku 19, jakož i závěrů vyplývajících z těchto zkoušek.

Zpráva kromě toho vyhodnotí zkoušky vyžadované pro EU schválení typu podle článků 24 a 25 a zaměří se zejména na rozsah, v jakém tyto zkoušky odpovídají skutečným provozním podmínkám motorů; rovněž vyhodnotí proveditelnost zavedení zkoušek pro emise tuhých znečišťujících látek v rámci zkoušek v provozu podle článku 19.

4. Zprávy podle odstavců 2 a 3:

- a) vycházejí z konzultací relevantních zúčastněných stran;
- b) zohledňují existující související unijní a mezinárodní normy a
- c) jsou případně provázeny legislativními návrhy.

Článek 61

Změna směrnice 97/68/ES

Směrnice 97/68/ES se mění takto:

1) V čl. 9 odst. 4a se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Členské státy mohou odchýlně od prvního pododstavce povolit na žádost výrobce původního zařízení uvedení na trh motorů, které splňují mezní hodnoty emisí etapy IIIA, jsou-li tyto motory určeny pro instalaci v nesilničních mobilních strojích k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU (*).

Výrobci předloží schvalovacímu orgánu řádné doklady o tom, že motory jsou instalovány výlučně v nesilničních mobilních strojích certifikovaných jako splňující tyto požadavky. Takové motory musí být označeny štítkem s nápisem „Motor pro omezené použití ve stroji vyrobeném“, po kterém následují název výrobce původního zařízení a jedinečný odkaz na související odchylku vedle povinného označení motoru stanoveného v oddíle 3 přílohy I.

Odchýlně od prvního pododstavce mohou členské státy udělit EU schválení typu a povolit uvedení na trh motorů kategorie RLL s maximálním netto výkonem vyšším než 2 000 kW, které nespĺňují mezní hodnoty emisí uvedené v příloze II, za účelem instalování v lokomotivách, které jezdí pouze na technicky izolované železniční síti s rozchodem koleje 1 520 mm. Tyto motory musí vyhovovat alespoň těm mezním hodnotám emisí, které musely motory splňovat pro uvedení na trh ke dni 31. prosince 2011.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU ze dne 26. února 2014 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 309).“

2) V článku 10 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat tuto směrnici na motory instalované ve strojích na sklízení bavlny.“

Článek 62

Změna nařízení (EU) č. 1024/2012

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„9. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných znečišťujících látek a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES (*): článek 44.

(*) Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53.“

Článek 63

Změna nařízení (EU) č. 167/2013

Článek 19 nařízení (EU) č. 167/2013 se mění takto:

1) Odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Platí ustanovení o kategoriích motorů, mezních hodnotách emisí výfukových plynů, zkušebních cyklech, dobách životnosti emisních vlastností, požadavcích na emise výfukových plynů, sledování emisí motorů v provozu a provádění měření a zkoušek, jakož i přechodná ustanovení a ustanovení umožňující rychlé EU schválení typu a uvedení na trh motorů etapy V, obsažená pro nesilniční mobilní stroje v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 (*) a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě uvedeného nařízení.

U traktorů kategorií T2, T4.1 a C2 se pro účely jejich uvedení na trh, registrace nebo uvedení do provozu považují motory o rozsahu výkonu 56–130 kW vyhovující požadavkům etapy IIIB za přechodné motory ve smyslu čl. 3 bodu 32 nařízení (EU) 2016/1628.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plyných znečišťujících látek a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 53) [odkaz na zveřejnění tohoto nařízení].“

2) V odstavci 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od zásady stanovené v druhém pododstavci je Komise oprávněna změnit do 31. prosince 2016 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 (*) tak, aby:

- a) pro účely EU schválení typu pro traktory kategorií T2, T4.1 a C2 bylo odkladné období stanovené v čl. 11 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 stanoveno na čtyři roky a
- b) se flexibilita podle bodu 1.1.1 přílohy V nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 v rámci režimu flexibility podle článku 14 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci zvýšila na 150 % pro traktory kategorií T2, T4.1 a C2.

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/96 ze dne 1. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013, pokud jde o požadavky na environmentální výkonnost a výkonnost pohonné jednotky u zemědělských a lesnických vozidel (Úř. věst. L 16, 23.1.2015, s. 1).“

Článek 64

Zrušení

1. Aniž je dotčen čl. 58 odst. 1 až 4 tohoto nařízení, směrnice 97/68/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2017.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 65

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2017, s výjimkou článku 61, který se použije ode dne 6. října 2016.

Ode dne 6. října 2016 nesmí schvalovací orgány odmítnout udělení EU schválení typu pro nový typ motoru nebo rodinu motorů nebo zakázat jejich uvedení na trh, pokud je tento typ motoru nebo rodina motorů v souladu s kapitolami II, III, IV a VIII a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK

PŘÍLOHA I

Vymezení podkategorií motorů podle článku 4

Tabulka I-1: Podkategorie kategorie motorů NRE definované v čl. 4 odst. 1 bodě 1

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
NRE	VM (vzňetový motor)	proměnný	$0 < P < 8$	NRE-v-1	maximální netto výkon
	VM		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	VM		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	VM		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	všechny		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	VM	konstantní	$0 < P < 8$	NRE-c-1	jmenovitý netto výkon
	VM		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	VM		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	VM		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	všechny		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabulka I-2: Podkategorie kategorie motorů NRG definované v čl. 4 odst. 1 bodě 2

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
NRG	všechny	proměnný	$P > 560$	NRG-v-1	maximální netto výkon
		konstantní	$P > 560$	NRG-c-1	jmenovitý netto výkon

Tabulka I-3: Podkategorie kategorie motorů NRSh definované v čl. 4 odst. 1 bodě 3

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Zdvihový objem (cm ³)	Podkategorie	Referenční výkon
NRSh	ZM (zážehový motor)	proměnný nebo konstantní	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	maximální netto výkon
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

Tabulka I-4: Podkategorie kategorie motorů NRS definované v čl. 4 odst. 1 bodě 4

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Zdvihový objem (cm ³)	Podkategorie	Referenční výkon		
NRS	ZM	proměnný, $\geq 3\ 600$ ot./min., nebo konstantní	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	maximální netto výkon		
				$SV \geq 225$	NRS-vr-1b			
				$80 \leq SV < 225$	NRS-vi-1a			
				$SV \geq 225$	NRS-vi-1b			
		proměnný, $< 3\ 600$ ot./min.	$19 \leq P < 30$	SV $\leq 1\ 000$	NRS-v-2a	maximální netto výkon		
					SV $> 1\ 000$		NRS-v-2b	
				$30 \leq P < 56$	všechny		NRS-v-3	maximální netto výkon

U motorů < 19 kW se zdvihovým objemem < 80 cm³ u jiných než ručně držných strojů se použijí motory kategorie NRSh.

Tabulka I-5: Podkategorie kategorie motorů IWP definované v čl. 4 odst. 1 bodě 5

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
IWP	všechny	proměnný	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	maximální netto výkon
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		konstantní	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	jmenovitý netto výkon
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabulka I-6: Podkategorie kategorie motorů IWA definované v čl. 4 odst. 1 bodě 6

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
IWA	všechny	proměnný	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	maximální netto výkon
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
		konstantní	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	jmenovitý netto výkon
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabulka I-7: Podkategorie kategorie motorů RLL definované v čl. 4 odst. 1 bodě 7

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
RLL	všechny	proměnný	$P > 0$	RLL-v-1	maximální netto výkon
		konstantní	$P > 0$	RLL-c-1	Jmenovitý netto výkon

Tabulka I-8: Podkategorie kategorie motorů RLR definované v čl. 4 odst. 1 bodě 8

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
RLR	všechny	proměnný	$P > 0$	RLR-v-1	maximální netto výkon
		konstantní	$P > 0$	RLR-c-1	jmenovitý netto výkon

Tabulka I-9: Podkategorie kategorie motorů SMB definované v čl. 4 odst. 1 bodě 9

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
SMB	ZM	proměnný nebo konstantní	$P > 0$	SMB-v-1	maximální netto výkon

Tabulka I-10: Podkategorie kategorie motorů ATS definované v čl. 4 odst. 1 bodě 10

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Referenční výkon
ATS	ZM	proměnný nebo konstantní	$P > 0$	ATS-v-1	maximální netto výkon

PŘÍLOHA II

Mezní hodnoty výfukových emisí podle čl. 18 odst. 2

Tabulka II-1: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů NRE definované v čl. 4 odst. 1 bodě 1

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	VM	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
V	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	VM	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
V	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	VM	5,00	(HC+NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	VM	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	všechny	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	všechny	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
V	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	všechny	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,6 u vzduchem chlazených motorů s přímým vstřikováním a ručním startováním.

Tabulka II-2: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů NRG definované v čl. 4 odst. 1 bodě 2

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	všechny	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Tabulka II-3: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů NRSh definované v čl. 4 odst. 1 bodě 3

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V	NRSh-v-1a	0 < P < 19	ZM	805	50
V	NRSh-v-1b			603	72

Tabulka II-4: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů NRS definované v čl. 4 odst. 1 bodě 4

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	ZM	610	10
V	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
V	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
V	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Volitelně jako alternativa jakákoli kombinace hodnot splňující rovnici $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$, jakož i tyto podmínky: $CO \leq 20,6$ g/kWh a $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh.

Tabulka II-5: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů IWP definované v čl. 4 odst. 1 bodě 5

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	všechny	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	všechny	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
V	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	všechny	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	všechny	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabulka II-6: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů IWA definované v čl. 4 odst. 1 bodě 6

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	všechny	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
V	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	všechny	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	všechny	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
V	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	všechny	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabulka II-7: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů RLL definované v čl. 4 odst. 1 bodě 7

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	všechny	3,50	(HC + NO _x ≤ 4,00)		0,025	—	6,00

Tabulka II-8: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů RLR definované v čl. 4 odst. 1 bodě 8

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
V	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	všechny	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabulka II-9: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů SMB definované v čl. 4 odst. 1 bodě 9

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
V	SMB-v-1	$P > 0$	ZM	275	—	75

Tabulka II-10: Mezní hodnoty emisí etapy V u kategorie motorů ATS definované v čl. 4 odst. 1 bodě 10

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
V	ATS-v-1	$P > 0$	ZM	400	8

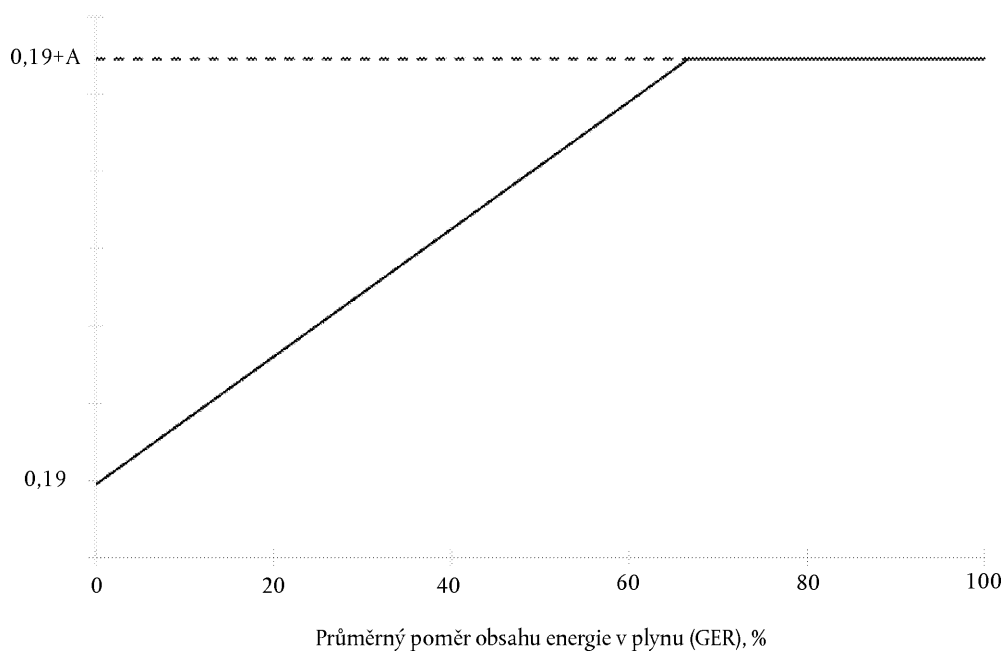
Zvláštní ustanovení o mezních hodnotách pro celkové uhlovodíky (HC) u motorů částečně nebo výhradně spalujících plynná paliva

1. U podkategorií, u nichž je definován faktor A, se mezní hodnota pro uhlovodíky u motorů částečně nebo výhradně spalujících plynná paliva uvedená v tabulkách II-1 až II-10 nahrazuje mezní hodnotou vypočtenou pomocí následujícího vzorce:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER),$$

kde GER je průměrný poměr obsahu energie v plynu v příslušném zkušebním cyklu. Pokud se má použít zkušební cyklus v ustáleném i neustáleném stavu, určí se GER ze zkušebního cyklu v neustáleném stavu s teplým startem. Pokud se má použít více než jeden zkušební cyklus v ustáleném stavu, určí se průměrný GER pro každý cyklus samostatně.

Jestliže vypočtená mezní hodnota pro HC překračuje hodnotu $0,19 + A$, stanoví se mezní hodnota pro HC na hodnotu $0,19 + A$.

Obrázek č. 1. Graf zobrazující mezní hodnoty emisí HC v závislosti na průměrném poměru obsahu energie v plynu (GER)

2. U podkategorií s kombinovanou mezní hodnotou pro HC a NO_x se kombinovaná mezní hodnota pro HC a NO_x sníží o 0,19 g/kWh a platí jen pro NO_x .
3. Pro motory na jiná než plynná paliva se vzorec nepoužije.

PŘÍLOHA III

Harmonogram pro použitelnost tohoto nařízení na EU schválení typu a uvádění na trh

Tabulka III-1: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů NRE

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
NRE	VM	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1. ledna 2018	1. ledna 2019
	VM	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	VM	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1. ledna 2018	1. ledna 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	všechny	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1. ledna 2019	1. ledna 2020
		$130 \leq P < 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1. ledna 2018	1. ledna 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1. ledna 2018	1. ledna 2019

Tabulka III-2: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů NRG

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
NRG	všechny	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1. ledna 2018	1. ledna 2019

Tabulka III-3: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů NRSh

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
NRSh	ZM	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1. ledna 2018	1. ledna 2019

Tabulka III-4: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů NRS

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
NRS	ZM	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1. ledna 2018	1. ledna 2019

Tabulka III-5: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů IWP

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
IWP	všechny	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1. ledna 2018	1. ledna 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1. ledna 2019	1. ledna 2020

Tabulka III-6: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů IWA

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
IWA	všechny	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1. ledna 2018	1. ledna 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1. ledna 2019	1. ledna 2020

Tabulka III-7: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů RLL

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
RLL	všechny	P > 0	RLL-v-1 RLL-c-1	1. ledna 2020	1. ledna 2021

Tabulka III-8: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů RLR

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
RLR	všechny	P > 0	RLR-v-1 RLR-c-1	1. ledna 2020	1. ledna 2021

Tabulka III-9: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů SMB

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
SMB	ZM	P > 0	SMB-v-1	1. ledna 2018	1. ledna 2019

Tabulka III-10: Data použitelnosti tohoto nařízení pro kategorii motorů ATS

Kategorie	Druh zapalování	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Povinné datum použitelnosti tohoto nařízení pro	
				EU schválení typu motorů	uvádění motorů na trh
ATS	ZM	P > 0	ATS-v-1	1. ledna 2018	1. ledna 2019

PŘÍLOHA IV

Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu

Tabulka IV-1: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie NRE

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
NRE	proměnný	motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem nižším než 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 nebo C1
		motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem od 19 kW do 560 kW včetně	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem vyšším než 560 kW	NRE-v-7	C1
	konstantní	motor s konstantními otáčkami	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Tabulka IV-2: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie NRG

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
NRG	proměnný	motor s proměnnými otáčkami pro generátorový agregát	NRG-v-1	C1
	konstantní	motor s konstantními otáčkami pro generátorový agregát	NRG-c-1	D2

Tabulka IV-3: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie NRSh

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
NRSh	proměnný nebo konstantní	motor s referenčním výkonem nejvýše 19 kW, pro použití v ručně držných strojích	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Tabulka IV-4: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie NRS

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
NRS	proměnný < 3 600 ot./min.	motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem nejvýše 19 kW, určený pro provoz < 3 600 ot./min.	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
	proměnný, $\geq 3\,600$ ot./min., nebo konstantní	motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem nejvýše 19 kW, určený pro provoz $\geq 3\,600$ ot./min.; motor s konstantními otáčkami a referenčním výkonem do 19 kW včetně	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	proměnný nebo konstantní	motor s referenčním výkonem od 19 kW do 30 kW a s celkovým zdvihovým objemem menším než 1 litr	NRS-v-2a	G2
		motor s referenčním výkonem vyšším než 19 kW, jiný než motor s referenčním výkonem od 19 kW do 30 kW a s celkovým zdvihovým objemem menším než 1 litr	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Tabulka IV-5: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie IWP

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
IWP	proměnný	motor s proměnnými otáčkami určený k pohonu, který pohání vrtuli s pevným stoupáním	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	konstantní	motor s konstantními otáčkami určený k pohonu, který pohání stavitelnou vrtuli nebo je provozován prostřednictvím elektrického přenosu	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Tabulka IV-6: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie IWA

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
IWA	proměnný	motor s proměnnými otáčkami určený k pomocnému použití na plavidlech vnitrozemské plavby	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	konstantní	motor s konstantními otáčkami určený k pomocnému použití na plavidlech vnitrozemské plavby	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Tabulka IV-7: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie RLL

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
RLL	proměnný	motor s proměnnými otáčkami k pohonu lokomotiv	RLL-v-1	F
	konstantní	motor s konstantními otáčkami k pohonu lokomotiv	RLL-c-1	D2

Tabulka IV-8: Nesilniční zkušební cykly v ustáleném stavu pro motory kategorie RLR

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
RLR	proměnný	motor s proměnnými otáčkami k pohonu motorových železničních vozů	RLR-v-1	C1
	konstantní	motor s konstantními otáčkami k pohonu motorových železničních vozů	RLR-c-1	D2

Tabulka IV-9: Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu pro motory kategorie SMB

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
SMB	proměnný nebo konstantní	motory k pohonu sněžných skútrů	SMB-v-1	H

Tabulka IV-10: Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu pro motory kategorie ATS

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	Nesilniční zkušební cyklus v ustáleném stavu
ATS	proměnný nebo konstantní	motory k pohonu terénních vozidel nebo vozidel typu side-by-side	ATS-v-1	G1

Nesilniční zkušební cykly v neustáleném stavu

Tabulka IV-11: Nesilniční zkušební cyklus v neustáleném stavu pro motory kategorie NRE

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	
NRE	proměnný	motor s proměnnými otáčkami a s referenčním výkonem od 19 kW do 560 kW včetně	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	nesilniční zkušební cyklus v neustáleném stavu

Tabulka IV-12: Nesilniční zkušební cyklus v neustáleném stavu pro motory kategorie NRS ⁽¹⁾

Kategorie	Rychlostní režim	Účel	Podkategorie	
NRS	proměnný nebo konstantní	motor s referenčním výkonem vyšším než 19 kW, jiný než motor s referenčním výkonem od 19 kW do 30 kW a s celkovým zdvihovým objemem menším než 1 litr	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI- nesilniční zkušební cyklus v neustáleném stavu

⁽¹⁾ Platí pouze pro motory s maximální zkušební rychlostí ≤ 3 400 ot./min.

PŘÍLOHA V

Doby životnosti emisních vlastností podle čl. 25 odst. 1

Tabulka V-1: Doby životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů NRE

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
NRE	VM	proměnný	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	VM		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	VM		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	VM		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	všechny		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	VM	konstantní	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	VM		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	VM		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	VM		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	všechny		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabulka V-2: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů NRG

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
NRG	všechny	konstantní	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		proměnný		NRG-c-1	

Tabulka V-3: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů NRSh

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Zdvihový objem (cm ³)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
NRSh	ZM	proměnný nebo konstantní	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

⁽¹⁾ Hodiny životnosti emisních vlastností odpovídají kategoriím doby životnosti emisních vlastností Kat 1/Kat 2/Kat 3 stanoveným v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě tohoto nařízení.

Tabulka V-4: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů NRS

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Zdvihový objem (cm ³)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
NRS	ZM	proměnný, $\geq 3\,600$ ot./min., nebo konstantní	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
					NRS-vi-1a	
		proměnný, $\geq 3\,600$ ot./min., nebo konstantní		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
					NRS-vi-1b	
		proměnný nebo konstantní	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\,000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\,000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	všechny	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ Hodiny životnosti emisních vlastností odpovídají kategoriím doby životnosti emisních vlastností Kat 1/Kat 2/Kat 3 stanoveným v aktech v přenesené pravomoci přijatých na základě tohoto nařízení.

Tabulka V-5: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů IWP

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
IWP	všechny	proměnný	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		konstantní	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Tabulka V-6: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů IWA

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
IWA	všechny	proměnný	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
		konstantní	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabulka V-7: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů RLL

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
RLL	všechny	proměnný	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		konstantní	$P > 0$	RLL-c-1	

Tabulka V-8: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů RLR

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
RLR	všechny	proměnný	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		konstantní	$P > 0$	RLR-c-1	

Tabulka V-9: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů SMB

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
SMB	ZM	proměnný nebo konstantní	$P > 0$	SMB-v-1	400 (!)

(!) Alternativně se povoluje doba životnosti emisních vlastností o délce 8 000 km.

Tabulka V-10: Doba životnosti emisních vlastností pro kategorii motorů ATS

Kategorie	Druh zapalování	Rychlostní režim	Rozsah výkonu (kW)	Podkategorie	Doba životnosti emisních vlastností (hodiny)
ATS	ZM	proměnný nebo konstantní	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 (!)

(!) Hodiny životnosti emisních vlastností odpovídají těmto celkovým zdvihovým objemům motoru: $< 100 \text{ cm}^3$ / $\geq 100 \text{ cm}^3$.

PŘÍLOHA VI

Mezní hodnoty emisí motoru pro zvláštní účely podle čl. 34 odst. 5

Tabulka VI-1: Mezní hodnoty emisí motoru pro zvláštní účely pro kategorii motorů NRE

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
motor pro zvláštní účely	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	VM	8	7,5		0,4	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	VM	6,6	7,5		0,4	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	VM	5,5	7,5		0,6	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	VM	5,0	4,7		0,4	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	všechny	5,0	4,0		0,3	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	všechny	3,5	4,0		0,2	6,0
motor pro zvláštní účely	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	všechny	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabulka VI-2: Mezní hodnoty emisí motoru pro zvláštní účely pro kategorii motorů NRG

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
motor pro zvláštní účely	NRG-c-1	P > 560	všechny	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

Tabulka VI-3: Mezní hodnoty emisí motoru pro zvláštní účely pro kategorii motorů RLL

Etapa mezních hodnot emisí	Podkategorie motoru	Rozsah výkonu	Druh zapalování	CO	HC	NO _x	PM	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
motor pro zvláštní účely	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	všechny	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
motor pro zvláštní účely	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560 kW	všechny	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
motor pro zvláštní účely	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW a SVc ⁽¹⁾ > 5 litrů	všechny	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Zdvihový objem jednotlivých válců.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1629

ze dne 14. září 2016,

kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ⁽⁴⁾ stanoví harmonizované podmínky pro vydávání technických osvědčení pro plavidla vnitrozemské plavby na vnitrozemských vodních cestách Unie.
- (2) Technické požadavky na plavidla provozovaná na Rýně stanoví Ústřední komise pro plavbu na Rýně.
- (3) Technické požadavky stanovené v přílohách směrnice 2006/87/ES přejímají většinu ustanovení Pravidel pro inspekci plavby na Rýně ve znění schváleném Ústřední komisí pro plavbu na Rýně v roce 2004. Podmínky a technické požadavky pro vydávání osvědčení pro vnitrozemskou plavbu podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně se pravidelně aktualizují a bylo uznáno, že odpovídají stávajícímu technickému rozvoji.
- (4) Vzhledem k rozdílným právním a časovým rámcům pro rozhodovací postupy je obtížné zachovat rovnocennost mezi osvědčeními Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vydávanými podle směrnice 2006/87/ES a osvědčeními vydávanými podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně. To vede k nedostatku právní jistoty, což má potenciálně negativní dopad na bezpečnost plavby.
- (5) Aby bylo dosaženo harmonizace na úrovni Unie a aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže a různým úrovním bezpečnosti, měly by být stejné technické požadavky uplatňovány a pravidelně aktualizovány pro všechny vnitrozemské vodní cesty Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 177, 11.6.2014, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. C 126, 26.4.2014, s. 48.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 16. června 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. září 2016.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

- (6) Protože Ústřední komise pro plavbu na Rýně vytvořila značné odborné znalosti v oblasti vypracování a aktualizace technických požadavků pro pravidla vnitrozemské plavby, mělo by se těchto odborných znalostí plně využít pro vnitrozemské vodní cesty v Unii. Evropský výbor pro vypracování norem pro vnitrozemskou plavbu (CESNI), pod záštitou Ústřední komise pro plavbu na Rýně a otevřený odborníkům ze všech členských států, je zodpovědný za vypracování technických norem v oblasti vnitrozemské plavby, na něž by měla Unie odkazovat.
- (7) Osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby potvrzující, že pravidla zcela splňují technické požadavky, by měla být platná na všech vnitrozemských vodních cestách Unie.
- (8) Měly by být více harmonizovány podmínky pro vystavování dodatečných osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby členskými státy pro plavbu na vodních cestách v zónách 1 a 2 (ústí řek) a pro plavbu na vodních cestách v zóně 4.
- (9) V zájmu bezpečnosti by normy měly být harmonizovány ve vysoké míře a tak, aby nedošlo ke zmírnění bezpečnostních norem na vnitrozemských vodních cestách Unie. Členskými státy by však mělo být umožněno stanovit po konzultaci s Komisí zvláštní ustanovení týkající se dodatečných nebo snížených technických požadavků pro určité zóny za předpokladu, že tato opatření jsou omezena na konkrétní předměty uvedené v přílohách III a IV.
- (10) Při zachování odpovídající úrovně bezpečnosti by členské státy měly mít možnost odchýlit se od této směrnice v některých případech týkajících se splavných vodních cest, jež nejsou napojeny na vnitrozemské vodní cesty jiných členských států, nebo některých plavidel, která jsou provozována výlučně na vnitrostátních vodních cestách. V případě, že se takové odchylky vztahují na veškerá pravidla provozovaná v určitém členském státě, by povinnost, aby daný členský stát provedl všechna ustanovení této směrnice, byla nepřiměřená a zbytečná. Členské státy nemohou vydávat osvědčení Unie pro pravidlo vnitrozemské plavby, pokud dosud neprovedly příslušné povinnosti podle této směrnice.
- (11) Měly by být umožněny odchylky od této směrnice a uznávání rovnocennosti konkrétních plavidel v zájmu využití alternativních přístupů, podpory inovací nebo zabránění neúměrně vysokým nákladům za podmínky, že je v závislosti na okolnostech zajištěna rovnocenná nebo odpovídající bezpečnost. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci týkající se těchto odchylek a uznání rovnocennosti. Komise by měla mít možnost odkázat v souvislosti s takovými odchylkami a uznáními rovnocennosti na doporučení CESNI. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (12) Z důvodů správních, technických a hospodářské účinnosti by členské státy měly mít možnost určit příslušné orgány zodpovědné za zajištění souladu s touto směrnicí a jejího správného uplatňování v souladu s jejich vnitrostátními postupy.
- (13) Osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby by mělo být vydáno plavidlu, které před uvedením do provozu projde technickou prohlídkou. Účel této technické prohlídky by měl spočívat v kontrole toho, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v této směrnici. Příslušné orgány členských států by měly být oprávněny tento soulad a přítomnost platného osvědčení pro pravidla vnitrozemské plavby na palubě kdykoliv zkontrolovat.
- (14) Je vhodné stanovit případ od případu a v rámci určitých lhůt a v závislosti na kategorii dotčeného plavidla dobu platnosti osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby.
- (15) S cílem udržet vysokou úroveň bezpečnosti ve vnitrozemské plavbě je nezbytné stanovit podrobná ustanovení týkající se nahrazení, obnovení, prodloužení platnosti a vydávání nových osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby.
- (16) S cílem zajistit účinné provádění této směrnice by měly být do Evropské databáze trupů plavidel zadávány informace týkající se plavidel vnitrozemské plavby pro jejich využití ze strany příslušných orgánů. Evropská databáze trupů plavidel by měla zejména poskytnout možnost ověřit historii kterékoliv právě vyřizované žádosti o osvědčení a informace o všech platných osvědčeních vydaných příslušnému plavidlu. Komise by měla vést a upravovat Evropskou databázi trupů plavidel tak, aby mohla být pro uplatňování této směrnice plně využívána.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Je třeba, aby opatření stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/100/ES⁽¹⁾ zůstala v platnosti pro plavidla, na něž se tato směrnice nevztahuje.
- (18) S cílem zvýšit přehlednost právních předpisů Unie by oblast působnosti směrnice 2009/100/ES měla být upravena tak, aby zohlednila doplňkovou působnost této směrnice a vývoj, pokud jde o mezinárodní dohody. Směrnice 2009/100/ES by proto měla být změněna.
- (19) Je třeba použít přechodný režim pro plavidla v provozu, která ještě nemají osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, pokud se podrobí první technické prohlídce podle revidovaných technických požadavků stanovených touto směrnicí.
- (20) Za účelem zlepšování právní úpravy a zjednodušení by mělo být možné, aby tato směrnice odkazovala na mezinárodní normy, aniž by je zdvojovala v právním rámci Unie.
- (21) Evropský výbor pro vypracování norem pro vnitrozemskou plavbu byl zřízen k usnadnění harmonizace technických norem uplatňovaných v odvětví vnitrozemské vodní dopravy v celé Evropě. S cílem zajistit vysokou úroveň bezpečnosti a efektivitu vnitrozemské plavby, zachovat rovnocennost osvědčení pro plavidla vnitrozemské plavby a zohlednit vědecko-technický pokrok a další vývoj v tomto odvětví by odkaz na platnou technickou normu Evropského výboru pro vypracování norem pro vnitrozemskou plavbu (dále jen „norma CESNI ES-TRIN“) v této směrnici měl být průběžně aktualizován. Na Komisi by proto měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o aktualizování odkazu na nejnovější znění normy ES-TRIN a stanovení data její použitelnosti.
- (22) V případech, kdy je to rádě odůvodněno odpovídající analýzou a neexistují vhodné a aktuální mezinárodní normy k zajištění bezpečnosti plavby, nebo pokud by změny rozhodovacího postupu CESNI ohrožovaly zájmy Unie, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny přílohy II této směrnice, za účelem ochrany zájmů Unie, poskytnutím vhodných technických požadavků.
- (23) Za účelem změny či doplnění jiných než podstatných prvků této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu klasifikace vodní cesty; další upřesnění údajů určených k vložení do Evropské databáze trupů plavidel, typy přístupu do uvedené databáze, jakož i pokyny týkající se jejího využití a provozu; aktualizaci minimálních technických požadavků plavidel vnitrozemské plavby a změnu příloh III a IV za účelem zohlednění vědecko-technického pokroku, přílohy V za účelem aktualizace a zjednodušení jejich procesních ustanovení a přílohy VI za účelem změny kritérií pro uznávání klasifikačních společností v zájmu zajištění bezpečnosti plavby, jakož i změny všech odkazů na přílohy II a V v této směrnici, které budou v důsledku přijetí aktů v přenesené pravomoci nezbytné.
- (24) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁾. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (25) V zájmu využití alternativních přístupů, podpory inovací, zamezení nepřiměřeným nákladům, stanovení efektivního postupu pro vydávání osvědčení nebo zohlednění regionálních okolností by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o povolení některých odchylek od technických požadavků pro konkrétní plavidla, uznávání klasifikačních společností a schvalování dodatečných nebo snížených technických požadavků pro plavidla provozovaná v některých zónách, které nejsou napojeny na splavné vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/100/ES ze dne 16. září 2009 o vzájemném uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby (Úř. věst. L 259, 2.10.2009, s. 8).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (26) S cílem zajistit odpovídající rámec pro koordinaci a spolupráci s mezinárodními organizacemi působícími v oblasti vnitrozemské plavby, zejména s Ústřední komisí pro plavbu na Rýně, a vypracování jednotných technických norem pro vnitrozemskou plavbu, na které by mohla Unie a mezinárodní organizace odkazovat, by tato směrnice měla podléhat přezkumu, zvláště pokud jde o účinnost opatření, která zavedla, jakož i mechanismy spolupráce s mezinárodními organizacemi působícími v oblasti vnitrozemské plavby, aby bylo dosaženo jediného a jednotného souboru technických norem.
- (27) V Dánsku, Estonsku, Irsku, Řecku, Španělsku, na Kypru, v Lotyšsku, na Maltě, v Portugalsku, Slovinsku a Finsku nejsou žádné vnitrozemské vodní cesty nebo se zde vnitrozemská plavba ve významné míře nevyužívá. Proto by se v případě, že by tyto členské státy musely provést navrhovanou směrnici ve svém právu a používat ji, jednalo o nepřiměřenou a zbytečnou povinnost.
- (28) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení technických požadavků nezbytných k zajištění bezpečnosti plavidel provozovaných na vnitrozemských vodních cestách Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinku může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) Směrnice 2006/87/ES by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A PLAVEBNÍ ZÓNY

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) technické požadavky nezbytné k zajištění bezpečnosti plavidel provozovaných na vnitrozemských vodních cestách uvedených v článku 4 a
- b) klasifikaci těchto vnitrozemských vodních cest.

Článek 2

Rozsah použití

1. Tato směrnice se vztahuje na tato plavidla:
 - a) plavidla o délce (L) 20 m a více;
 - b) plavidla, jejichž objem vyjádřený jako součin délky (L), šířky (B) a ponoru (T) dosahuje 100 metrů krychlových a více;
 - c) remorkéry a tlačné remorkéry určené k vlečení, tlačení nebo k bočnímu vedení plavidel uvedených v písmenech a) a b) nebo plovoucích strojů;
 - d) osobní lodě;
 - e) plovoucí stroje.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:
- a) převozní lodě;
 - b) vojenská plavidla;
 - c) námořní lodě, včetně námořních remorkérů a tlačných remorkérů:
 - i) provozované nebo mající základnu v pobřežních vodách; nebo
 - ii) provozované dočasně na vnitrozemských vodních cestách,

pokud mají na plavidle alespoň:

- osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS) nebo rovnocenný doklad, osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou o nákladové značce z roku 1966 nebo rovnocenný doklad a mezinárodní osvědčení o zabránění znečištění ropnými látkami (IOPP) dokládající soulad s Mezinárodní úmluvou o zabránění znečištění z lodí z roku 1973/78 (MARPOL),
- v případě námořních lodí, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 nebo úmluva MARPOL, příslušná osvědčení a označení na volném boku požadované právními předpisy jejich států vlajky,
- v případě osobních lodí, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě vydané v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES⁽¹⁾, nebo
- v případě rekreačních plavidel, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení země, pod jejíž vlajkou plují, které prokazuje odpovídající úroveň bezpečnosti.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „plavidlem“ loď nebo plovoucí stroj;
- b) „lodí“ plavidlo vnitrozemské plavby nebo námořní loď;
- c) „plavidlem vnitrozemské plavby“ loď určená výhradně nebo hlavně pro plavbu na vnitrozemských vodních cestách;
- d) „remorkérem“ loď postavená k vlečení;
- e) „tlačným remorkérem“ loď postavená k pohonu plavidel tlačné sestavy;
- f) „osobní lodí“ výletní nebo kajutová loď postavená a vybavená pro přepravu více než dvanácti cestujících;
- g) „plovoucím strojem“ zařízení schopné plavby vybavené mechanickým pracovním zařízením, např. jeřáby, bagry, beranidly nebo elevátory;
- h) „plovoucím zařízením“ zařízení schopné plavby, které obvykle není určeno k pohybu, např. plovárny, doky, mola nebo loděnice;
- i) „plovoucím tělesem“ vor nebo jiná konstrukce, předmět nebo sestava schopná plavby, která není lodí ani plovoucím strojem ani plovoucím zařízením;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1).

- j) „rekreačním plavidlem“ loď jiná než osobní loď, která je určena pro sport nebo rekreaci;
- k) „rychlou lodí“ motorové plavidlo, které může dosáhnout rychlosti více než 40 km/h vzhledem k vodě;
- l) „výtlakem vody“ ponořený objem plavidla v krychlových metrech;
- m) „délkou (L)“ maximální délka trupu plavidla v metrech, bez kormidla a příďového čelenu;
- n) „šířkou (B)“ maximální šířka trupu plavidla v metrech, měřená z vnější strany obšívky (bez kolesnic, oděrek apod.);
- o) „ponorem (T)“ svislá vzdálenost v metrech mezi nejnižším bodem lodního trupu bez ohledu na kýl nebo jiné pevně uchycené příslušenství a rovinou největšího přípustného ponoru;
- p) „napojenými vnitrozemskými vodními cestami“ vodní cesty členského státu, které jsou napojeny na vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu, a to prostřednictvím vnitrozemských vodních cest, na nichž mohou být provozovány podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva plavidla spadající do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Klasifikace vnitrozemských vodních cest

1. Pro účely této směrnice se vnitrozemské vodní cesty Unie klasifikují takto:
 - a) zóny 1, 2, 3 a 4:
 - i) zóny 1 a 2: vodní cesty uvedené v příloze I kapitole 1,
 - ii) zóna 3: vodní cesty uvedené v příloze I kapitole 2,
 - iii) zóna 4: všechny další vnitrozemské vodní cesty, na nichž mohou být provozovány podle vnitrostátního práva plavidla spadající do oblasti působnosti této směrnice;
 - b) zóna R: vodní cesty uvedené v písmenu a), pro něž mají být vystavena osvědčení podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, ve znění ze dne 6. října 2016.
2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 týkající se změn přílohy I za účelem změny klasifikace vodních cest, včetně doplnění a vymazání vodních cest. Takové změny přílohy I lze učinit pouze na žádost dotčeného členského státu pro vodní cesty, které se nacházejí na jeho území.

KAPITOLA 2

OSVĚDČENÍ PRO PLAVIDLA

Článek 5

Splnění technických a bezpečnostních požadavků

1. Členské státy zajistí, aby plavidla uvedená v čl. 2 odst. 1 provozovaná na vnitrozemských vodních cestách Unie uvedených v článku 4 byla vyrobena a udržována v souladu s požadavky uvedenými v této směrnici.
2. Soulad plavidla s odstavcem 1 se potvrdí osvědčením vydaným v souladu s touto směrnicí.

Článek 6

Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vydávají příslušné orgány členských států v souladu s touto směrnicí. Členské státy při vydání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby ověří, že dotyčnému plavidlu již nebylo vydáno platné osvědčení uvedené v článku 7.
2. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotovují podle vzoru uvedeného v příloze II.
3. Každý členský stát sestaví seznam orgánů příslušných k vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a sdělí jej Komisi, včetně všech změn tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů na odpovídajících internetových stránkách.
4. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vystavuje plavidlům v návaznosti na technickou prohlídku provedenou před zprovozněním plavidla za účelem ověření, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V.
5. Během technických prohlídek stanovených v odstavci 4 tohoto článku a v článku 29 nebo během technické prohlídky provedené na žádost vlastníka plavidla nebo jeho zástupce se případně ověří, zda plavidlo splňuje dodatečné požadavky podle čl. 23 odst. 1 a 2.
6. Postupy podávání žádosti o prohlídku a stanovení místa a doby prohlídky spadají do pravomoci příslušných orgánů vydávajících osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. Příslušný orgán stanoví, které doklady je nutno předložit. Postup se uskutečňuje tak, aby bylo zajištěno, že prohlídku lze provést v přiměřené době po podání žádosti.
7. Příslušné orgány členských států na žádost vlastníka plavidla nebo jeho zástupce vydají osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby plavidlu, na něž se tato směrnice nevztahuje, pokud uvedené plavidlo splňuje požadavky stanovené touto směrnicí.

Článek 7

Povinnost mít osvědčení na plavidle

Plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách Unie uvedených v článku 4 musí mít na palubě tyto originální dokumenty:

- a) pokud jsou provozována na vodní cestě zóny R, buď
 - osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, nebo
 - osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby potvrzující, že plavidlo, případně v souladu s přechodnými ustanoveními přílohy II této směrnice v případě plavidel provozovaných na Rýně (zóna R), zcela vyhovuje technickým požadavkům stanoveným v přílohách II a V této směrnice, u nichž bylo v souladu s použitelnými pravidly a postupy stanoveno, že jsou rovnocenné s technickými požadavky stanovenými při uplatňování Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně;
- b) pokud jsou provozována na jiných vodních cestách, osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, včetně případných dodatečných osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby podle článku 8 této směrnice.

Článek 8

Dodatečná osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Plavidla mající na palubě platná osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo osvědčení vydaná podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně musí být vybavena dodatečným osvědčením Unie pro plavidla vnitrozemské plavby podle článku 23 této směrnice.
2. Dodatečné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotovuje podle vzoru uvedeného v příloze II a vydávají jej příslušné orgány za podmínek stanovených pro dotčené vodní cesty.

Článek 9

Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Příslušné orgány členských států mohou vydat prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby:
 - a) plavidlu, které má se svolením příslušného orgánu plout na určité místo za účelem získání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby;
 - b) plavidlu, jehož osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se ztratilo, bylo poškozeno nebo bylo dočasně zrušeno, jak upravují články 13 a 15 nebo přílohy II a V;
 - c) plavidlu, jehož osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se po úspěšné prohlídce vystavuje;
 - d) plavidlu, jež nesplnilo všechny podmínky nezbytné pro získání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu s přílohami II a V;
 - e) plavidlu, jež je poškozeno natolik, že již není v souladu s osvědčením Unie pro plavidla vnitrozemské plavby;
 - f) plovoucím zařízením nebo plovoucím tělesům, pokud orgány odpovědné za zvláštní přepravu podmíní povolení provést zvláštní přepravu získáním tohoto prozatímního osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby podle příslušných předpisů plavebních orgánů členských států;
 - g) plavidlu, které využívá výjimky z příloh II a V v souladu s články 25 a 26 této směrnice, a to dokud nebudou přijaty příslušné prováděcí akty.
2. Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotoví pouze v případě, že u plavidla, plovacího zařízení nebo plovacího tělesa byla přiměřeně zajištěna schopnost plavby. Vyhotoví se podle vzoru uvedeného v příloze II.
3. Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby zahrnuje podmínky, které příslušný orgán považuje za nezbytné, a je platné:
 - a) v případech uvedených v odst. 1 písm. a), d), e) a f) pro jednu konkrétní plavbu, která se uskuteční v přiměřeném časovém období, jež není delší než jeden měsíc;
 - b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) po odpovídající dobu;
 - c) v případech uvedených v odst. 1 písm. g) po dobu šesti měsíců; platnost prozatímního osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby lze prodloužovat vždy o šest měsíců, dokud není přijat příslušný prováděcí akt.

Článek 10

Platnost osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Doba platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vydaných novým plavidlům stanoví příslušný orgán a nepřesáhne:

- a) pět let v případě osobních lodí a rychlých lodí;
- b) deset let v případě všech ostatních plavidel.

Doba platnosti se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby.

2. U plavidel, která byla v provozu již před technickou prohlídkou, stanoví příslušný orgán dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby případ od případu podle výsledků prohlídky. Doba platnosti však nesmí překročit doby uvedené v odstavci 1.

Článek 11

Výjimečné prodloužení platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

Ve výjimečných případech může příslušný orgán, jenž vydal nebo obnovil osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, jeho platnost prodloužit bez technické prohlídky, a to nejvýše o šest měsíců v souladu s přílohami II a V. Toto prodloužení se na uvedeném osvědčení vyznačí.

Článek 12

Obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se obnovuje po uplynutí doby jeho platnosti v souladu s podmínkami stanovenými v článku 6, a to po provedení technické prohlídky za účelem ověření, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby může být obnoveno kterýmkoliv příslušným orgánem oznámeným Komisi podle čl. 6 odst. 3.

2. Pokud je osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby obnoveno, použijí se na plavidlo přechodná ustanovení přílohy II za podmínek stanovených v této příloze.

Článek 13

Náhrada osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

Každý členský stát stanoví podmínky, za nichž může být ztracené nebo poškozené platné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nahrazeno. Tyto podmínky vyžadují, aby plavidlo žádající o náhradu v případě ztráty předložilo prohlášení o ztrátě osvědčení, nebo v případě poškození o vrácení poškozeného osvědčení. Na náhradním osvědčení je uvedeno, že se jedná o duplikát.

Článek 14

Větší úpravy nebo větší opravy plavidla

V případě větších úprav nebo větších oprav, které mají vliv na soulad s technickými požadavky uvedenými v přílohách II a V, týkajícími se pevnosti konstrukce, plavby, manévrovatelnosti nebo zvláštních vlastností plavidla, musí být plavidlo před jakoukoliv další plavbou podrobeno technické prohlídce stanovené v článku 6.

Po této prohlídce je stávající osvědčení změněno tak, aby odpovídalo upraveným technickým vlastnostem plavidla, nebo se toto osvědčení zruší a vydá se nové. Je-li nové osvědčení vydáno v jiném členském státě, než který vydal nebo obnovil původní osvědčení, je o tom do 30 dnů od data vydání nového osvědčení uvědomen příslušný orgán, který osvědčení vydal nebo obnovil.

Článek 15

Odmítnutí vydat nebo obnovit osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a jeho zrušení

1. Každé rozhodnutí nevydat nebo neobnovit osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby musí být odůvodněno. Vlastníkovi plavidla nebo jeho zástupci je rozhodnutí oznámeno a je informován o opravných prostředcích a lhůtách pro jejich podání v daném členském státě.
2. Jakékoliv platné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby může příslušný orgán, který je vydal nebo obnovil, zrušit, pokud plavidlo přestane splňovat technické požadavky stanovené v tomto osvědčení.

Článek 16

Uznávání osvědčení pro plavbu plavidel ze třetích zemí

Do vstupu v platnost dohod o vzájemném uznávání osvědčení pro plavbu mezi Unií a třetími zeměmi mohou příslušné orgány členského státu uznávat osvědčení pro plavbu plavidel ze třetích zemí pro plavbu na území daného členského státu.

Článek 17

Rejstříky osvědčení

Členské státy zajistí, že jejich příslušné orgány vedou rejstřík všech osvědčení, která tyto orgány vydaly nebo obnovily podle článků 6, 8, 9 a 12. Tento rejstřík obsahuje informace podle vzoru uvedeného v příloze II.

KAPITOLA 3

IDENTIFIKACE PLAVIDLA, PROHLÍDKY A ZMĚNĚNÉ TECHNICKÉ POŽADAVKY

Článek 18

Jednotné evropské identifikační číslo plavidla

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohami II a V bylo každému plavidlu přiděleno jednotné evropské identifikační číslo plavidla.
2. Každé plavidlo má pouze jedno jednotné evropské identifikační číslo plavidla, které zůstane po celou dobu jeho životnosti beze změny.
3. Příslušný orgán vydávající osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v něm jednotné evropské identifikační číslo plavidla uvede.
4. Každý členský stát sestaví seznam příslušných orgánů zodpovědných za přidělování jednotných evropských identifikačních čísel plavidla a sdělí jej Komisi, jakož i veškeré změny tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů na odpovídajících internetových stránkách.

Článek 19

Evropská databáze trupů plavidel

1. Komise vede Evropskou databázi trupů plavidel za účelem podpory správních opatření k zachování bezpečnosti a snadnosti plavby a zajištění uplatňování této směrnice.

Zpracování osobních údajů členskými státy se provádí v souladu s právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.

Zpracování osobních údajů Komisí se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány o každém plavidle do Evropské databáze trupů plavidel neprodleně vložily:
 - a) údaje identifikující a popisující plavidlo v souladu s touto směrnicí;
 - b) údaje o vydaných, obnovených, nahrazených a zrušených osvědčeních, jakož i o příslušném orgánu, který osvědčení vydává, v souladu s touto směrnicí;
 - c) digitální kopii všech osvědčení vydaných příslušnými orgány v souladu s touto směrnicí;
 - d) údaje o veškerých zamítnutých nebo vyřizovaných žádostech o osvědčení v souladu s touto směrnicí a
 - e) veškeré změny údajů uvedených v písmenech a) až d).

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

3. Údaje uvedené v odstavci 2 mohou být zpracovávány příslušnými orgány členských států, smluvních stran Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně a třetích zemí pověřenými úkoly souvisejícími s uplatňováním této směrnice a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES ⁽¹⁾ pro tyto účely:

- a) uplatňování této směrnice a směrnice 2005/44/ES;
- b) zajišťování správy dopravy po vodních cestách a infrastruktury;
- c) zachování nebo prosazování bezpečnosti plavby;
- d) shromažďování statistických údajů.

4. Příslušný orgán členského státu může předávat osobní údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím za předpokladu, že tak činí případ od případu a že jsou splněny požadavky nařízení (EU) 2016/679, zejména požadavky kapitoly V uvedeného nařízení. Členské státy zajistí, že je předání nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Členské státy zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu má výslovné písemné povolení a splňuje podmínky upřesněné příslušným orgánem členského státu.

5. Komise může případ od případu předávat osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci nebo jim zpřístupnit Evropskou databázi trupů plavidel za podmínky, že předání nebo přístup je nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku a že jsou splněny požadavky článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001. Komise zajistí, že je předání nebo přístup nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Komise zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu má výslovné písemné povolení a splňuje podmínky upřesněné Komisí.

6. Příslušný orgán zajistí, aby údaje týkající se plavidla, jež bylo vyřazeno z provozu, byly vymazány z databáze uvedené v odstavci 1.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými dále stanoví:

- a) údaje, které mají být vloženy do databáze členskými státy;
- b) typy povoleného přístupu s ohledem na kategorie příjemců údajů a účely zpracování údajů uvedené v odstavci 3 tohoto článku;
- c) pokyny týkající se používání a fungování databáze, zejména pokud jde o opatření k zajištění bezpečnosti údajů, kódování a zpracování údajů a propojení databáze s rejstříky uvedenými v článku 17.

Článek 20

Provádění technických prohlídek

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v odstavci 3 prováděly první, pravidelné, zvláštní a dobrovolné prohlídky uvedené v této směrnici.

2. Tyto příslušné orgány nemusí technické prohlídky podrobit plavidlo zcela nebo zčásti, pokud je z platného potvrzení vystaveného uznanou klasifikační společností v souladu s článkem 21 zjevné, že plavidlo zcela nebo zčásti splňuje technické požadavky příloh II a V.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES ze dne 7. září 2005 o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 152).

3. Každý členský stát sestaví seznam svých příslušných orgánů odpovědných za provádění technických prohlídek a sdělí jej Komisi, včetně všech změn tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů a subjektů pověřených prohlídkami na odpovídajících internetových stránkách.
4. Každý členský stát dodržuje zvláštní požadavky, pokud jde o subjekty pověřené prohlídkami a žádost o provedení prohlídky, stanovené v přílohách II a V.

Článek 21

Uznávání klasifikačních společností

1. Komise přijme prováděcí akty za účelem uznání klasifikační společnosti, která splňuje kritéria uvedená v příloze VI, nebo zrušení uznání postupem podle odstavců 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijmou poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.
2. Žádost o uznání předloží Komisi členský stát, v němž má klasifikační společnost sídlo nebo dceřinou společnost, která je oprávněna vydávat potvrzení, že plavidlo splňuje požadavky příloh II a V, v souladu s touto směrnicí. K této žádosti se přiloží veškeré informace a doklady, které jsou nezbytné ke kontrole splnění kritérií pro uznávání.
3. Každý členský stát může předložit Komisi žádost o zrušení uznání, pokud se domnívá, že klasifikační společnost již nesplňuje kritéria stanovená v příloze VI. K žádosti o zrušení se přiloží podpůrná dokumentace.
4. Klasifikační společnosti, které byly ke dni 6. října 2016 uznány v souladu se směrnicí 2006/87/ES, si své uznání ponechají.
5. Komise poprvé do 7. října 2017 na příslušných internetových stránkách zveřejní a poté průběžně aktualizuje seznam klasifikačních společností uznaných v souladu s tímto článkem. Členské státy sdělí Komisi veškeré změny týkající se názvů nebo adres klasifikačních společností, pro něž požádaly o uznání.

Článek 22

Kontrola souladu s předpisy

1. Členské státy zajistí, že jejich příslušné orgány mohou kdykoliv zkontrolovat, zda je v souladu s článkem 7 na palubě plavidla platné osvědčení a zda plavidlo splňuje požadavky pro vydání tohoto osvědčení.

V případě nesplnění požadavků příslušné orgány přijmou odpovídající opatření podle odstavců 2 až 5 tohoto článku. Rovněž požádají, aby vlastník plavidla nebo jeho zástupce přijali všechna nezbytná opatření pro nápravu situace ve lhůtě stanovené příslušnými orgány.

Příslušný orgán, jenž vydal osvědčení uložené na plavidle, je o uvedeném nesplnění požadavků informován do sedmi dnů od kontroly.

2. Pokud se platné osvědčení na palubě plavidla nenachází, může být plavidlu zabráněno v další plavbě.

3. Pokud příslušné orgány při kontrole zjistí, že plavidlo představuje zjevné nebezpečí pro osoby na palubě, životní prostředí nebo bezpečnost plavby, mohou plavidlu zabránit v další plavbě až do přijetí nezbytných kroků k nápravě situace.

Příslušné orgány mohou rovněž předepsat přiměřená opatření, která plavidlu umožní, případně po dokončení jeho dopravní operace, bezpečně pokračovat v plavbě do místa, kde bude prohlédnuto nebo opraveno.

4. Členský stát, který zabránil plavidlu pokračovat v plavbě nebo uvědomil vlastníka plavidla nebo jeho zástupce o svém záměru tak učinit, nebudou-li zjištěné závady odstraněny, uvědomí příslušný orgán v členském státě, který osvědčení plavidla vydal nebo je naposledy obnovil, do sedmi dnů o rozhodnutí, které učinil nebo které hodlá učinit.

5. Každé rozhodnutí o přerušení plavby plavidla přijaté v rámci provádění této směrnice musí být podrobně odůvodněno. Toto rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčené straně, která je současně informována o opravných prostředcích, které jsou podle právních předpisů platných v dotčeném členském státě k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 23

Změněné technické požadavky pro některé zóny

1. Členské státy mohou případně s výhradou požadavků Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně přijmout pro plavidla provozovaná na jejich území na vodních cestách zón 1 a 2 dodatečné technické požadavky k požadavkům stanoveným v přílohách II a V. Tyto dodatečné požadavky se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze III.

2. U osobních lodí provozovaných na nenapojených vnitrozemských vodních cestách v zóně 3 může každý členský stát i nadále uplatňovat dodatečné technické požadavky k požadavkům stanoveným v přílohách II a V. Tyto dodatečné požadavky se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze III.

3. Pokud by použití přechodných ustanovení přílohy II mělo za následek zmírnění stávajících vnitrostátních bezpečnostních norem, nemusí členský stát uplatňovat tato přechodná ustanovení na osobní lodě provozované na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách. Za těchto okolností může dotčený členský stát požadovat, aby od 30. prosince 2008 tyto osobní lodě provozované na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách zcela splňovaly technické požadavky stanovené v přílohách II a V.

4. U plavidel provozovaných výlučně na vodních cestách zón 3 a 4 na jejich území mohou členské státy povolit částečné uplatnění technických požadavků nebo stanovit technické požadavky, jež jsou méně přísné než požadavky stanovené v přílohách II a V. Méně přísné technické požadavky nebo částečné uplatnění technických požadavků se týkají pouze prvků uvedených na seznamu v příloze IV.

5. Použije-li členský stát odstavce 1, 2, 3 nebo 4, oznámí to Komisi alespoň šest měsíců před předpokládaným dnem použití. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku Komise přijme prováděcí akty s cílem schválit dodatečné technické požadavky. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

6. Splnění změnovaných technických požadavků podle odstavců 1, 2, 3 a 4 se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo v dodatečném osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby.

Článek 24

Odchytky pro některé kategorie plavidel

1. Členské státy mohou při zachování odpovídající úrovně bezpečnosti povolit odchytky od celé této směrnice nebo její části pro:
 - a) plavidla provozovaná na nenapojených vnitrozemských vodních cestách;
 - b) plavidla s nosností nepřekračující 350 tun nebo plavidla s výtlačkem vody menším než 100 kubických metrů, jež nejsou určena k přepravě nákladu, jejichž stavba započala před 1. lednem 1950 a jež jsou provozována výlučně na jejich území.
2. Aniž je dotčena Revidovaná úmluva pro plavbu na Rýně, mohou členské státy u plavby na svém území povolit odchytky od této směrnice pro plavidla s omezenou plavbou místního významu nebo v přístavních oblastech. Tyto odchytky a trasy plavby nebo oblasti, pro které platí, se uvedou v osvědčení plavidla.
3. Odchytky povolené podle odstavců 1 a 2 oznámí členské státy Komisi. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 25

Využití nových technologií a odchytky pro konkrétní plavidla

1. S cílem podnítit inovace a využívání nových technologií v oblasti vnitrozemské vodní plavby je Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, jimiž se povolují odchytky nebo uznává rovnocennost technických specifikací pro konkrétní plavidla, pokud jde o:
 - a) vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby uznávajícího použití nebo přítomnost na palubě plavidla jiných materiálů, zařízení nebo vybavení, nebo přijetí jiných opatření nebo konstrukčních úprav, než které jsou uvedeny v přílohách II a V, je-li zajištěna rovnocenná úroveň bezpečnosti;
 - b) vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby za účelem zkoušek na omezenou dobu a zahrnujícího nové technické specifikace, které se odchyľují od požadavků příloh II a V, je-li zajištěna rovnocenná úroveň bezpečnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

2. Příslušné orgány členského státu v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby uvedou jakékoliv platné odchytky a uznání rovnocennosti uvedené v odstavci 1.

Článek 26

Obtíž

1. Po uplynutí platnosti přechodných ustanovení týkajících se technických požadavků uvedených v příloze II může Komise přijímat prováděcí akty umožňující odchytky od technických požadavků stanovených v uvedené příloze, které zmíněným přechodným ustanovením podléhaly, pokud jsou tyto požadavky technicky obtížné uplatnitelné nebo pokud by jejich uplatňování mohlo vyžadovat nepřiměřené náklady.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

2. Příslušné orgány členského státu v osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby uvedou jakékoliv platné odchylky uvedené v odstavci 1.

Článek 27

Rejstřík vybavení se schválením typu

Komise zveřejní na příslušných internetových stránkách rejstřík vybavení, kterým bylo uděleno schválení typu podle příloh II a V.

KAPITOLA 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Přechodná ustanovení o používání dokumentů

Dokumenty spadající do oblasti působnosti této směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle směrnice 2006/87/ES před 6. říjnem 2016 zůstávají platné až do pozbytí doby jejich platnosti.

Článek 29

Plavidla vyňatá z oblasti působnosti směrnice 82/714/EHS

1. Plavidlu, jež bylo vyňato z oblasti působnosti směrnice Rady 82/714/EHS⁽¹⁾, ale vztahuje se na ně tato směrnice podle čl. 2 odst. 1 této směrnice, se vydá osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby po technické prohlídce za účelem ověření, zda splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V této směrnice. Tato technická prohlídka se provede po skončení platnosti stávajícího osvědčení plavidla, a v každém případě nejpozději 30. prosince 2018.

2. Každé nesplnění technických požadavků stanovených v přílohách II a V se uvede v osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby. Pokud podle příslušných orgánů tyto nedostatky nepředstavují zjevné nebezpečí, lze plavidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku nadále provozovat, dokud nejsou díly nebo části plavidla, u nichž bylo v osvědčení uvedeno, že zmíněné požadavky nesplňují, vyměněny nebo upraveny, přičemž tyto díly nebo části musí poté splnit technické požadavky stanovené v přílohách II a V.

3. Výměna stávajících dílů za stejné díly nebo za díly s rovnocennou technologií a konstrukcí během pravidelné opravy a údržby se nepovažuje za výměnu ani úpravu ve smyslu odstavce 2.

4. Za zjevné nebezpečí ve smyslu odstavce 2 tohoto článku se považuje zejména případ, kdy jsou dotčeny požadavky týkající se pevnosti konstrukce plavidla, plavby nebo manévrovatelnosti nebo zvláštních vlastností plavidla podle technických požadavků stanovených v přílohách II a V. Odchylky stanovené v technických požadavcích stanovených v přílohách II a V se neoznačují za nedostatky, jež představují zjevné nebezpečí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby (Úř. věst. L 301, 28.10.1982, s. 1).

Článek 30

Přechodná ustanovení o dočasných požadavcích podle směrnice 2006/87/ES

Dočasné požadavky přijaté podle článku 1.06 přílohy II směrnice 2006/87/ES zůstávají v platnosti až do skončení jejich doby platnosti.

Článek 31

Úprava příloh

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, aby upravila přílohu II s cílem aktualizovat bez zbytečného prodloužení odkaz na nejnovější znění normy ES-TRIN a stanovit datum její použitelnosti.
2. V případech, kdy je to řádně odůvodněno odpovídající analýzou a neexistují vhodné a aktuální mezinárodní normy k zajištění bezpečnosti plavby, nebo pokud by změny rozhodovacího postupu CESNI ohrožovaly zájmy Unie, je odchylně od odstavce 1 Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými se mění příloha II za účelem stanovení vhodných technických požadavků.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení příloh III a IV vědecko-technickému pokroku.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení přílohy V za účelem aktualizace a zjednodušení správních ustanovení.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení přílohy VI za účelem změny kritérií pro uznávání klasifikačních společností v zájmu zajištění bezpečnosti plavby.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 za účelem aktualizace odkazů v této směrnici na některá ustanovení příloh II a V v zájmu zohlednění změn těchto příloh.

Článek 32

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 4, 19 a 31 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 6. října 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námítku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 4, 19 a 31 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 4, 19 a 31 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud vůči němu Evropský parlament ani Rada nevznese ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada Komisi uvědomí o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 33

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 7 směrnice Rady 91/672/EHS ⁽¹⁾ (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, ukončí se postup bez výsledku, rozhodne-li o tom předseda výboru ve lhůtě pro podání stanoviska.

Článek 34

Přezkum

Komise do 7. října 2021 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu s přezkumem účinnosti opatření zavedených touto směrnicí, zejména pokud jde o harmonizaci technických požadavků a vypracování technických norem pro vnitrozemskou plavbu. Zpráva se bude zabývat rovněž mechanismy spolupráce s mezinárodními organizacemi působícími v oblasti vnitrozemské plavby. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh na další zefektivnění spolupráce a koordinace při stanovování norem, na které lze odkazovat v právních aktech Unie. Komise předloží podobnou zprávu, dojde-li k jakémukoliv výraznějšímu vývoji v oblasti vnitrozemské vodní dopravy.

Článek 35

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou opatření nutná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 29).

Článek 36

Změna směrnice 2009/100/ES

Směrnice 2009/100/ES se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na plavidla používaná pro přepravu zboží na vnitrozemských vodních cestách s nosností 20 tun a více:

- a) o délce nejvýše 20 m, a
- b) jejichž objem vyjádřený jako součin délky (L), šířky (B) a ponoru (T) dosahuje nejvýše 100 krychlových metrů.

Touto směrnicí nejsou dotčena Pravidla pro inspekci plavby na Rýně ani Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN).“

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy mohou požadovat, aby plavidla, která přepravují nebezpečné látky ve smyslu ADN, splňovala požadavky stanovené v uvedené dohodě. Jako důkaz mohou požadovat, aby bylo vydáno povolení podle uvedené dohody.“;

b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Zvláštní podmínky pro přepravu nebezpečných látek jsou na všech vodních cestách Společenství považovány za splněné, pokud plavidla splňují požadavky ADN. Důkazem může být povolení uvedené v odstavci 4.“

Článek 37

Provedení

1. Aniž je dotčen článek 40, členské státy uvedou do 7. října 2018 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí, které budou účinné od uvedeného dne. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členský stát, který v důsledku odchylek povolených podle čl. 24 odst. 1 a 2 nemá žádné plavidlo spadající do oblasti působnosti této směrnice provozované na svých vodních cestách, nemusí provést ve vnitrostátním právu kapitulu 2, čl. 18 odst. 3 a články 20 a 21.

Článek 38

Zrušení

Směrnice 2006/87/ES se zrušuje s účinkem od 7. října 2018.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 39

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 40

Určení

Tato směrnice je určena členským státům s výjimkou Dánska, Estonska, Irska, Řecka, Španělska, Kypru, Lotyšska, Malty, Portugalska, Slovinska a Finska.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha I: Seznam vnitrozemských vodních cest EU rozdělených zeměpisně do zón 1, 2 a 3
- Příloha II: Minimální technické požadavky na plavidla na vnitrozemských vodních cestách zón 1, 2, 3 a 4
- Příloha III: Oblasti, v nichž lze stanovit dodatečné technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 1, 2 a na nenapojených vodních cestách v zóně 3
- Příloha IV: Oblasti, v nichž lze snížit technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 3 a 4
- Příloha V: Podrobná procesní ustanovení
- Příloha VI: Klasifikační společnosti
- Příloha VII: Srovnávací tabulka
-

PŘÍLOHA I

SEZNAM VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CEST UNIE ROZDĚLENÝCH ZEMĚPISNĚ DO ZÓN 1, 2 A 3

KAPITOLA 1

Zóna 1

Německo

Emže	od čáry spojující bývalý maják Greetsiel a západní molo příjezdu do přístavu v Eemshavenu směrem k moři až po 53° 30' s. š. a 6° 45' v. d., tj. mírně směrem k moři od překladiště plavidel pro pevný náklad v rameni Staré Emže (!)
------	--

(!) V případě plavidel, jejichž domovský přístav je jinde, je nutno přihlídnout k článku 32 smlouvy Ems-Dollart ze dne 8. dubna 1960 (BGBl. 1963 II s. 602).

Polsko

část Pomořanského zálivu jižně od linie spojující NordPerd na ostrově Rujana a maják Niechorze,

část Gdaňského zálivu jižně od linie spojující maják Hel a vstupní bóji do přístavu Baltijsk

Švédsko

jezero Vänern, ohraničené na jihu rovnoběžkou procházející majákem Bastugrunds,

Göta älv a Rivöfjorden, ohraničené na východě Älvsborgským mostem, na západě rovnoběžkou procházející majákem Gäveskär a na jihu rovnoběžkou procházející majákem Smörbådan

Spojené království

SKOTSKO	
Blue Mull Sound	mezi Gutcherem a Belmontem
Yell Sound	mezi Tofts Voe a Ulstou
Sullom Voe	uvnitř čáry od severovýchodního výběžku ostrova Gluss k severnímu bodu Calback Ness
Dales Voe	v zimě: uvnitř čáry od severního bodu Kebister Ness k pobřeží Breiwicku – 1° 10,8' z. d.
Dales Voe	v létě: jako u Lerwicku
Lerwick	v zimě: uvnitř oblasti vymezené směrem na sever čarou od Scottle Holm k Scarfi Taing na řece Bressay a směrem na jih čarou mezi majákem Twageos Point k Whalpa Taing na řece Bressay
Lerwick	v létě: uvnitř oblasti vymezené směrem na sever čarou od Brim Ness k severovýchodnímu rohu Inner Score a směrem na jih čarou od jižního konce Ness of Sound ke Kirkabisternessu

Kirkwall	mezi Kirkwallem a Rousay, ne východně od čáry mezi Point of Graand (Egilsay) a Galt Ness (Shapinsay) nebo mezi Head of Work (Mainland) přes maják na Helliar Holm k pobřeží Shapinsay; ne severozápadně od jihovýchodního výběžku ostrova Eynhallow, ne směrem k moři a čáře mezi pobřežím Rousay u 59° 10,5' s. š., 2° 57,1' z. d. a pobřežím Egilsay u 59° 10,0' s. š., 2° 56,4' z. d.
Stromness	ke Scapě, ne však vně Scapa Flow
Scapa Flow	uvnitř oblasti vymezené čárami od Point of Cletts na ostrově Hoy k triangulačnímu bodu Thomson's Hill na ostrově Fara a odtud k Gibraltar Pier na ostrově Flotta; od St Vincent Pier na ostrově Flotta k nejzápadnějšímu bodu Calf of Flotta; od nejvýchodnějšího bodu Calf of Flotta k Needle Point na ostrově South Ronaldsay a od Ness on Mainland k majáku Point of Oxan na ostrově Graemsay a odtud k Bu Point na ostrově Hoy; a směrem k moři ve vodách zóny 2
Balnakiel Bay	mezi Eilean Dubh a A'Chleit
Cromarty Firth	uvnitř čáry od North Sutor k vlnolamu Nairn a směrem k moři ve vodách zóny 2
Inverness	uvnitř čáry od North Sutor k vlnolamu Nairn a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Tay – Dundee	uvnitř čáry od Broughty Castle k Tayportu a směrem k moři ve vodách zóny 2
Firth of Forth a řeka Forth	uvnitř čáry od Kirkcaldy k řece Portobello a směrem k moři ve vodách zóny 2
Solway Firth	uvnitř čáry od Southernness Point k Sillothu
Loch Ryan	uvnitř čáry od Finnart's Point k Milleur Point a směrem k moři ve vodách zóny 2
The Clyde	vnější hranice: čára od Skipness až k místu ve vzdálenosti jedné míle jižně od Garroch Head, odtud k Farland Head vnitřní hranice v zimě: čára od majáku Cloch k molu Dunoon vnitřní hranice v létě: čára od Bogany Point, Isle of Bute k Skelmorlie Castle a čára od Ardlamont Point k jižnímu výběžku zálivu Ettrick Bay uvnitř Kyles of Bute <i>Poznámka:</i> výše uvedená letní hranice se v období od 5. června do 5. září (včetně obou dat) rozšiřuje o čáru mezi místem dvě míle od pobřeží Ayrshire u Skelmorlie Castle k Tomont End (Cumbrae) a čáru od Portachur Point (Cumbrae) k Inner Brigurd Point (Ayrshire).

Oban	uvnitř oblasti vymezené na severu čarou od světla na Dunollie Point k Ard na Chruidh a na jihu čarou od Rudha Seanach k Ard na Cuile
Kyle of Lochalsh	přes Loch Alsh až na kraj Loch Duich
Loch Gairloch	v zimě: žádná v létě: jižně od čáry východně od Rubha na Moine k Eilan Horrisdale a odtud k Rubha nan Eanntag
SEVERNÍ IRSKO	
Belfast Lough	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Carrickfergusu k Bangoru a směrem k moři ve vodách zóny 2
Loch Neagh	ve vzdálenosti více než 2 míle od pobřeží
VÝCHODNÍ POBŘEŽÍ ANGLIE	
řeka Humber	v zimě: uvnitř čáry od New Holland k Paullu v létě: uvnitř čáry od Cleethorpes Pier ke kostelu v Patringtonu a směrem k moři ve vodách zóny 2
WALES A ZÁPADNÍ POBŘEŽÍ ANGLIE	
řeka Severn	v zimě: uvnitř čáry od Blacknore Point ke Caldicot Pill, Portskewett v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Wye	v zimě: uvnitř čáry od Blacknore Point ke Caldicot Pill, Portskewett v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2
Newport	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2

Cardiff	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2
Barry	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2
Swansea	uvnitř čáry spojující konce vlnolamu směřující do moře
úžina Menai	uvnitř úžiny Menai od čáry spojující světla na Llanddwyn Island k Dinas Dinlleu a čáry spojující jižní konec Puffin Island k Trwyn DuPoint a železniční stanici Llanfairfechan a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Dee	v zimě: uvnitř čáry od Hilbre Point k Point of Air v létě: uvnitř čáry od Formby Point k Point of Air a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Mersey	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Formby Point k Point of Air a směrem k moři ve vodách zóny 2
Preston a Southport	uvnitř čáry od Southportu k Blackpoolu uvnitř břehů a směrem k moři ve vodách zóny 2
Fleetwood	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Rossal Point k Humphrey Head a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Lune	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Rossal Point k Humphrey Head a směrem k moři ve vodách zóny 2

Heysham	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Rossal Point k Humphrey Head
Morecambe	v zimě: žádná v létě: uvnitř čáry od Rossal Point k Humphrey Head
Workington	uvnitř čáry od Southernness Point k Sillothu a směrem k moři ve vodách zóny 2
JIH ANGLIE	
řeka Colne, Colchester	v zimě: uvnitř čáry od Colne Point k Whitstable v létě: uvnitř čáry od Clacton Pier k Reculversu
řeka Blackwater	v zimě: uvnitř čáry od Colne Point k Whitstable v létě: uvnitř čáry od Clacton Pier k Reculversu a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeky Crouch a Roach	v zimě: uvnitř čáry od Colne Point k Whitstable v létě: uvnitř čáry od Clacton Pier k Reculversu a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Temže a její přítoky	v zimě: uvnitř čáry od Colne Point k Whitstable v létě: uvnitř čáry od Clacton Pier k Reculversu a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeky Medway a The Swale	v zimě: uvnitř čáry od Colne Point k Whitstable v létě: uvnitř čáry od Clacton Pier k Reculversu a směrem k moři ve vodách zóny 2
Chichester	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2

přístav Langstone	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
Portsmouth	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
Bembridge, Isle of Wight	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
Cowes, Isle of Wight	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
Southampton	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Beaulieu	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
jezero Keyhaven	na Isle of Wight uvnitř oblasti vymezené čarami mezi věží kostela ve West Witteringu a Trinity Church v Bembridgi směrem na východ a mezi The Needles a Hurst Point směrem na západ a směrem k moři ve vodách zóny 2
Weymouth	uvnitř přístavu Portland a mezi řekou Wey a přístavem Portland
Plymouth	uvnitř čáry od Cawsandu k vlnolamu až ke Staddonu a směrem k moři ve vodách zóny 2
Falmouth	v zimě: uvnitř čáry od St. Anthony Head k Rosemullionu v létě: uvnitř čáry od St. Anthony Head k Nare Point a směrem k moři ve vodách zóny 2
řeka Camel	uvnitř čáry od Stepper Point k Trebetherick Point a směrem k moři ve vodách zóny 2
Bridgewater	uvnitř mělčiny a směrem k moři ve vodách zóny 2

řeka Avon (Avon)	<p>v zimě: uvnitř čáry od Blacknore Point ke Caldicot Pill, Porstkewett</p> <p>v létě: uvnitř čáry od Barry Dock Pier ke Steepholmu a odtud k Brean Down a směrem k moři ve vodách zóny 2</p>
------------------	---

Zóna 2

Česká republika

přehradní nádrž Lipno

Německo

Emže	od čáry vycházející z vjezdu do přístavu směrem k Papenburgu přes Emži, která spojuje bývalou čerpací stanicí Diemen a propusti v hrázi na Halte, až po čáru spojující bývalý maják Greetsiel a západní molo příjezdu do přístavu v Eemshavenu
Jade	uvnitř čáry spojující bývalé světlo v Schilligu a kostelní věž v Langwardenu
Vezera	od severovýchodního okraje železničního mostu v Brémách až k čáře spojující kostelní věže v Langwardenu a Kappelu, včetně vedlejších ramen Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebenarm a Schweiburg
Labe společně s Bützflether Süderelbe (od říčního km 0,69 po ústí do Labe), Ruthenstrom (od říčního km 3,75 po ústí do Labe) Wischhafener Süderelbe (od říčního km 8,03 po ústí do Labe)	od spodní hranice přístavu Hamburk až k čáře spojující maják v Döse se západním výběžkem hráze Friedrichskoog (Dieksand), s přítoky Este, Lühe, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückau a Stör (vždy od hráze k ústí), včetně ramene Nebenelbe
Meldorfský záliv	uvnitř čáry spojující západní výběžek hráze Friedrichskoog (Dieksand) a hlavu západního mola v Büsumu
Eidr	od ústí průplavu Gieselau (km 22,64) k čáře vedoucí od středu pevnosti (Tränke) po věž kostela ve Vollerwieku
průplav Gieselau	od ústí do řeky Eider po ústí do Severomořsko-baltského průplavu
Flensburský záliv	až po čáru spojující maják Kegnäa a Birknack a severně od německo-dánské hranice ve Flensburském zálivu
Schlei	uvnitř čáry mezi hlavami mola ve Schleimünde
Eckernfördský záliv	uvnitř čáry spojující Bocknis-Eck se severozápadním výběžkem pevniny v Dänisch Nienhofu
Kielský záliv	uvnitř čáry spojující maják Bülk a námořní památník Labö

Severomořsko-baltský průplav včetně Audorfer See a Schirnauer See	od čáry spojující hlavy mola v Brunsbüttel až k čáře spojující vjezdová světla v Kiel-Holtenau, včetně Obereidersee a Enge, Audorfer See, Borgstedter See a Enge, Schirnauer See, Flemhuder See a průplavu Achterwehrer
Trave	od severozápadního okraje železničního mostu v Lübecku, včetně Pötenitzer Wiek a Dassower See, až k čáře spojující jižní vnitřní a severní vnější čelo přístavní hráze Trave-münde
Leda	od vjezdu do vnějšího přístavu plavební komory v Leer k ústí do Emže
Hunte	od přístavu Oldenburg a od 140 m po proudu od Amalienbrücke v Oldenburgu k ústí do Vezery
Lesum	od soutoku Hamme a Wümme (km 0,00) k ústí do Vezery
Este	od dolní vody zdymadla Buxtehude (km 0,25) k ústí do Labe
Lühe	od dolní vody Au-Mühle v Horneburgu (km 0,00) k ústí do Labe
Schwinge	od severního okraje zdymadla Salztor ve Stade k ústí do Labe
Oste	od místa 210 m nad střední linií dopravního mostu přes přehradu Oste (km 69,360) k ústí do Labe
Pinnau	od jihozápadního okraje železničního mostu v Pinneburgu k ústí do Labe
Krückau	od jihovýchodního okraje mostu vedoucího do/z Wedenkampu v Elmshornu k ústí do Labe
Stör	od přílivoměru Rensing k ústí do Labe
Freiburský přístavní kanál	od východního okraje zdymadla ve Freiburgu an der Elbe až k ústí do Labe
Wismarbucht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff a oblast přístavu Wismar	směrem k moři až k čáře mezi Hoher Wieschendorf Huk a světlem v Timmendorfu a čárou spojující světlo v Gollwitzu na ostrově Poel a jižní výběžek poloostrova Wustrow
Warnow, včetně Breitlingu a přítoků	po proudu od Mühlendamm od severního okraje mostu Geinitzbrücke v Rostocku směrem k moři až k čáře spojující severní body západního a východního mola ve Warnemünde
vody uzavřené pevninou a poloostrovy Darß a Zingst a ostrovy Hiddensee a Rügen (včetně oblasti přístavu Stralsund)	směrem k moři mezi poloostrovem Zingst a ostrovem Bock: až po s. š. 54° 26' 42" ostrovy Bock a Hiddensee: až po čáru spojující severní výběžek ostrova Bock a jižní výběžek ostrova Hiddensee ostrovem Hiddensee a ostrovem Rujana (Bug): až po čáru spojující jihovýchodní výběžek Neubessin a Buger Haken

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	směrem k moři k Boddenu až po čáru od východního výběžku Thiessower Haken (Südperd) k východnímu výběžku ostrova Ruden a k severnímu výběžku ostrova Usedom (54° 10' 37" s. š., 13° 47' 51" v. d.)
Ryck	východně od Steinbeckského mostu v Greifswaldu po čáru spojující horní okraje přístavních hrází
vody uzavřené pevninou a ostrovem Usedom (Peenestrom, včetně oblasti přístavu Wolgast a Achterwasser, a Oderský záliv)	směrem na východ až po hranici s Polskou republikou ve Štětínském zálivu
Uecker	od jihozápadního okraje dopravního mostu v Ueckermünde po čáru spojující horní čela přístavních hrází

Poznámka: V případě plavidel, jejichž domovský přístav se nachází v jiném státě, je nutno přihlídnout k článku 32 smlouvy Ems-Dollart ze dne 8. dubna 1960 (BGBl. 1963 II s. 602).

Francie

řeka Gironde od km 48,50 k cípu ostrova Ile de Patiras po proudu, k příčné hranici moře vymezené čarou spojující Pointe de Grave s Pointe de Suzac,

řeka Loire od Cordemais (km 25) k příčné hranici moře vymezené čarou spojující Pointe de Mindin s Pointe de Penhoët,

řeka Seine od začátku Tarcanvillského průplavu k příčné hranici moře vymezené čarou vedoucí od Cape Hode na pravém břehu po místo na levém břehu, kde plánovaný průplav protíná pobřeží pod Berville,

řeka Vilaine od přehrady Arzal k příčné hranici moře vymezené čarou spojující Pointe du Scal s Pointe du Moustoir,

Ženevské jezero.

Maďarsko

Blatenské jezero

Nizozemsko

Dollard

Emže

Waddenzee: včetně spojení se Severním mořem

IJsselmeer: včetně Markermeer a IJmeer, ale bez Gouwzee

Nieuwe Waterweg a Scheur

průplav Calland západně od přístavu Benelux

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal a připojené přístavy

Haringvliet and Vuile Gat: včetně vodních cest mezi Goeree-Overflakkee na jedné straně a Voorne-Putten a Hoekse Waard na druhé straně

Hellegat

Volkerak

Krammer,

Grevelingenmeer a Brouwerschavensche Gat: včetně všech vodních cest mezi Schouwen-Duiveland a Goeree-Overflakkee,

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Eastern Scheldt a Roompot: včetně vodních cest mezi Walcheren, Noord-Beveland a Zuid-Beveland na jedné straně a Schouwen-Duiveland a Tholen na druhé straně, kromě průplavu Šelda-Rýn,

Šelda a Západní Šelda a její ústí do moře: včetně vodních cest mezi Zeewusch Vlaanderen na jedné straně a Walcheren a Zuid-Beveland na druhé straně, kromě průplavu Šelda-Rýn

Polsko

Štětínský záliv

Kamieňský záliv

Viselský záliv

Pucký záliv

Włocławská přehradní nádrž

jezero Śniardwy

jezero Niegocin

jezero Mamry

Švédsko

Göta älv, ohraničené na východě mostem Göta älv a na západě Älvsborgským mostem

Spojené království

SKOTSKO

Scapa Flow

uvnitř oblasti vymezené čárami od Wharthu na ostrově Flotta k věži Martello na South Walls, a od Point Cletts na ostrově Hoy k triangulačnímu bodu Thomson's Hill na ostrově Fara a odtud k Gibraltar Pier na ostrově Flotta

Kyle of Durness

jižně od Eilean Dubh

Cromarty Firth	uvnitř čáry mezi North Sutor a South Sutor
Inverness	uvnitř čáry od Fort George to Chanonry Point
Findhorn Bay	uvnitř výspy
Aberdeen	uvnitř čáry od South Jetty k Abercromby Jetty
Montrose Basin	západně od čáry vedoucí ze severu na jih přes příjezd do přístavu u majáku Scurdie Ness
řeka Tay – Dundee	uvnitř čáry od přílivové nádrže (rybářský dok) v Dundee ke Craig Head a East Newportu
Firth of Forth a řeka Forth	uvnitř Firth of Forth, ne však východně od železničního mostu ve Forthu
Dumfries	uvnitř čáry od Airds Point ke Scar Point
Loch Ryan	uvnitř čáry od Cairn Point ke Kircolm Point
přístav Ayr	uvnitř mělčiny
The Clyde	nad vodami zóny 1
Kyles of Bute	mezi Colintrave a Rhubodachem
přístav Campbeltown	uvnitř čáry od Macringan's Point k Ottercharach Point
Loch Etive	uvnitř Loch Etive nad vodopády Lora
Loch Leven	nad mostem u Ballachulish
Loch Linnhe	severně od světla na Corran Point
Loch Eil	celé jezero
Kaledonský průplav	Loch Lochy, Loch Oich a Loch Ness
Kyle of Lochalsh	uvnitř Kyle Akin, ne směrem na západ od světla na Eilean Ban nebo směrem na východ od Eileanan Dubha
Loch Carron	mezi Stromemore a Strome Ferry
Loch Broom, Ullapool	uvnitř čáry od světla na Ullapool Point k Aultnaharrie
Kylesku	přes Loch Cairnbawn v oblasti mezi nejvýchodnějším bodem Garbh Eilean a nejzápadnějším bodem Eilean na Rainich
přístav Stornoway	uvnitř čáry od Arnish Point k majáku Sandwick Bay, severozápadní strana

Sound of Scalpay	ne východně od Berry Cove (Scalpay) a ne západně od Croc a Loin (Harris)
North Harbour, Scalpay a přístav Tarbert	do vzdálenosti jedné míle od pobřeží ostrova Harris
Loch Awe	celé jezero
Loch Katrine	celé jezero
Loch Lomond	celé jezero
Loch Tay	celé jezero
Loch Loyal	celé jezero
Loch Hope	celé jezero
Loch Shin	celé jezero
Loch Assynt	celé jezero
Loch Glascarnoch	celé jezero
Loch Fannich	celé jezero
Loch Maree	celé jezero
Loch Gairloch	celé jezero
Loch Monar	celé jezero
Loch Mullardach	celé jezero
Loch Cluanie	celé jezero
Loch Loyne	celé jezero
Loch Garry	celé jezero
Loch Quoich	celé jezero
Loch Arkaig	celé jezero
Loch Monar	celé jezero
Loch Shiel	celé jezero
Loch Earn	celé jezero
Loch Rannoch	celé jezero

Loch Tummel	celé jezero
Loch Ericht	celé jezero
Loch Fionn	celé jezero
Loch Glass	celé jezero
Loch Rimsdale/nan Clar	celé jezero
SEVERNÍ IRSKO	
Strangford Lough	uvnitř čáry od Cloghy Point k Dogtail Point
Belfast Lough	uvnitř čáry od Holywoodu k Macedon Point
Larne	uvnitř čáry od Larne Pier k molu přívozu na ostrově Magee
řeka Bann	od konců vlnolamů směřujících do moře k Toome Bridge
Lough Erne	Horní a dolní Lough Erne
Lough Neagh	ve vzdálenosti dvou mil od pobřeží
VÝCHODNÍ POBŘEŽÍ ANGLIE	
Berwick	uvnitř vlnolamů
Warkworth	uvnitř vlnolamů
Blyth	uvnitř Outer Pier Heads
Řeka Tyne	Dunston Staithes k Tyne Per Heads
řeka Wear	Fatfield k Sunderland Pier Heads
Seaham	uvnitř vlnolamů
Hartlepool	uvnitř čáry od Middleton Jetty k Old Pier Head uvnitř čáry spojující North Pier Head a South Pier Head
řeka Tees	uvnitř čáry vedoucí západně od Government Jetty k hrázi Tees
Whitby	uvnitř Whitby Pier Heads
řeka Humber	uvnitř čáry od North Ferriby k South Ferriby
Grimsby Dock	uvnitř čáry vedoucí od západního mola přílivové nádrže k východnímu molu rybářských doků, severní přístavní hráz

Boston	uvnitř New Cut
řeka Dutch	celý kanál
řeka Hull	Beverley Beck k řece Humber
Kielder Water	celé jezero
řeka Ouse	pod zdymadlem Naburn
řeka Trent	pod zdymadlem Cromwell
řeka Wharfe	od soutoku s řekou Ouse k Tadcaster Bridge
Scarborough	uvnitř Scarborough Pier Heads
WALES A ZÁPADNÍ PO- BŘEŽÍ ANGLIE	
řeka Severn	severně od čáry vedoucí směrem na západ od Sharpness Point (51° 43,4' s. š.) k jezům Llanthony a Maisemore a směrem k moři ve vodách zóny 3
řeka Wye	u Chepstow, severně od 51° 38,0' s. š. k Monmouthu
Newport	severně od křížení nadzemního elektrického vedení u Fifoots Points
Cardiff	uvnitř čáry od South Jetty k Penarth Head a uzavřené vody západně od hráze v Cardiff Bay
Barry	uvnitř čáry spojující konce vlnolamu směřující do moře
Port Talbot	uvnitř čáry spojující konce vlnolamů směřující do moře na řece Afran mimo uzavřené doky
Neath	uvnitř čáry vedoucí na sever od konce Baglan Bay Tanker Jetty směřujícího na moře (51° 37,2' s. š., 3° 50,5' z. d.)
Llanelli a Burry Port	uvnitř oblasti vymezené čarou od Burry Port Western Pier k Whiteford Point
Milford Haven	uvnitř čáry od South Hook Point k Thorn Point
Fishguard	uvnitř čáry spojující konce severních a východních vlnolamů směřujících do moře
Cardigan	uvnitř Narrows u Pen-Yr-Ergyd
Aberystwyth	uvnitř konců vlnolamů směřujících do moře

Aberdyfi	uvnitř čáry od železniční stanice Aberdyfi k majáku Twyni Bach
Barmouth	uvnitř čáry od železniční stanice Barmouth k Penrhyn Point
Portmadoc	uvnitř čáry od Harlech Point ke Graig Ddu
Holyhead	uvnitř oblasti vymezené hlavním vlnolamem a čárou od hlavy vlnolamu k Brynglas Point, Towyn Bay
úžina Menai	uvnitř úžiny Menai mezi čárou spojující Aber Menai Point k Belan Point a čárou spojující Beaumaris Pier a Pen-y-Coed Point
Conway	uvnitř čáry od Mussel Hill k Tremlyd Point
Llandudno	uvnitř vlnolamu
Rhyl	uvnitř vlnolamu
řeka Dee	nad Connah's Quay k místu čerpání vody Barrelwell Hill
řeka Mersey	uvnitř čáry mezi majákem Rock a dokem North West Seaforth, avšak bez ostatních doků
Preston a Southport	uvnitř čáry od Lythamu k Southportu a uvnitř doků v Prestonu
Fleetwood	uvnitř čáry od Low Light ke Knottu
řeka Lune	uvnitř čáry od Sunderland Point k Chapel Hill až k doku Glasson včetně
Barrow	uvnitř čáry spojující Haws Point, Isle of Walney až k Roa Island Slipway
Whitehaven	uvnitř vlnolamu
Workington	uvnitř vlnolamu
Maryport	uvnitř vlnolamu
Carlisle	uvnitř čáry spojující Point Carlisle a Torduff
Coniston Water	celé jezero
Derwentwater	celé jezero
Ullswater	celé jezero
Windermere	celé jezero

JIH ANGLIE	
Blakeney a přístav Morston a příjezdy	na východ od čáry vedoucí jižně od Blakeney Point k vjezdu do řeky Stiffkey
řeky Orwell a Stour	řeka Orwell uvnitř čáry od vlnolamu Blackmanshead k Landguard Point a směrem k moři ve vodách zóny 3
řeka Blackwater	všechny vodní cesty uvnitř čáry od jihozápadního výběžku Mersea Island k Sales Point
řeky Crouch a Roach	řeka Crouch uvnitř čáry od Holliwel Point k Foulness Point, včetně řeky Roach
řeka Temže a její přítoky	řeka Temže nad čárou vedoucí od severu k jihu přes východní výběžek mola v přístavišti Denton, Gravesend ke zdymadlu Teddington
řeky Medway a The Swale	řeka Medway od čáry vedoucí od Garrison Point ke Grain Tower, ke zdymadlu Allington; the Swale od Whitstable k Medway
řeka Stour (Kent)	řeka Stour nad ústím až k přístavišti ve Flagstaff Reach
přístav Dover	uvnitř čár vedoucích přes východní a západní vjezd do přístavu
řeka Rother	řeka Rother nad stanicí signalizující příliv u Camber až ke zdymadlu Scots Float a vjezdové plavební komoře na řece Brede
řeka Adur a Southwick Canal	uvnitř čáry vedoucí přes vjezd do přístavu Shoreham ke zdymadlu na kanálu Southwick a k západnímu konci Tarmac Wharf
řeka Arun	řeka Arun nad molem Littlehampton k přístavu Littlehampton
řeka Ouse (Sussex) Newhaven	řeka Ouse od čáry vedoucí přes příjezdová mola přístavu Newhaven k severnímu konci North Quay
Brighton	vnější přístav Brighton Marina uvnitř čáry od jižního konce z West Quay k severnímu konci South Quay
Chichester	uvnitř čáry mezi Eastoke Point a věží kostela West Wittering a směrem k moři ve vodách zóny 3
přístav Langstone	uvnitř čáry mezi Eastney Point a Gunner Point
Portsmouth	uvnitř čáry vedoucí přes příjezd do přístavu od Port Blockhouse k Round Tower
Bembridge, Isle of Wight	v přístavu Brading
Cowes, Isle of Wight	řeka Medina uvnitř čáry od světla vlnolamu na východním břehu k House Light na západním břehu

Southampton	uvnitř čáry od Calshot Castle ke Hook Beacon
řeka Beaulieu	uvnitř řeky Beaulieu, ne směrem na východ od čáry vedoucí ze severu na jih přes Inchmery House
jezero Keyhaven	uvnitř čáry směrem na sever od dolního světla na Hurst Point ke Keyhaven Marshes
Christchurch	The Run
Poole	uvnitř čáry od Chain Ferry mezi Sandbanksem a South Haven Point
Exeter	uvnitř čáry vedoucí od východu na západ od Warren Point k stanici záchranných člunů na pobřeží naproti Checkstone Ledge
Teignmouth	uvnitř přístavu
řeka Dart	uvnitř čáry od Kettle Point k Battery Point
řeka Salcombe	uvnitř čáry od Splat Point k Limebury Point
Plymouth	až po čáru vedoucí od Mount Batten Pier k Raveness Point přes Drakeův ostrov; řeka Yealm uvnitř čáry od Warren Point k Misery Point
Fowey	uvnitř přístavu
Falmouth	uvnitř čáry od St. Anthony Head k Pendennis Point
řeka Camel	uvnitř čáry od Gun Point k Brea Hill
řeky Taw a Torridge	uvnitř čáry orientované 200° od majáku na Crow Point k břehu u Skern Point
Bridgewater	jižně od čáry vedoucí východně od Stert Point (51° 13,0' s. š.)
řeka Avon (Avon)	uvnitř čáry od Avonmouth Pier k Wharf Point, k Netham Dam

KAPITOLA 2

Zóna 3*Belgie*

námořní Šelda (po proudu od antverpského otevřeného kotviště)

Bulharsko

Dunaj: od říčního km 845,650 do říčního km 374,100

Česká republika

přehradní nádrže: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechanice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice a Nové Mlýny III

těžební jezera šterkopísku: Ostrožská Nová Ves a Tovačov

Německo

Dunaj	od Kelheimu (km 2 414,72) k německo-rakouským hranicím u Jochensteinu
Rýn spolu s Lampertheimer Altrhein (od km 4,75 až k Rijnu), Altrhein Stockstadt-Erfelden (od km 9,80 až k Rijnu)	od německo-švýcarských hranic k německo-nizozemským hranicím
Labe (Norderelbe) včetně Süderelbe en Köhlbrand	od ústí průplavu Labe-Seiten ke spodní hranici přístavu Hamburk
Müritz	

Francie

Adour od Bec du Gave k moři,

Aulne od zdymadla u Châteaulin k příčné hranici moře vymezenému Passage de Rosnoën,

Blavet od Pontivy k Pont du Bonhomme,

průplav Calais,

Charente od mostu u Tonny-Charente k příčné hranici moře vymezené čarou procházející středem majáku po proudu na levém břehu a středem Fort de la Pointe,

Dordogne od soutoku s Lidoire k Bec d'Ambès,

Garonna od mostu u Castet en Dorthe k Bec d'Ambès,

Gironde od Bec d'Ambès k příčné čáře na km 48,50 procházející cípem ostrova Ile de Patiras po proudu,

Hérault od přístavu Bessan k moři až po horní hranici přílivu na pobřeží,

Isle od soutoku s řekou Dronne k soutoku s řekou Dordogne,

Loira od soutoku s řekou Maine ke Cordemais (km 25),

Marna od mostu u Bonneuil (km 169 až 900) a zdymadla na St Maur k soutoku se Seinou,

Rýn,

Nive od přehrady Haitze u Ustaritzu k soutoku s Adour,

Oise od zdymadla Janville po soutok se Seinou,

Orb od přístavu Sérignan k moři až po horní hranici přílivu na pobřeží,

Rhône od hranice se Švýcarskem k moři, vyjma Petit Rhône,

Saône od mostu Pont de Bourgogne u Chalon-sur-Saône k soutoku s Rhônou,

Seine od zdymadla Nogent-sur-Seine k začátku průplavu Tancarville,

Sèvre Niortaise od zdymadla u Marans na příčné hranici moře naproti strážnici k ústí,

Somme od okraje mostu Pont de la Portelette po proudu u Abbeville k viaduktu Noyelles a k železnici v Saint-Valéry-sur-Somme,

Vilaine od Redonu (km 89,345) k přehradě Arzal,

jezero Amance,

jezero Annecy,

jezero Biscarosse,

jezero Bourget,

jezero Carcans,

jezero Cazaux,

jezero Der-Chantecoq,

jezero Guerlédan;

jezero Hourtin,

jezero Lacanau,

jezero Orient,

jezero Pareloup,

jezero Parentis,

jezero Sanguinet,

jezero Serre-Ponçon,

jezero Temple

Chorvatsko

Dunaj: od říčního km 1 295 + 500 do říčního km 1 433 + 100

řeka Dráva: od říčního km 0 do říčního km 198 + 600

řeka Sáva: od říčního km 210 + 800 do říčního km 594 + 000

řeka Kupa: od říčního km 0 do říčního km 5 + 900

řeka Una: od říčního km 0 do říčního km 15

Maďarsko

Dunaj: od říčního km 1 812 do říčního km 1 433

řeka Dunaj Moson: od říčního km 14 do říčního km 0

řeka Dunaj Szentendre: od říčního km 32 do říčního km 0

řeka Dunaj Ráckeve: od říčního km 58 do říčního km 0

řeka Tisa: od říčního km 685 do říčního km 160

řeka Dráva: od říčního km 198 do říčního km 70

řeka Bodrog: od říčního km 51 do říčního km 0

řeka Kettős-Körös: od říčního km 23 do říčního km 0

řeka Hármas-Körös: od říčního km 91 do říčního km 0

kanál Sió: od říčního km 23 do říčního km 0

jezero Velence

jezero Fertő

Nizozemsko

Rýn

Sneekerveer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Sloterveer, Tjeukerveer, Beulakkerwilde, Belterwilde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartmeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, vnější IJ, vnitrozemský IJ, průplav Noordzee, přístav IJmuiden, oblast přístavu Rotterdam, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordtsche Kil, Boven Merwede, Waal, průplav Bijlandsch, Boven Rijn, průplav Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, průplav Amsterdam-Rýn, Veerse Meer, průplav Šelda-Rýn až po ústí do Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Maasa pod Venlo, Gooimeer, Europort, průplav Caland (východně od přístavu Benelux), průplav Hartel

Rakousko

Dunaj: od rakousko-německé k rakousko-slovenské hranici

Inn: od ústí k elektrárně Pasov-Ingling

Traun: od ústí ke km 1,80

Enže: od ústí ke km 2,70

Morava: ke km 6,00

Polsko

— řeka Biebrza od ústí kanálu Augustowski k ústí řeky Narwia

— řeka Brda od linie s kanálem Bydgoski v Bydgoszczi k ústí řeky Visly

- řeka Bug od ústí řeky Muchawiec k ústí řeky Narwia
- jezero Dąbie k hranici vnitřního moře
- kanál Augustowski od soutoku s řekou Biebrza ke státní hranici, včetně jezer podle trasy tohoto kanálu
- kanál Bartnicki od jezera Ruda Woda k jezeru Bartężek, včetně jezera Bartężek
- kanál Bydgoski
- kanál Elbląski od jezera Druzno k jezeru Jeziorak a k jezeru Szelaż Wielki, včetně těchto jezer a včetně jezer podél trasy kanálu, vedlejší trasy směrem k Zalewu od jezera Jeziorak k jezeru Ewingi, včetně
- kanál Gliwicki včetně kanálu Kędzierzyński
- kanál Jagielloński od styku s řekou Elbląg k řece Nogat
- kanál Łaczański
- kanál Ślesiański včetně jezer podél trasy tohoto kanálu a jezera Gopło
- kanál Żerański
- řeka Martwa Wisla od Wisly v Przegalině k hranici vnitřního moře
- řeka Narew od ústí řeky Biebrzy k ústí Wisly, včetně jezera Zegrzyński
- řeka Nogat od Wisly k ústí Viselského zálivu
- řeka Noteć (horní) od jezera Gopło k linii s kanálem Górnonotecki a kanálem Górnonotecki a řeka Noteć (dolní) od styku s kanálem Bydgoski k ústí řeky Warty
- řeka Lužická Nisa od Gubinu k ústí Odry
- řeka Odra od města Ratiboř k linii s řekou Východní Odra, která se stáčí k řece Regalice od průplavu Klucz-Ustowo, včetně této řeky a jejích přítoků k jezeru Dąbie, jakož i přítoky řeky Odry od zdymadla Opatowice ke zdymadlu ve městě Vratislav
- řeka Západní Odra od hráze Widuchowa (704,1 km od Odry) k hranici vnitřního moře, včetně přítoků, jakož i průplav Klucz-Ustowo spojující Východní Odru se Západní Odrou
- řeka Parnica a průplav Parnicki od Západní Odry k hranici vnitřního moře
- řeka Pisa od jezera Roś k ústí řeky Narew
- řeka Szkarpa od Wisly k ústí Viselského zálivu
- řeka Warta od jezera Ślesiańskie k ústí Odry
- soustava Velkých mazurských jezer zahrnující jezera spojená řekami a kanály tvořícími hlavní trasu od jezera Roś (včetně) v Piszi ke kanálu Węgorzewski (včetně) ve Węgorzewu, spolu s jezery: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty a Święcajty, včetně kanálu Giżycki, kanálu Niegociński a kanálu Piękna Góra, vedlejší trasy jezera Ryńskie (včetně) v Rynu k jezeru Nidzkie (až 3 km, tvoříce hranici s rezervací „Jezero Nidzkie“), spolu s jezery: Bełdany, Guzianka Mała a Guzianka Wielka
- řeka Wisla od ústí řeky Przemszy k soutoku s kanálem Łaczański, jakož i od ústí tohoto kanálu v Skawina k ústí řeky Wisly ke Gdaňskému zálivu, kromě přehradní nádrže Włocławski

Rumunsko

Dunaj: od srbsko-rumunské hranice (km 1 075) k Černému moři přes kanál Sulina

Dunajsko-černomořský průplav (o délce 64,410 km): od napojení na řeku Dunaj na km 299,300 Dunaje u obce Cernavodă (km 64,410 průplavu) po přístav Konstanca Jih-Agigea (km „0“ kanálu)

průplav Poarta Albă-Midia Năvodari (délka 34,600 km): od napojení na dunajsko-černomořský průplav na km 29,410 v Poarta Albă (km 27,500 průplavu) po přístav Midia (km „0“ průplavu)

Slovensko

Dunaj: od říčního km 1 880,26 do říčního km 1 708,20

Dunajský průplav: od říčního km 1 851,75 do říčního km 1 811,00

řeka Váh: od říčního km 0,00 do říčního km 70,00

řeka Morava: od říčního km 0,00 do říčního km 6,00

řeka Bodrog: od říčního km 49,68 do říčního km 64,85

přehradní nádrže: Oravská priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Švédsko

kanál Trollhätte a Göta älv, od rovnoběžky protínající výběžek Bastugrunds až k mostu Göta älv

jezero Mälaren

stockholmské přístavy, ohraničené na severozápadě mostem Lidingö, na severovýchodě čarou probíhající majákem Elfviksgrund na úrovni 135-315 stupňů a na jihu mostem Skuru

kanál Södertälje a přístavy Södertälje, ohraničené na severu zdymadlem Södertälje a na jihu rovnoběžkou 59° 09' 00" s. š.

Spojené království

SKOTSKO	
Leith (Edinburgh)	uvnitř vlnolamů
Glasgow	Strathclyde Loch
kanál Crinan	Crinan až Ardrishaig
Kaledonský průplav	úseky kanálu
SEVERNÍ IRSKO	
řeka Lagan	hráz Lagan k Stranmillis
VÝCHOD ANGLIE	
řeka Wear (nepřilivová)	starý železniční most (Durham) k Prebends Bridge (Durham)
řeka Tees	proti toku řeky od hráze Tees

Grimsby Dock	uvnitř zdymadel
Immingham Dock	uvnitř zdymadel
Hull Docks	uvnitř zdymadel
Boston Dock	uvnitř vrat zdymadel
Aire a Calder Navigation	Goole Docks až po Leeds; soutok s kanálem Leeds a Liverpool; soutok Bank Dole až po řeku Selby (zdymadlo River Ouse); soutok Castleford až po Wakefield (zdymadlo Falling)
řeka Ancholme	zdymadlo Ferriby k Brigg
kanál Calder a Hebble	Wakefield (zdymadlo dolů) k zdymadlu Broadcut Top
řeka Foss	od soutoku (Blue Bridge) s řekou Ouse k Monk Bridge
kanál Fosdyke	soutok s řekou Trent k Brayford Pool
Goole Dock	uvnitř vrat zdymadel
Hornsea Mere	celý kanál
řeka Hull	od zdymadla Struncheon Hill až po Beverley Beck
kanál Market Weighton	zdymadlo na řece Humber k zdymadlu Sod Houses
kanál New Junction	celý kanál
řeka Ouse	od zdymadla Naburn k Nun Monkton
kanál Sheffield a South Yorkshire	zdymadlo Keadby až ke zdymadlu Tinsley
řeka Trent	zdymadlo Cromwell k Shardlow
řeka Witham	zdymadlo Boston k Brayford Poole (Lincoln)
WALES A VÝCHOD ANGLIE	
řeka Severn	nad Llanthony a hrázemi Maisemore
řeka Wye	nad Monmouthem
Cardiff	jezero Roath Park
Port Talbot	uvnitř uzavřených doků

Swansea	uvnitř uzavřených doků
řeka Dee	nad místem čerpání vody Barrelwell Hill
řeka Mersey	doky (kromě doku Seaforth)
řeka Lune	nad dokem Glasson
řeka Avon (Midland)	zdymadlo Tewkesbury k Eveshamu
Gloucester	doky v Gloucester City, kanál Gloucester-Sharpness
jezero Hollingworth	celé jezero
Manchesterský lodní kanál	celý kanál a doky Salford, včetně řeky Irwell
jezero Pickmere	celé jezero
řeka Tawe	mezi mořskou hrází/přístavem a sportovním stadionem Morfa
jezero Rudyard	celé jezero
řeka Weaver	pod Northwichem
JIH ANGLIE	
řeka Nene	Wisbech Cut a řeka Nene k zdymadlu Dog-in-a-Doublet
řeka Great Ouse	Kings Lynn Cut a řeka Great Ouse pod silničním mostem West Lynn
Yarmouth	ústí řeky Yare od čáry vedoucí přes konce jižního a severního příjezdového mola, včetně Breydon Water
Lowestoft	přístav Lowestoft pod zdymadlem Mutford k čáře vedoucí přes příjezdová mola v přístavu
řeky Alde a Ore	nad vjezdem do řeky Ore až k Westrow Point
řeka Deben	nad vjezdem do řeky Deben k Felixstowe Ferry
řeky Orwell a Stour	od čáry vedoucí od Fagbury Point k Shotley Point na řece Orwell k doku Ipswich; od čáry vedoucí ze severu k jihu přes Erwarton Ness na řece Stour k Manningtree
kanál Chelmer & Blackwater	východně od zdymadla Beeleigh
řeka Temže a její přítoky	řeka Temže nad zdymadlem Teddington k Oxfordu

řeka Adur a kanál Southwick	řeka Adur nad západním koncem Tarmac Wharf a uvnitř kanálu Southwick
řeka Arun	řeka Arun nad přístavem Littlehampton
řeka Ouse (Sussex), Newhaven	řeka Ouse nad severním koncem North Quay
Bewl Water	celé jezero
Grafham Water	celé jezero
Rutland Water	celé jezero
jezero Roath Park	celé jezero
Chichester	východně od čáry spojující Cobnor Point a Chalkdock Point
Christchurch	uvnitř přístavu Christchurch kromě The Run
kanál Exeter	celý kanál
řeka Avon (Avon)	doky v Bristol City přehrada Netham k hrázi Pulteney

PŘÍLOHA II

MINIMÁLNÍ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH
V ZÓNÁCH 1, 2, 3 A 4

Platnými technickými požadavky na plavidla jsou požadavky stanovené v normě ES-TRIN 2015/1.

PŘÍLOHA III

OBLASTI, V NICHŽ LZE STANOVIT DODATEČNÉ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNÁCH 1, 2 A NENAPOJENÝCH VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNĚ 3

Případné dodatečné technické požadavky na plavidla provozovaná na území tohoto členského státu, které členský stát přijme podle čl. 23 odst. 1 a 2 této směrnice, jsou omezeny na tyto oblasti:

1. Definice

- Nezbytné pro pochopení dodatečných požadavků

2. Stabilita

- Zesílení konstrukce
- Osvědčení nebo potvrzení uznané klasifikační společnosti

3. Bezpečnostní vzdálenost a volný bok

- Volný bok
- Bezpečnostní vzdálenost

4. Vodotěsnost otvorů v lodním trupu a nástaveb

- Nástavby
- Dveře
- Okna a světlíky
- Jícny podpalubí
- Ostatní otvory (větrací soustava, výfuková potrubí atd.)

5. Výstroj

- Kotvy a kotevní řetězy
- Navigační světla
- Zvukové signály
- Kompas
- Radar
- Vysílače a přijímače
- Záchrané prostředky
- Dostupnost plavebních map

6. Dodatečná ustanovení pro osobní lodě

- Stabilita (síla větru, kritéria)
- Záchrané prostředky
- Volný bok
- Bezpečnostní vzdálenost
- Výhled z kormidelny

7. Sestavy plavidel a kontejnerová doprava
- Spojení tlačného remorkéru a tlačného člunu
 - Stabilita plavidel nebo tlačných člunů převážejících kontejnery
-

PŘÍLOHA IV

OBLASTI, V NICHŽ LZE SNÍŽIT TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNÁCH 3 A 4

Případná snížení technických požadavků, která povolí členský stát podle čl. 23 odst. 4 této směrnice pro plavidla provozovaná výlučně na vnitrozemských vodních cestách v zóně 3 nebo 4 na území tohoto členského státu, jsou omezena na tyto oblasti:

Zóna 3

- Kotevní zařízení, včetně délky kotevních řetězů
- Rychlost (dopředná)
- Kolektivní záchranné prostředky
- Status dvou oddělení
- Výhled z kormidelny

Zóna 4

- Kotevní zařízení, včetně délky kotevních řetězů
 - Rychlost (dopředná)
 - Záchranné prostředky
 - Status dvou oddělení
 - Výhled z kormidelny
 - Druhý, nezávislý pohonný systém
-

PŘÍLOHA V

PODROBNÁ PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 2.01

Subjekty pověřené prohlídkami

1. Subjekty pověřené prohlídkami plavidel jsou zřizovány členskými státy.
2. Subjekty pověřené prohlídkami se skládají z předsedy a odborníků.

Každý subjekt musí tvořit alespoň tyto odborníci:

- a) úředník z orgánu příslušného pro dopravu na vnitrozemských vodních cestách;
 - b) odborník na konstrukci plavidel vnitrozemské plavby a jejich strojních zařízení;
 - c) odborník v oblasti plavby, který je držitelem osvědčení vůdce plavidla pro vnitrozemské vodní cesty, které držitele opravňuje vést plavidlo, jež má být podrobena kontrole.
3. Předsedu a odborníky každého subjektu jmenují orgány členského státu, v němž je subjekt zřízen. Při převzetí svých funkcí předloží předseda a odborníci písemné prohlášení, že své funkce budou vykonávat zcela nezávisle. Od úředníků se prohlášení nevyžaduje.
 4. Subjektům pověřeným prohlídkami mohou být nápomocni specializovaní odborníci v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 2.02

(Ponechán prázdný)

Článek 2.03

Přistavení plavidla k prohlídce

1. Vlastník nebo jeho zplnomocněný zástupce musí přistavit plavidlo k prohlídce ve stavu, kdy je vyložený náklad a plavidlo je vyčištěné a vybavené. Vlastník je povinen při prohlídce poskytnout nezbytnou pomoc, například poskytnout odpovídající člun, uvolnit potřebný personál a umožnit prohlídku částí lodního trupu nebo zařízení, které nejsou přímo přístupné nebo viditelné.
2. Při první prohlídce požaduje subjekt pověřený prohlídkami prohlídku na souši. Od této prohlídky na souši může být upuštěno, je-li možno předložit klasifikační doklad nebo osvědčení uznané klasifikační společností, že konstrukce vyhovuje požadavkům, nebo je-li předloženo osvědčení, z něhož vyplývá, že příslušný orgán již provedl prohlídku na souši za jiným účelem. V případě pravidelných prohlídek nebo prohlídek podle článku 14 této směrnice může subjekt pověřený prohlídkami požadovat prohlídku na souši.

Subjekt pověřený prohlídkami provede během první prohlídky motorových plavidel nebo sestav nebo v případě významných změn pohonného nebo kormidelního zařízení zkušební plavby.

3. Subjekt pověřený prohlídkami může vyžadovat další provozní zkoušky a jiné podpůrné doklady. Toto ustanovení se uplatňuje rovněž při stavbě plavidla.

Článek 2.04

(Ponechán prázdný)

Článek 2.05

(Ponechán prázdný)

Článek 2.06

(Ponechán prázdný)

Článek 2.07**Poznámky a změny v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby**

1. Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce oznámí příslušnému orgánu veškeré změny názvu plavidla, změny jeho vlastníka, případné nové cejchování a změny registrace nebo domovského přístavu a předloží osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby příslušnému orgánu, aby do něho změny zapsal.
2. Jakýkoli příslušný orgán může připojit k osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby dodatečné informace nebo jej pozměnit.
3. Provede-li příslušný orgán v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby změny nebo doplní-li dodatečné informace, uvědomí o tom příslušný orgán, který osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavil.

Článek 2.08

(Ponechán prázdný)

Článek 2.09**Pravidelné prohlídky**

1. Před uplynutím doby platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se plavidlo podrobí pravidelné prohlídce.
2. Příslušný orgán stanoví novou dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu s výsledky této prohlídky.
3. Doba platnosti se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a sdělí se orgánu, který osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavil.
4. Je-li místo prodloužení platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystaveno nové osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, vrátí se předchozí osvědčení příslušnému orgánu, který je vystavil.

Článek 2.10

Dobrovolná prohlídka

Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce může kdykoli dobrovolně požádat o prohlídku.

Žádosti o prohlídku se vyhoví.

Článek 2.11

(Ponechán prázdný)

Článek 2.12

(Ponechán prázdný)

Článek 2.13

(Ponechán prázdný)

Článek 2.14

(Ponechán prázdný)

Článek 2.15

Náklady

Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce hradí veškeré náklady vzniklé v souvislosti s prohlídkou plavidla a vystavením osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu se zvláštním poplatkovým řádem stanoveným jednotlivými členskými státy.

Článek 2.16

Informace

Příslušný orgán může povolit, aby osoby, které prokážou oprávněný zájem, byly informovány o obsahu osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, a může těmto osobám vystavit výpisy nebo ověřené opisy osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, které jsou jako výpisy nebo ověřené opisy označeny.

Článek 2.17

Rejstřík osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Příslušné orgány si uchovávají originál nebo kopii všech osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, která vydaly, a zanesou do nich všechny informace a změny, jakož i veškerá zrušení a náhrady osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. Rejstřík uvedený v článku 17 této směrnice odpovídajícím způsobem aktualizují.

2. Pro výkon správních opatření k zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby a k provedení článků 2.02 až 2.15 této přílohy a článků 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 a 22 této směrnice bude rejstřík v souladu se vzorem uvedeným v příloze II přístupný pouze ke čtení, a to příslušným orgánům ostatních členských států, smluvních států Mannheimské úmluvy a třetím zemím na základě správních dohod, bude-li zajištěna odpovídající úroveň ochrany soukromí.

Článek 2.18

Jednotné evropské identifikační číslo plavidla

1. Jednotné evropské identifikační číslo plavidla sestává v souladu s přílohou II této směrnice z osmi arabských číslic.
2. Jestliže plavidlo nemá v okamžiku, kdy je pro něj vystavováno osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, evropské identifikační číslo plavidla, přidělí mu toto číslo příslušný orgán členského státu, v němž je plavidlo registrováno nebo v němž má svůj domovský přístav.

Pokud jde o plavidlo ze země, kde není přidělení evropského identifikačního čísla plavidla možné, přidělí evropské identifikační číslo plavidla uvedené v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby příslušný orgán, který toto osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavuje.

3. O přidělení evropského identifikačního čísla plavidla požádá vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušný orgán. Vlastník nebo jeho zplnomocněný zástupce je rovněž odpovědný za připevnění evropského identifikačního čísla plavidla zapsaného v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby na plavidlo.

Článek 2.19

(Ponechán prázdný)

Článek 2.20

Oznámení

Každý členský stát nebo jeho příslušné orgány oznámí Komisi a ostatním členským státům nebo jiným příslušným orgánům:

- a) názvy a adresy technických zkušeben, které spolu s příslušným vnitrostátním orgánem odpovídají za uplatňování přílohy II;
- b) list s údaji o výrobku uvedený v příloze II, týkající se typů palubních čistíren odpadních vod, pro které bylo od posledního oznámení vydáno schválení;
- c) uznaná schválení typu palubních čistíren odpadních vod založená na odlišných normách, než které stanoví příloha II, pro použití na vnitrostátních vodních cestách členských států;
- d) do jednoho měsíce odnětí schválení typu palubních čistíren odpadních vod a důvody tohoto odnětí;
- e) zvláštní kotvy schválené po žádosti o snížení hmotnosti kotvy, s udáním označení typu a schváleného snížení hmotnosti kotvy. Příslušný orgán udělí žadateli povolení nejdříve tři měsíce po oznámení Komisi, a to za předpokladu, že Komise nevznesla námitku;

- f) zařízení pro radarovou navigaci a ukazatele rychlosti otáčení, pro něž vydaly schválení typu. Příslušné oznámení zahrnuje přidělené číslo schválení typu, jakož i označení typu, jméno výrobce, jméno držitele schválení typu a datum schválení typu;
 - g) příslušné orgány odpovědné za schvalování specializovaných firem, které mohou provádět instalaci, výměnu, opravy nebo údržbu zařízení pro radarovou navigaci a ukazatelů rychlosti otáčení.
-

PŘÍLOHA VI

KLASIFIKAČNÍ SPOLEČNOSTI

Kritéria pro uznávání klasifikačních společností

Klasifikační společnosti, které usilují o uznání podle článku 21 této směrnice, musí splnit všechna tato kritéria:

- 1) Klasifikační společnost musí být schopna doložit rozsáhlé zkušenosti při posuzování návrhů a konstrukce plavidel vnitrozemské plavby. Klasifikační společnost má ucelená pravidla a předpisy pro návrh, konstrukci a pravidelné prohlídky plavidel vnitrozemské plavby, zejména pro výpočet stability podle části 9 předpisů připojených k Evropské dohodě o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN), na něž odkazuje příloha II. Tato pravidla a předpisy jsou zveřejněny alespoň v angličtině, francouzštině, němčině nebo nizozemštině a jsou průběžně aktualizovány a zdokonalovány v rámci programů výzkumu a vývoje. Pravidla a předpisy nesmí být v rozporu s právem Unie ani s platnými mezinárodními smlouvami.
- 2) Klasifikační společnost zveřejňuje každoročně svůj rejstřík plavidel.
- 3) Klasifikační společnost není řízena vlastníky nebo staviteli lodí ani jinými subjekty obchodně zapojenými do navrhování, výroby, vybavování, oprav, provozu nebo pojišťování lodí. Klasifikační společnost není svými příjmy závislá na jednom obchodním podniku.
- 4) Sídlo klasifikační společnosti nebo její dceřiné společnosti, která je oprávněna vydávat rozhodnutí a jednat ve všech oblastech, pro něž je příslušná podle předpisů týkajících se vnitrozemské plavby, se nachází v některém z členských států.
- 5) Klasifikační společnost a její odborníci mají dobrou pověst v oblasti vnitrozemské plavby; odborníci jsou schopni předložit doklad o svých odborných schopnostech. Jednají na odpovědnost klasifikační společnosti.
- 6) Klasifikační společnost má značný personál, který zajišťuje technické, řídicí, podpůrné, kontrolní a výzkumné funkce odpovídající zadaným úkolům a klasifikovaným plavidlům a také zajišťuje vývoj kapacit a aktualizaci předpisů. Má inspektory alespoň v jednom členském státě.
- 7) Klasifikační společnost se řídí etickým kodexem.
- 8) Klasifikační společnost je řízena a spravována tak, aby byla zajištěna důvěrnost informací požadovaných členským státem.
- 9) Klasifikační společnost je připravena poskytovat členskému státu relevantní informace.
- 10) Vedení klasifikační společnosti vymezuje a dokládá svou politiku, cíle a závazky týkající se kvality a zajišťuje, že je tato politika chápána, prováděna a udržována na všech úrovních klasifikační společnosti.
- 11) Klasifikační společnost vyvine, zavede a udržuje účinný vnitřní systém kvality založený na příslušných částech mezinárodně uznávaných norem kvality a splňující normu EN ISO/IEC 17020:2004, jak je vykládají požadavky systému osvědčení kvality IACS. Systém kvality musí být osvědčen nezávislým sborem auditorů uznaných správou státu, v němž má klasifikační společnost své sídlo nebo pobočku podle bodu 4, a mimo jiné zajišťuje, že:
 - a) jsou systematicky vytvářena a zachovávána pravidla a předpisy klasifikační společnosti;
 - b) pravidla a předpisy klasifikační společnosti jsou dodržovány;
 - c) jsou dodrženy požadavky statutární práce, ke které je klasifikační společnost oprávněna;
 - d) jsou vymezeny a doloženy odpovědnost, oprávnění a vzájemné vztahy zaměstnanců, jejichž práce má vliv na kvalitu služeb klasifikační společnosti;

- e) všechny práce se provádějí za kontrolovaných podmínek;
 - f) existuje systém dohledu, který sleduje činnost a práci prováděnou inspektory a technickým a administrativním personálem zaměstnávaným přímo klasifikační společností;
 - g) požadavky na hlavní statutární práci, pro kterou je klasifikační společnost oprávněna, jsou uplatňovány nebo kontrolovány pouze samostatnými inspektory klasifikační společnosti nebo samostatnými inspektory jiných uznaných klasifikačních společností;
 - h) existuje systém zajištění kvalifikace inspektorů a nepřetržité aktualizace jejich znalostí;
 - i) jsou uchovávány záznamy, které prokazují dosažení požadovaných norem v oblastech, ve kterých jsou poskytovány služby, a účinné fungování systému kvality;
 - j) na všech místech je zaveden komplexní systém plánovaných a dokumentovaných interních auditů všech činností ovlivňujících kvalitu.
- 12) Systém kvality musí být osvědčen nezávislým sborem auditorů uznaných správními orgány členského státu, v němž má klasifikační společnost své sídlo nebo pobočku podle bodu 4.
- 13) Klasifikační společnost se zavazuje přizpůsobit své požadavky odpovídajícím směrnici Unie a poskytovat včas veškeré významné informace Komisi.
- 14) Klasifikační společnost se zavazuje pravidelně konzultovat již uznané klasifikační společnosti, aby byla zaručena rovnocennost technických norem a jejich provedení, a umožnit zástupcům členského států a jiným dotčeným stranám účast na vývoji jejich pravidel nebo předpisů.
-

PŘÍLOHA VII
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/87/ES	Tato směrnice
—	Článek 1
Článek 2	Článek 2
—	Článek 3
Článek 1	Článek 4
—	Článek 5
Článek 9	Čl. 6 odst. 1 a 3
Čl. 8 odst. 1	Čl. 6 odst. 2 a 4
Čl. 8 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
Článek 3	Článek 7
Článek 4	Článek 8
Čl. 11 odst. 2	Článek 9
Čl. 11 odst. 1	Článek 10
Článek 14	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 15	Článek 14
Článek 16	Článek 15
Článek 18	Článek 16
—	Článek 17
—	Článek 18
—	Článek 19
Článek 10	Článek 20
—	Článek 21
Článek 17	Článek 22
Článek 5	Článek 23
Článek 6 byl zrušen směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ⁽¹⁾	—
Čl. 7 odst. 1 až 3	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26
—	Článek 27
—	Článek 28

Směrnice 2006/87/ES	Tato směrnice
Čl. 8 odst. 2 a 3	Článek 29
—	Článek 30
Čl. 20 odst. 1	Článek 31
Čl. 20 odst. 2	—
Článek 22	—
—	Článek 32
Článek 19	Článek 33
—	Článek 34
Článek 24	Článek 35
Článek 21	Článek 36
Článek 23	Čl. 37 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 4	Čl. 37 odst. 3
—	Článek 38
—	Článek 39
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	Článek 40

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS